

JOI 17 DECEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL SCHMITT

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9)

2. Recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale (dezbatere)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Bușoi, Heide Rühle, Adam Bielan și Kyriacos Triantaphyllides, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, referitoare la transpunerea Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale (O-0108/2009/rev.2 - B7-0217/2009).

Malcolm Harbour, autor. – Dle președinte, cu permisiunea dumneavoastră, vă propun să amânăm discuția câteva clipe, deoarece această întrebare cu solicitare de răspuns oral îi este adresată Comisiei și sperăm ca dl McCreevy să fie aici, însă văd că dl Samecki va lua cuvântul. Nu l-am întâlnit pe dl Samecki până acum, așa că sunt interesat ca domnia sa să ne furnizeze un răspuns la o problemă de care s-au ocupat dl McCreevy și echipa sa. Vă mulțumesc foarte mult.

Urma să-i urez bun venit dlui McCreevy și să-i mulțumesc pentru activitatea sa de până acum, așa că vă rog să-i transmiteți gândurile bune cu care intenționez să-l întâmpinăm la ceea ce probabil ar fi fost ultima sa apariție în fața acestui Parlament. Cu toate acestea, mă bucur că dl Barnier, membru foarte activ al comisiei mele, ni s-a alăturat pentru a asista la discuții, deoarece va avea foarte multe tangențe cu acest dosar, desigur, dacă Parlamentul îi va aproba numirea și în cazul în care Comisia va trece mai departe. Cu toate acestea, este foarte bine că se află aici.

În contextul construcției pieței unice, aspectele care preocupă cel mai mult comisia al cărei membru sunt, sunt, printre altele, libera circulație a lucrătorilor și Directiva privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale. Este foarte oportun să discutăm în această dimineață această întrebare adresată Comisiei, deoarece dorim să solicităm informații noi privind progresul înregistrat în transpunerea directivei revizuite, la care comisia mea a lucrat în perioada 2004-2005 și, de asemenea, dorim să aflăm cum este aceasta pusă în aplicare în statele membre UE. Totodată, momentul este foarte potrivit pentru că profesorul Monti s-a prezentat luni în fața comisiei noastre și a vorbit despre misiunea sa pentru președintele Comisiei, privind viitoarea direcție a pieței interne. Dumnealui a subliniat faptul că nu lipsa de legislație este una dintre problemele pieței interne, ci punerea în aplicare și eficacitatea permanentă a instrumentelor existente de care dispunem pentru crearea pieței interne.

În cazul recunoașterii reciproce a calificărilor profesionale, după cum precizează în mod clar textul întrebării noastre, știm deja că cetățenii din întreaga Uniune Europeană se confruntă cu numeroase probleme asociate recunoașterii calificărilor profesionale. Acest subiect este unul dintre cele care înregistrează cele mai multe reclamații în cadrul mecanismului Solvit, susținut cu convingere de guvernele statelor membre. Multe persoane se simt frustrate de absența unor decizii clare și de lipsa unor legături între organismele de autorizare dintre diferitele state membre. Propriile noastre cercetări, dar și cercetările comandate de comisie în legătură cu acest subiect au demonstrat că soluția optimă este o activitate suficient de coordonată, pentru ca cetățenilor să le fie recunoscute drepturile în cadrul recunoașterii reciproce. Celălalt aspect este faptul că lucrările noastre, dar și ale altor organisme au ajuns la concluzia că mult prea puține profesii se gândesc să adere la un cadru european al calificărilor. Trebuie să adresăm întrebări serioase în legătură cu acest mecanism, cu simplitatea accesării lui și cu eficiența sa în termeni practici. Statisticile și informațiile ne arată că transpunerea acestui instrument a fost întârziată în aproape toate statele membre. Sunt sigur că vom afla în curând și poziția Comisiei. Punerea sa în aplicare a durat mult mai mult decât ne-am așteptat, iar acest lucru creează preocupări în legătură cu complexitatea respectivului instrument.

Aceste lucruri trebuie gândite împreună, în contextul activității Comisiei pentru piața internă pentru următorii cinci ani și mă bucur că toți coordonatorii comisiei se află astăzi aici. Doresc să le mulțumesc pentru munca pe care am desfășurat-o împreună în vederea elaborării agendei viitoare a acestei comisii. Problema

recunoașterii reciproce a calificărilor profesionale nu este unică. Suntem de părere că rolul comisiei noastre este acela de a investiga în continuare, de a promova și de a face recomandări în legătură cu evoluția viitoare a principalelor documente legislative, elementele care stau la baza pieței unice.

Știm că, în 2011, Comisia va trebui să revizuiască directiva privind recunoașterea reciprocă. Intenționăm să ne întâlnim cu parlamentele naționale și cu parlamentarii naționali pentru a discuta această propunere. A existat deja o audiere în acest sens și avem raportul nostru de cercetare. Acestea sunt instrumentele pe care le poate folosi comisia mea și, în cazul în care coordonatorii vor fi de acord, vom elabora, în cursul anului 2010, un raport din proprie inițiativă, cu care să putem contribui la discuția pe care o va organiza Comisia.

Acesta este contextul întrebării. Așteptăm cu interes răspunsul Comisiei pentru a crea cadrul corespunzător, însă acesta este doar începutul procesului și sunt sigur că noul comisar va putea prelua această sarcină și va coopera cu noi pentru a dezvolta în mod eficient acest document legislativ esențial, pentru ca, astfel, piața unică să funcționeze mai bine.

Paweł Samecki, membru al Comisiei. – Dle președinte, doresc să le mulțumesc membrilor Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor pentru aducerea în discuție a acestor chestiuni importante.

Înainte de a răspunde la întrebările individuale, doresc să încep prin a face o prezentare. Obiectivul Directivei privind calificările profesionale este acela de a facilita libera circulație a cetățenilor la nivelul pieței interne. La doi ani de la încheierea perioadei de transpunere, transpunerea a fost finalizată în 22 de state membre și sperăm că patru state membre se vor achita de această obligație până la finalul anului. În această fază mă îngrijorează, însă, Grecia, de la care nu am primit încă nicio măsură de transpunere.

Voi răspunde acum la prima întrebare. Transpunerea a reprezentat o provocare pentru statele membre, în principal pentru că afectează peste 800 de profesii diferite. Aceste profesii au fost reglementate frecvent chiar prin legislații federale sau regionale. Totuși, aceasta nu poate fi o scuză pentru nicio întârziere, iar Curtea de Justiție nu a acceptat aceste întârzieri, potrivit celor șase sentințe emise până în prezent.

În ceea ce privește cea de-a doua întrebare, principalele probleme se referă la profesiile din sectorul sanitar și la arhitecți, în cazul cărora s-a instituit un nivel mai ridicat de armonizare a cerințelor de pregătire la nivel european. Probleme apar și în cazul profesiilor cu un nivel mai ridicat de mobilitate transfrontalieră a lucrătorilor, cum ar fi profesorii sau ghizii turistici.

În legătură cu cea de-a treia întrebare, prioritatea Comisiei este să asigure punerea în aplicare corectă și coerentă a directivei. În acest sens, am elaborat un cod de conduită privind practicile administrative și un ghid de utilizare adresat cetățenilor, care va promova, de asemenea, o coerență sporită.

În ceea ce privește obstacolele identificate de Solvit, suntem foarte conștienți de problemele existente, precum întârzierile în procedura de recunoaștere, lipsa unui răspuns din partea autorităților naționale competente, deciziile nefundamentate, dosarele pierdute etc. Uneori, imigranții primesc informații eronate și sunt invitați să urmeze proceduri greșite. Cu toate acestea, rețeaua Solvit s-a dovedit a fi eficientă în rezolvarea multor probleme de acest gen.

Însă situația nu se rezumă numai la Solvit. În toate statele membre UE există acum puncte de contact pentru informarea și asistarea cetățenilor, iar Comisia dorește ca acestea să fie și mai active în viitor. Totodată, Sistemul de informare al pieței interne a pus la dispoziție un mediu care facilitează peste 1 200 de schimburi de informații în acest an, pentru multe dintre profesiile reglementate. Aceasta a condus la îmbunătățirea cooperării administrative cotidiene între statele membre.

În final, în ceea ce privește ultima întrebare, Comisia nu este în măsură să evalueze dacă este nevoie de o reformă la momentul actual. Acest lucru se va efectua în cadrul unui exercițiu de evaluare ex post, prevăzut în directivă. Intenția noastră este aceea de a respecta programul menționat în directivă. Următoarea Comisie va hotărî ce măsuri trebuie luate în perioada care urmează.

Kurt Lechner, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în anul 2005, această directivă a fost adoptată după câțiva ani de muncă și de dezbateri în Parlament și a intrat în vigoare. A fost pusă în aplicare în 2007. Acum suntem în anul 2009 și este greu de acceptat că nu a fost pusă în aplicare pretutindeni, mai ales fiindcă nu era complet nouă, existau deja propuneri în acest sens. Nu pot face altceva decât să încurajez Comisia să exercite mai multă presiune asupra statelor membre.

Sperasem că problemele vor ține de gestionarea practică a directivei. Acesta este principalul subiect al cercetărilor viitoare: să aflăm unde există probleme locale specifice și să descoperim ce se întâmplă de fapt.

S-a făcut deja referire la faptul că 20 % dintre reclamațiile asupra SOLVIT privesc acest subiect. Situația este foarte gravă. Dl Harbour a subliniat în mod corect importanța, din perspectivă economică, a acestei probleme pentru piața internă și nu doresc să repet cuvintele domniei sale.

Cu toate acestea, pe lângă aspectele economice, exercitarea profesiei și realizarea potențialului personal într-un alt stat este una dintre libertățile fundamentale ale cetățenilor, spre exemplu atunci când se căsătoresc sau când se mută într-o altă țară, indiferent de motiv. Aceasta este o problemă reală pentru cetățenii Europei.

Este important să recunoaștem că, în mod inevitabil, vor exista probleme. Subiectul este unul complex, punerea sa în aplicare necesită timp și sunt implicate culturi și tradiții diferite, mai ales în ceea ce privește profesiile și conceptele de calitate și de calificări în cadrul acestor profesii. Prin urmare, nu se poate recunoaște în mod automat orice calificare dintr-o țară în alta. Din punctul meu de vedere și din punctul nostru de vedere, ca grup, problema nu se referă la dificultățile individuale care vor apărea în mod inevitabil, ci mai degrabă trebuie cercetat dacă există erori la nivelul structurilor sau al sistemului și dacă și în ce mod se pot introduce îmbunătățiri. Aici intră în scenă SOLVIT.

Doresc să subliniez faptul că nu vom putea încheia niciodată acest subiect pe deplin. Discuția este una pe termen lung, întrucât apar în permanență noi profesii și noi fișe ale posturilor. Din acest motiv, aceasta este o sarcină permanentă pentru Comisie și pentru Parlament, dar și pentru statele membre, la a căror bunăvoință doresc să apelez în acest moment.

Evelyn Gebhardt, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, în primul rând doresc să spun că este absolut scandalos că niciun membru al Comisiei nu se află aici, pentru că această întrebare este adresată Comisiei Europene. Această atitudine este una de dispreț față de Parlament. Este scandalos și nu putem accepta această situație.

(Interpelări)

Da? Nu s-a ridicat în picioare. Atunci îmi pare rău. Nu pot accepta acest lucru.

Trecând la chestiunea care ne interesează, doamnelor și domnilor, aceasta este în primul rând o problemă de cetățenie, o problemă a persoanelor care au dreptul de a circula în mod liber la nivelul Uniunii Europene și de a-și practica profesiile în locul în care trăiesc și în care aleg să lucreze. Am instituit această legislație pentru a facilita aceste demersuri și pentru ca procesul recunoașterii calificărilor profesionale să poată avansa în mod corespunzător. Consider că este șocant faptul că, în multe cazuri, statele membre UE nu au luat măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestei legislații și pentru a se asigura că cetățenii se vor bucura într-adevăr de libertatea de circulație. Comisia Europeană mai are încă multe de făcut în acest sens.

Aș dori să atrag atenția asupra unui subiect pe care îl consider foarte important și care a fost adus în discuție de mai multe ori în acest Parlament. Trebuie să ne asigurăm că se va introduce cardul profesional european pe care l-am propus. Cetățenii vor primi, astfel, un obiect care le va permite să circule în Europa. Există organizații care încearcă să facă acest lucru. Cu toate acestea, consider că este important să întrebăm Comisia Europeană dacă s-ar putea implica în acest domeniu, pentru a putea accelera acest proces.

Cristian Silviu Bușoi, în numele grupului ALDE. – Libera circulație a persoanelor este unul dintre drepturile fundamentale ale cetățenilor Uniunii Europene, iar aceasta include libera circulație a profesioniștilor, o condiție esențială pentru funcționarea optimă a pieței interne.

Așa cum s-a spus în toate intervențiile de până acum, în pofida adoptării directivei privind recunoașterea calificărilor profesionale în 2005, profesioniștii care doresc să beneficieze de dreptul la libera circulație întâlnesc, încă, numeroase dificultăți. M-am confruntat personal cu diverse cazuri de acest gen, care mi-au fost aduse la cunoștință de către cetățeni români, dar și de către cetățeni europeni, referitoare la diverse profesii.

Colegii din Comisia pentru piața internă mi-au făcut onoarea de a mă numi raportor pentru rețeaua europeană Solvit și, așa cum s-a spus până acum, o parte semnificativă a cazurilor pe care Solvit trebuie să le soluționeze sunt legate de disfuncționalități ale sistemului de recunoaștere reciprocă a calificărilor profesionale.

Cred, stimați colegi, că trebuie studiate în detaliu care sunt problemele care au fost prezentate centrelor Solvit, pentru a vedea ce putem ameliora.

De asemenea, este necesară o mai bună comunicare între punctele de contact pentru a favoriza o înțelegere reciprocă între statele membre. Acestea trebuie să înțeleagă cum funcționează celelalte sisteme în Uniunea

Europeană, astfel încât să aibă un grad de flexibilitate cât mai ridicat la aplicarea directivei și să evite obstacolele administrative care stau în calea profesioniștilor.

În fine, este de dorit ca cele cinci state membre care nu au finalizat încă transpunerea directivei sau din cele 22 care au făcut-o, dar care au încă probleme în transpunere sau au transpus-o în mod necorespunzător, să se grăbească pentru a corecta aceste situații, pentru a permite, în final, buna funcționare a pieței interne în ceea ce privește prestarea de servicii, care este afectată direct de problemele de recunoaștere a calificărilor profesionale.

Heide Rühle, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, dle comisar, cred că suntem cu toții de acord asupra obiectivului. Desigur, cu toții dorim ca cetățenii Europei să poată circula în mod liber și să-și exercite profesia. Întrebarea este de ce această directivă nu a fost pusă în aplicare în mod corespunzător, deși au trecut aproape cinci ani. Cred că ar fi util ca, din acest motiv, comisia să se implice nu doar în elaborarea și punerea în aplicare a legislației, ci și în analizarea motivelor pentru care transpunerea întârzie.

Directiva privind recunoașterea calificărilor profesionale nu este singura directivă care pune probleme. Există atâtea cazuri la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, există atâtea proceduri de reclamare și SOLVIT este atât de implicat în această problemă, încât toate acestea ar trebui să constituie un semnal de alarmă pentru noi. Trebuie să analizăm mai atent motivele acestei situații. Există mai multe cauze. Pe de o parte, este ușor de spus că statele membre sunt de vină pentru această întârziere. Desigur, protecționismul este un alt motiv. Diferitele culturi și sisteme juridice joacă, de asemenea, un rol. Ce efect are legislația europeană asupra acestor sisteme legale diferite? Aceasta este o altă problemă pe care va trebui s-o rezolvăm.

De asemenea, trebuie să ne gândim dacă directiva a avut efectul dorit sau dacă, încă de la concepere, a fost incapabilă de a obține anumite rezultate. Cred că este foarte important să analizăm din nou această problemă. Acest tip de analiză ex-ante este unul dintre subiectele importante pe care comisia va trebui să le abordeze și să le dezvolte.

Aș dori să adresez câteva întrebări Comisiei. Mă surprinde faptul că aceste orientări apar numai după mai bine de patru ani. Acest lucru s-ar fi putut face mult mai devreme. Cu toate acestea, salut orientările. Le-am citit și, într-adevăr, ne sunt de ajutor. Totuși, ar fi fost util să le avem mai demult. Doresc să mă alătur dnei Gebhardt și să vă întreb ce se întâmplă cu cardul profesional european. Acesta va fi cel de-al doilea pas important.

Adam Bielan, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, criza care a afectat Uniunea Europeană în ultimele luni a arătat fără doar și poate cât de importantă este piața internă pentru funcționarea întregii Uniuni. Nu o vom termina de construit fără a introduce o anumită libertate de migrație, care să fie garantată, printre altele, de Directiva privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale. Prin urmare, faptul că, la patru ani de la adoptarea directivei, aceasta încă nu a intrat în vigoare în patru state, iar niciunul dintre statele membre UE nu a adoptat-o înainte de termenul limită prevăzut în directivă, 20 octombrie 2007, este trist și deranjant.

În acest sens, prima mea întrebare adresată Comisiei Europene este următoarea: Nu a fost Comisia prea pasivă în ultimii patru ani și ce a făcut Comisia, mai exact, pentru ca toate statele să reușească să transpună directiva la timp? În al doilea rând, doresc să întreb când anume va publica Comisia un raport de evaluare a transpunerii directivei și pe ce se va baza pentru concluziile acestui raport? Directiva serviciilor trebuie pusă în aplicare până la finalul anului. Astăzi, Parlamentul știe că multe țări nu vor reuși să adopte legislația corespunzătoare până la momentul respectiv. Doresc să întreb Comisia dacă vede vreo legătură între aceste două documente?

În final, un subiect foarte important pentru țara pe care o reprezint se referă la migrația infirmierelor. Directiva introduce armonizarea cerințelor privind pregătirea infirmierelor. Doresc să întreb care sunt măsurile specifice pe care le-a luat Comisia pentru a ajuta infirmierele din statele Europei Centrale și de Est, inclusiv pe cele din Polonia?

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, în primul rând doresc să-i mulțumesc Comisiei pentru faptul că ne-a prezentat opinia sa. Cu toate acestea, doresc să subliniez faptul că, în baza acordului interinstituțional dintre Comisie și Parlament, la fel ca și în cazul Directivei privind serviciile, despre care am discutat la Bruxelles în urmă cu câteva luni, Parlamentul are dreptul să solicite prezența comisarului responsabil, pentru ca acesta să poată răspunde întrebărilor dificile. Nu cred că putem rezolva această problemă cu această Comisie și nici nu are sens să încercăm.

În numele Parlamentului, aş dori să-i explic reprezentantului Comisiei care se află aici că suntem de părere că această parte a acordului interinstituțional este extrem de importantă. De ce? Nu din rațiuni de simplu formalism, ci pentru că este o chestiune politică foarte importantă pentru cetățenii Uniunii Europene. Dl Bielan tocmai a menționat Directiva privind serviciile, care poate funcționa doar în cazul în care calificările profesionale sunt recunoscute de ambele părți. Acest lucru este foarte important, însă multe persoane îl asociază cu o senzație de neajutorare, dacă au impresia că angajatorul profită de discrepanțele în recunoașterea reciprocă transfrontalieră a calificărilor profesionale, doar pentru a le reduce veniturile.

Aceste persoane se simt abandonate și neajutorate. Am văzut cu ochii mei mai multe cazuri de acest gen, aici, în zona de graniță dintre Germania și Franța. Totuși, aceasta nu este, în mod evident, singura problemă. Într-adevăr, nu putem rezolva peste noapte toate dificultățile, iar acest proces va rămâne o problemă și pe viitor, după cum a spus dl Lechner, raportorul. Cu toate acestea, avem obligația de a le demonstra cetățenilor că le luăm în serios preocupările și, din punctul meu de vedere, trebuie ca și Comisia să acorde suficientă importanță acestui aspect.

Sper că vom putea coopera cu noua Comisie în această direcție, astfel încât să înregistrăm progrese împreună. Aș dori să vă rog să colaborați, în acest sens, cu Direcția generală competentă.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am discutat deja despre temerile asociate transpunerii Directivei privind serviciile. În acest sens, exemplul Directivei privind recunoașterea calificărilor profesionale este unul simbolic. Unele state nu au respectat termenul limită pentru transpunere și întâmpină probleme din cauza curențelor textului. Deși această directivă reprezintă o bază solidă pentru recunoașterea reciprocă, nu au fost luate în considerare caracteristicile specifice ale anumitor profesii. Fapt este că recunoașterea calificărilor fără a stabili un adevărat nivel comun de calificare și pregătire, nici măcar pentru educația superioară, nu poate duce decât la complicații și neîncredere din partea statelor membre, a angajaților și a cetățenilor.

Cel mai evident exemplu este cel al profesiilor din domeniul medical. De exemplu, moașele din Franța au dreptul să prescrie rețete și sunt pregătite în acest scop, însă lucrurile nu stau la fel și în alte țări. Ce se întâmplă dacă în Franța sosește o moașă fără o astfel de autorizație, fără pregătire suplimentară, care trebuie să scrie o rețetă medicală? În mod similar, anumite specializări nu există în toate statele membre.

Această directivă este esențială pentru libera circulație a lucrătorilor, care stă la baza proiectului european, însă ea trebuie îmbunătățită și completată, iar dificultățile întâmpinate trebuie să ajute la identificarea profesiilor pentru care sunt necesare învățarea limbii și o pregătire armonizată.

Doresc să menționez inițiativa remarcabilă de creare a unui card european, inițiativă susținută de toate persoanele care lucrează în sectorul medical. Acesta reprezintă o garanție autentică, atât pentru posesor, cât și pentru client sau pentru pacient, și solicit Comisiei extinderea acestui card și la alte profesii, deoarece ne va permite să îmbunătățim recunoașterea reciprocă și să câștigăm încrederea cetățenilor.

Antonyia Parvanova (ALDE). – Dle președinte, atunci când discutăm despre recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale și despre buna funcționare a pieței interne, trebuie să analizăm situația actuală din sectorul sanitar, pentru care directiva și punerea sa în aplicare ar putea necesita discuții suplimentare.

Pe lângă punerea pe deplin în aplicare a acestei directive, trebuie introduse măsuri suplimentare care să se aplice în cazul recunoașterii reciproce, nu doar pentru diplome, ci și pentru calificările angajaților din domeniul sanitar. Furnizarea de servicii medicale impune deținerea unor competențe lingvistice corespunzătoare, înregistrarea la autoritățile naționale de reglementare și, mai ales, capacitatea asigurării unor servicii sigure și de înaltă calitate.

Cred că trebuie îmbunătățit schimbul de informații dintre statele membre în ceea ce privește înregistrarea angajaților din sectorul sănătății, de exemplu prin intermediul unei baze de date comune la nivelul UE. Un sistem de asigurare a competențelor este, de asemenea, un element cheie în furnizarea unor servicii medicale sigure și trebuie să ne gândim la standarde comune pentru evaluarea competențelor și capacităților.

Mobilitatea angajaților din domeniul sănătății este o altă problemă a sănătății și siguranței publice. Din aceste motive, CEJ a aprobat deja instituirea unor sisteme suplimentare de protecție la nivel național pentru circulația bunurilor. Există și un fundament pentru care aceste măsuri se aplică în cazul furnizării de servicii sanitare, mai ales când noile tehnologii de comunicare permit practici controversate precum consultațiile prin internet. Trebuie să ne confruntăm cu provocarea unei populații îmbătrânite, situație care va exercita presiuni și mai mari asupra forței de muncă din Europa.

Trebuie să asigurăm mobilitatea angajaților din domeniul sănătății, însă, totodată, trebuie să le putem garanta tuturor cetățenilor europeni servicii sanitare accesibile, furnizate la timp, la cele mai ridicate standarde de calitate. Aceasta este o responsabilitate pentru noi toți. Sper că instituțiile europene și statele membre vor lua în serios această problemă, pentru că unele sisteme naționale de asistență medicală duc mare lipsă de specialiști și, astfel, vom întâmpina mari dificultăți în furnizarea serviciilor medicale de bază.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Dle președinte, dacă dorim mobilitatea cetățenilor noștri, mobilitate de care economia europeană are nevoie, acești cetățeni trebuie să fie siguri, atunci când își obțin calificările, spre exemplu în Polonia, că nu vor avea probleme la recunoașterea acestora în oricare alt stat membru al UE. Înțeleg perfect amploarea problemei. Cele 800 de profesii reglementate despre care vorbea dl Samecki, precum și numeroasele reglementări privind aceste profesii, la nivel național și regional, reprezintă o provocare considerabilă pentru administrațiile statelor membre. Cu toate acestea, cetățenii noștri care au probleme la recunoașterea calificărilor se confruntă, mai ales, cu complexitățile întregului sistem. Acest lucru este confirmat de datele din Solvit și, din acest motiv, problema punerii în aplicare la timp a directivei este doar un aspect al discuției noastre.

Să nu uităm că multe probleme apar pentru că statele membre nu au încredere în sistemele de educație și de pregătire din celelalte state membre. În final, avem nevoie de cooperarea, resursele și angajamentul administrațiilor naționale. Introducerea unui card profesional european este o idee bună și am avut șansa de a discuta acest lucru în legislatura anterioară a Parlamentului European. Acest card trebuie, însă, să faciliteze circulația populației, nu s-o îngreuneze. Doresc să subliniez faptul că introducerea acestui card nu trebuie să devină o altă barieră pe piața internă.

Doamnelor și domnilor, termenul limită pentru transpunerea Directivei privind serviciile expiră în mai puțin de zece zile. Menționez acest lucru pentru că este important în contextul dezbaterii noastre de astăzi. Aceste două directive se completează reciproc din anumite puncte de vedere. Transpunerea Directivei privind recunoașterea calificărilor profesionale nu poate fi considerată un succes, motiv pentru care îmi voi permite să solicit, încă o dată, intensificarea lucrărilor asupra ambelor directive, deoarece, fără ele, piața internă nu va putea progresa.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Dle președinte, după cum știm cu toții, 15 directive au fost consolidate într-un singur act legislativ pentru recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale. Aceasta a dat naștere mai multor probleme practice de transpunere în diferitele state membre. Dificultățile sunt bine cunoscute, iar Comisia ar trebui să menționeze neajunsurile și să analizeze problemele constatate în transpunerea acestei importante prevederi privind piața internă.

Protecționismul care se manifestă la diferite niveluri este un obstacol nu doar pentru libera circulație a persoanelor, ci și pentru piața internă. Trebuie să încercăm să identificăm aspectele neclare, astfel încât eficiența directivei să nu fie afectată de lipsa de încredere. Nu îi cerem Uniunii să facă ceea ce ar trebui să facă statele membre, însă trebuie depuse eforturi pentru a simplifica situația și pentru a contribui la distrugerea corporatismului profesional.

Pentru a îmbunătăți transpunerea acestei directive, sunt necesare diseminarea recunoașterii calificărilor prin intermediul rețelilor Solvit și EURES, încurajarea platformelor comune, punerea în aplicare a unor puncte eficiente de contact și, la fel de important, corelarea acestei directive cu Directiva privind serviciile.

Louis Grech (S&D). – (MT) Cea mai mare problemă care afectează punerea în aplicare corespunzătoare a acestei directive este lipsa de încredere a statelor membre în sistemele celorlalte state membre. Dezinteresul statelor membre de a colabora între ele se reflectă și în modul incoerent în care acestea percep sistemul de informare al pieței interne. Fiecare stat membru susține că folosește acest sistem, însă frecvența utilizării variază în funcție de scopul cu care acesta este folosit. Este imposibil ca un sistem de schimb al informațiilor să funcționeze corect dacă statele membre nu-l folosesc în același mod. Trebuie să avem la dispoziție o compilație completă de date, care să fie actualizată regulat și, totodată, trebuie creat un punct de referință pentru toate statele membre, unde fiecare stat membru să transmită toate datele necesare care vor permite aplicarea concretă a directivei.

Doresc să-i solicit Comisiei să ne informeze în legătură cu planurile de acțiune pe care intenționează să le adopte pentru transpunerea corespunzătoare a acestei directive, dacă dorim într-adevăr să adoptăm conceptul pieței unice, nu doar să-l interpretăm după cum considerăm de cuviință.

Catherine Stihler (S&D). – Dle președinte, înainte de a ajunge la întrebarea mea, în această dimineață s-a discutat mult despre Solvit. La ultima reuniune a Comisiei IMCO, ni s-a spus că centrele Solvit primesc

finanțare insuficientă. Dle Barnier, poate doriți să aflați acest lucru înainte de desfășurarea audierii: într-un important stat membru, această organizație este condusă de un asistent. Nu putem permite ca această situație să continue, deoarece Solvit ne asigură servicii excelente.

Întrebarea pe care o adresez Comisiei se referă la angajații din domeniul asistenței medicale. Un angajat incompetent pune în pericol sănătatea pacienților și, în cazuri extreme, poate provoca decese.

Comisia consideră că autoritățile competente au obligația legală de a comunica într-un mod proactiv și eficace informații privind angajații disponibilizați, pentru a se asigura că mobilitatea angajaților din domeniul sănătății nu va compromite siguranța pacienților?

Sistemul actual de informare al pieței interne permite comunicarea informațiilor, însă doar în situațiile în care un factor de reglementare are o întrebare în legătură cu un solicitant care dorește să se înscrie în registrul său, așa că trebuie să ameliorăm acest schimb de informații, pentru a alerta autoritățile în legătură cu situațiile în care o persoană a fost disponibilizată din cauza incompetenței.

Vă mulțumesc, dle președinte, pentru aducerea în discuție a acestui subiect, care va fi dezbătut și în cadrul comisiei.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Dle președinte, s-au spus multe în legătură cu recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale. Întrebarea este: de ce este această directivă, atât de importantă și atât de dorită de toată lumea, atât de greu de aplicat? Ei bine, pur și simplu pentru că aplicarea ei la nivel cotidian, operațional este dificilă și complexă.

Observ trei probleme principale: prima este, desigur, limba, aspect care a fost adus în discuție; cea de-a doua este complexitatea procedurilor ce trebuie urmate pentru recunoașterea calificărilor unei persoane, deoarece, în unele situații, cei interesați trebuie să facă un adevărat maraton pentru a li se recunoaște diplomele inițiale; cea de-a treia este, probabil, varietatea tipurilor de pregătire inițială.

În acest sens, cred că ar fi o idee bună ca Comisia să solicite fiecărui stat membru să desemneze, pentru fiecare profesie, un singur organism profesional competent, care să se ocupe de pregătirea continuă, aceasta din urmă fiind una dintre soluții. Aceste organisme competente trebuie să formeze un comitet la nivel european și să definească o formă comună europeană de certificare. Astfel, lucrătorii ar trece treptat de la un nivel inițial eterogen la un nivel comun de pregătire continuă.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, Belgia este unul dintre cele cinci state membre UE care nu a transpus încă pe deplin Directiva privind recunoașterea calificărilor profesionale. Cu toate acestea, potrivit informațiilor pe care le dețin, singurul lucru pe care trebuie să-l facă pentru a respecta legislația europeană este să rezolve problema lucrătorilor din domeniul turismului.

Lăsând deoparte dificultățile inerente ale sistemului instituțional belgian în ceea ce privește transpunerea diferitelor directive europene, se pare că directiva despre care discutăm aici este deosebit de complexă. Acest lucru a fost deja menționat. Belgia nu este singura țară afectată de lipsa transpunerii, de transpunerea defectuoasă sau parțială a directivelor. Din acest motiv, în interesul lucrătorilor, solicit Comisiei Europene să ajute statele membre care întâmpină dificultăți. Lucrătorii trebuie să poată beneficia de pe urma liberei circulații a persoanelor și a libertății de stabilire care, doresc să subliniez, reprezintă principalul obiectiv al acestei directive.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, în primul rând doresc să-i mulțumesc dlui Samecki pentru activitatea sa fructuoasă. Cred că suntem cu toții de acord cu principiul pe care-l discutăm aici în această dimineață, însă acesta ar trebui să se aplice nu doar la nivelul Uniunii Europene, ci în întreaga lume.

Am discutat recent acest aspect cu delegația din Canada și considerăm că acesta este un pas în direcția potrivită. Cu toate acestea, dacă ne dorim această situație utopică, trebuie să asigurăm un standard profesional egal al calificărilor profesionale, la nivelul Uniunii Europene și, în mod ideal, în întreaga lume.

Există foarte multe situații care ne arată că, cel puțin în unele țări, atunci când studenții nu au atins standardul educațional pentru trecerea la un nivel superior de învățământ, ei pot merge în altă țară și pot plăti pentru a urma cursurile acolo.

Prin urmare, avem nevoie de dovezi independente, verificabile, care să demonstreze că standardele sunt egale și, dacă sunt egale, nu există nicio scuză pentru lipsa transpunerii acestui principiu la nivelul Uniunii Europene

și, să sperăm, și în întreaga lume în timp util, pentru a obține ceea ce ne dorim: libera circulație a forței de muncă.

Alan Kelly (S&D). – Dle președinte, să trecem direct la obiect. Eșecul statelor membre în a se pune de acord în ceea ce privește recunoașterea calificărilor ne face să pierdem locuri de muncă. Faptul că statele membre nu iau în serios acest aspect este o problemă gravă. Nivelul comerțului transfrontalier în cadrul unei piețe care se presupune că este unică nu este nici pe departe cel care ar trebui să fie. În prezent, reconstruim economia europeană și, în acest sens, trebuie luate măsuri pentru dezvoltarea comerțului transfrontalier și creșterea mobilității forței de muncă.

Trebuie să pătrundem într-un nou domeniu al inovațiilor antreprenoriale, în care Europa să lucreze la nivel colectiv, pentru a fabrica cele mai avangardiste produse din lume. Având în vedere că baza de fabricație s-a redus – Irlanda este un exemplu în acest sens – exportul serviciilor reprezintă un nou mod de dezvoltare a comerțului la nivelul Europei. Cu toate acestea, Europa trebuie să aibă standarde atunci când vine vorba despre calificări.

Prin urmare, faptul că statele membre nu au reușit să ajungă la un acord privind regulile în acest domeniu ne reduce capacitatea de a comercializa aceleași servicii la nivel transfrontalier. Pentru persoanele implicate, această situație restricționează libera circulație a forței de muncă.

Sunt de acord cu colegul meu, dl Grech, că statele membre nu dau dovadă de suficient respect pentru sistemul de informare pe care îl folosesc și că cineva trebuie tras la răspundere în fiecare stat membru pentru acest lucru. Solicit Comisiei să identifice și să abordeze obstacolele care previn realizarea pieței unice în acest caz.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Dle președinte, doresc să evidențiez unul dintre aspectele acestei dezbateri. Se pare că profesiile specializate s-au împuținat foarte mult, ceea ce conduce la o comercializare a acestor calificări și la dezinteresul față de calificările autentice. Aceasta poate implica riscuri enorme, atât în sectorul de securitate, de exemplu, cât și în marile întreprinderi, precum companiile chimice și rafinăriile de petrol. Se pare că supravegherea națională în acest domeniu este inadecvată.

Aș dori să-i adresez dlui comisar trei întrebări. În primul rând, dacă cunoaște această situație; în al doilea rând, dacă Comisia Europeană ne poate oferi un raport în acest sens; și, în al treilea rând, ce se poate face.

Acest fenomen este absolut ridicol și nedorit și consider că trebuie eliminat.

Milan Zver (PPE). – (SL) Doamnelor și domnilor, ne confruntăm cu o problemă foarte importantă, aceea a recunoașterii reciproce a calificărilor profesionale în cadrul Uniunii Europene. Aceasta este o problemă majoră, deoarece calificările sunt acordate de sistemele educaționale din statele membre UE, care sunt cel puțin 27 la număr.

Unii dintre voi vă amintiți probabil că în luna martie a anului trecut s-a înființat Cadrul european al calificărilor, mecanism care permite comparația între sistemele educaționale. Cu toate acestea, o problemă a acestui cadru de calificare este aceea că el nu a fost pus în aplicare de către statele membre. Unele state nu l-au pus în aplicare complet, iar unele l-au folosit pur și simplu drept un mijloc comod de traducere a diferitelor calificări, ocupații, competențe și niveluri educaționale.

Din punctul meu de vedere, statele membre trebuie să se achite de obligația majoră pe care o au în acest domeniu și, dacă ar trebui să consolideze cu adevărat Cadrul european al calificărilor, care a fost adoptat anterior la nivelul instituțiilor europene, ar ușura cu mult compararea și recunoașterea reciprocă reală a calificărilor educaționale.

Paweł Samecki, membru al Comisiei. – Dle președinte, onorați membri, îmi cer scuze pentru că nu m-am ridicat în picioare în timpul primei mele intervenții. Acest lucru se datorează lipsei de experiență și orei matinale.

În general, aș dori să mă refer la câteva întrebări. În primul rând, trebuie evidențiat faptul că Comisia a sprijinit statele membre în pregătirea transpunerii directivei. În situațiile în care perioada de transpunere a expirat, am acționat în forță pentru punerea în aplicare a transpunerii. În 2007, am publicat un ghid de transpunere. Apoi am dezvoltat sistemul de informare al pieței interne, care, în prezent, este folosit destul de intens de către statele membre și, totodată, am publicat un cod de conduită privind practicile administrative, în luna iunie a acestui an.

Acum un an, Comisia a adus în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene statele membre care nu au respectat aceste angajamente, iar Curtea a emis șase hotărâri favorabile, prin care se condamnă absența transpunerii în respectivele state membre. Foarte recent, am publicat un tabel care ilustrează starea transpunerii în statele membre, precum și un ghid de utilizare pentru cetățeni și comunitatea de afaceri.

În încheiere, doresc să vă mulțumesc tuturor pentru întrebări și comentarii, în special președintelui Malcolm Harbour, pentru informațiile sale valoroase. Considerăm că acum totul se află în mâinile statelor membre. Comisia dorește să dezvolte o relație specială cu Parlamentul în legătură cu acest subiect. În special, suntem pregătiți să discutăm în mod activ felul în care această directivă funcționează în practică și modul în care putem profita de mediul foarte schimbător din anii ce ne așteaptă.

Președinte. – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Christa Klauß (PPE), în scris. – (DE) Unul dintre obiectivele declarate ale acestei directive este punerea în aplicare completă a prevederilor legale actuale privind libertatea de circulație a lucrătorilor în cadrul UE. Libera circulație a lucrătorilor a fost deja adoptată prin Directiva 2005/36/CE. Cu toate acestea, problemele se repetă, mai ales în regiunile de lângă frontierele naționale. Multe persoane din regiunea din care provin eu lucrează în Luxemburg, Belgia sau Franța. Primesc numeroase întrebări din partea cetățenilor care călătoresc într-unul din statele vecine pentru a lucra. Aceste întrebări se referă deseori la recunoașterea calificărilor profesionale. Situația trebuie să se schimbe. Organizațiile profesionale pentru anumite profesii au ajuns la o serie de acorduri, însă acest lucru nu este util în fiecare caz și, mult prea des, cetățenii trebuie să se lupte pentru a li se recunoaște calificările. Lucrurile devin și mai dificile atunci când într-o anumită țară nu există o profesie sau profesia respectivă este organizată în mod diferit, de exemplu fizioterapeuții sau persoanele cu titlul de doctor în administrarea afacerilor. În același timp, multe domenii duc lipsă de personal. Infirmierele sau lăcătușii, de exemplu, trebuie să aibă șanse mai bune pe piața muncii și, mai ales, piața internă trebuie să funcționeze în mod eficient din punctul de vedere al muncii. Avem nevoie de o procedură de recunoaștere transparentă, simplă și clară.

3. Politica de coeziune de după 2013 (dezbatere)

Președinte. – Următorul punct este întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Danuta Maria Hübner, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, cu privire la politica de coeziune după 2013 (O-0121/2009/rev. 1 - B7-0229/2009)

Danuta Maria Hübner, autor. – Dle președinte, în urmă cu trei ani a fost introdusă o reformă majoră a politicii europene de coeziune, având în vedere extinderea fără precedent a Uniunii și noile provocări apărute odată cu aceasta.

Nu întâmplător, în 2005 și în 2006, principalele priorități ale politicii europene de coeziune erau următoarele: strategia de la Lisabona, inovarea și competitivitatea, schimbările climatice, securitatea și eficiența energetică, eficiența utilizării apelor, investițiile în noi competențe, atractivitatea teritoriilor pentru tineri și calitatea vieții.

Pentru că am înțeles că misiunea politicii de coeziune este anticiparea schimbărilor, nu urmarea lor, am inclus pe agenda politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013 toate acele priorități pe care le observăm astăzi în agenda Europa 2020 a Comisiei.

Din acest motiv, acum mai bine de doi ani, s-a publicat raportul analitic Regiuni 2020. Scopul era acela de a afla care vor fi prioritățile politicii de coeziune după 2013. Astăzi suntem bine pregătiți pentru viitor.

Acum un an, politica și-a pus toate resursele la dispoziția Pachetului european de recuperare, oferind astfel legătura esențială dintre strategia de ieșire dintr-o criză economică reală, pe de o parte și creșterea durabilă pe termen lung și transformările structurale, pe de altă parte.

Întrebarea noastră cu solicitare de răspuns oral se referă, însă, la viitor. În anii care urmează, Europa în care locuim va avea nevoie de măsuri colective puternice pentru a face față așteptărilor cetățenilor, care sunt astăzi cetățeni informați și știu foarte bine cât de multe depind de alegerile factorilor decizionali. Aceste așteptări sunt confirmate de sondajele de opinie.

Jacques Delors spunea odată că piața unică europeană se referă la competiția care stimulează, la cooperarea care ne face mai puternici și la solidaritatea care ne unește. Coeziunea europeană care face piața unică să funcționeze este asigurată prin politica regională europeană, care este bazată în prezent exact pe acest triplu temei: competitivitate, cooperare și solidaritate.

Timp de ani de zile, am vorbit despre necesitatea deblocării, a mobilizării potențialului de dezvoltare al tuturor regiunilor și orașelor europene. Experiența și logica arată în mod clar că această mobilizare este mult mai eficientă și eficace dacă este realizată prin implicarea directă a nivelurilor sub-naționale ale guvernelor europene.

Politica regională europeană a trecut deja cu succes acest test de subsidiaritate. Subsidiaritatea este bună pentru Europa.

Reforma din 2006 a politicii de coeziune a transformat-o într-o politică modernă, bazată pe un echilibru între echitate și eficiență, între abordările ascendente și cele descendente, între obiectivele europene strategice comune și flexibilitatea locală.

Aceste aspecte trebuie dezvoltate în continuare, pentru a continua reforma guvernării politicii, însă nu trebuie abandonate anumite principii. Noul tratat a consolidat noua viziune asupra subsidiarității europene, deja adânc integrată în politica de coeziune, și anume subsidiaritatea extinsă la nivelurile locale și regionale de guvernare.

Putem face mai multe în acest sens, mai ales la nivel local. Cei care sugerează că politica de coeziune poate fi limitată la Bruxelles și la nivel național fie nu cunosc realitatea europeană, fie nu înțeleg că excluderea Europei locale și regionale din urmărirea obiectivelor europene comune este cel puțin imprudentă din punct de vedere economic și periculoasă din punct de vedere politic.

Coeziunea este o noțiune care exclude excluziunea. Din rațiuni politice, economice, sociale și de legitimitate, politica de coeziune nu trebuie să dezbine: trebuie să fie o politică pentru toată lumea, așa cum este și piața internă, așa cum este și moneda comună.

Toate elementele acestui triunghi de integrare - piața comună, moneda comună, coeziunea - se consolidează reciproc și sunt interdependente. Ele sunt un bun al nostru - european, public și comun.

Noi, factorii decizionali, am ridicat nivelul așteptărilor prin promisiunile pe care le-am făcut. Provoacărilor sunt bine cunoscute; strategia UE 2020 a fost deschisă consultărilor publice.

Avem nevoie de o politică de dezvoltare cu obiective și instrumente clare. Politica de coeziune este o politică de dezvoltare care necesită conlucrarea tuturor nivelurilor guvernării europene, în beneficiul cetățenilor europeni.

În încheiere, Europa are nevoie de noi energii pentru a-și proteja viitorul, pentru a se reînnoi într-un sens pozitiv. Vă veți întreba de unde pot și de unde trebuie să provină aceste energii. Pentru mine, răspunsul este clar. Astăzi, aceste energii trebuie să provină de jos. Astăzi, aceste energii pot fi declanșate prin implicarea directă a nivelurilor locale și regionale ale guvernării europene în urmărirea obiectivelor europene comune.

Paweł Samecki, membru al Comisiei. – Dle președinte, întrebările adresate sunt foarte pertinente. Ele subliniază importanța pe care o acordați politicii de coeziune, precum și devotamentul dumneavoastră de a păstra această politică în centrul integrării europene.

În ceea ce privește întrebarea dumneavoastră referitoare la guvernanta pe mai multe niveluri, aceasta din urmă a fost recunoscută drept un mecanism fundamental de stabilire a priorităților politicii UE. Interdependența tot mai mare dintre diferitele niveluri de guvernare din Uniune a fost subliniată de documentul consultativ lansat de Comisie cu privire la strategia UE 2020.

Politica de coeziune este un bun exemplu de guvernanta pe mai multe niveluri. Ea asigură un sistem de guvernare care valorifică și exploatează cunoștințele locale și regionale, le combină cu îndrumări strategice la nivel comunitar și coordonează intervențiile la toate nivelurile de guvernare.

Punctele forte ale guvernantei pe mai multe niveluri au fost subliniate și de Comitetul regiunilor în Cartea sa albă din iunie 2009, prin care i se solicita Uniunii să consolideze mecanismele guvernantei pe mai multe niveluri și se indicau efectele de levier generate de politica de coeziune, care au contribuit și la punerea în aplicare a altor politici comunitare.

În ceea ce privește cele două întrebări adresate de dumneavoastră în legătură cu abandonarea obiectivului 2 și eligibilitatea tuturor regiunilor europene, în perioada 2007-2013, toate regiunile sunt eligibile pentru finanțare din fonduri structurale. În prezent, nu există nicio poziție oficială a Comisiei pentru perioada de după 2013.

În legătură cu cea de-a treia întrebare, referitoare la slăbirea principiului adiționalității, adiționalitatea este unul dintre principiile de bază ale politicii de coeziune. Aceasta asigură că fondurile structurale nu vor înlocui cheltuielile publice sau structurale echivalente suportate de un stat membru. Astfel, adiționalitatea garantează impactul economic real al intervențiilor UE și imprimă politicii de coeziune o importantă valoare adăugată europeană.

În legătură cu întrebarea dumneavoastră privind dimensiunea regională a politicii de coeziune după 2013, Tratatul de la Lisabona își menține obiectivul de reducere a disparităților dintre nivelurile de dezvoltare ale diferitelor regiuni și a înapoierii regiunilor mai puțin favorizate, ca parte a obiectivelor Uniunii în direcția coeziunii economice, sociale și teritoriale, în conformitate cu articolul 174.

De asemenea, articolul 176 subliniază faptul că Fondul European pentru Dezvoltare Regională are ca scop redresarea principalelor dezechilibre regionale la nivelul Uniunii, prin participarea la dezvoltarea și ajustarea structurală a regiunilor a căror dezvoltare a rămas în urmă, dar și la transformarea regiunilor industriale aflate în declin.

Referitor la întrebarea dumneavoastră privind implicarea nivelurilor de guvernare regională și locală în îndeplinirea obiectivelor europene, în cadrul politicii de coeziune de după 2013, doresc să vă atrag încă o dată atenția asupra documentului consultativ al Comisiei privind strategia UE 2020, care solicită sprijinul activ al părților interesate, cum ar fi partenerii sociali și societatea civilă, și care recunoaște că adoptarea viziunii UE 2020 în toate regiunile UE va fi esențială pentru succesul său.

Comisia nu a adoptat încă o poziție privind rolul pe care-l va juca politica de coeziune în definitivarea strategiei UE 2020. Însă politica de coeziune are capacitatea de a mobiliza factorii de acțiune regionali sau locali, indiferent de granițe, în vederea realizării obiectivelor europene.

Referitor la întrebarea dumneavoastră referitoare la intenția Comisiei de a publica o Carte albă privind coeziunea teritorială, în prezent nu este prevăzută o Carte albă privind coeziunea teritorială. Concluziile care rezultă din dezbaterea publică referitoare la Cartea verde privind coeziunea teritorială vor fi în schimb integrate în cuprinzătorul pachet legislativ pentru perioada de după 2013 al politicii de coeziune, elaborat în contextul celui de-al cincilea raport de coeziune care, potrivit noului tratat, va trebui depus în 2010.

În ceea ce privește întrebarea dumneavoastră referitoare la rolul Fondului Social European în cadrul politicii de coeziune, în urmărirea obiectivului unei dezvoltări echilibrate și durabile, politica de coeziune joacă un rol esențial în stabilirea priorităților europene. Acesta este și cazul Fondului Social European, care își va urmări în continuare obiectivele conform prevederilor titlului XI din noul tratat.

Realizarea coeziunii sociale, economice și teritoriale necesită politici corespunzătoare și o combinație de investiții care să provină de la diferite niveluri. Investițiile în capitalul uman finanțate de FSE reprezintă o parte esențială a acestei combinații de politici în contextul economiei globale bazate pe cunoaștere.

În ceea ce privește întrebarea dumneavoastră privind rolul politicii de coeziune în raport cu alte politici ale UE, politica de coeziune oferă Uniunii cea mai mare sursă de investiții în economia reală. Comunicatul Comisiei din decembrie 2008 privind „Politica de coeziune: investiții în economia reală”, a subliniat importanța politicii pentru asigurarea îndeplinirii Agendei de la Lisabona, pentru investițiile în oameni, afaceri, cercetare și inovare, infrastructuri prioritare și energie.

Principală preocupare a Comisiei este, în prezent, asigurarea punerii în aplicare a investițiilor planificate, în parteneriat cu autoritățile naționale și regionale, într-un mod cât mai eficient. Acest efort implică o cooperare strânsă între serviciile competente ale Comisiei și între Comisie și autoritățile regionale și locale relevante.

Un exemplu practic de cooperare între serviciile Comisiei este „Ghidul practic al oportunităților de finanțare europeană pentru cercetare și inovare”, publicat în 2007, care a fost conceput pentru a ajuta potențialii beneficiari să înțeleagă mai bine cele trei instrumente de finanțare ale Comunității și care oferă factorilor decizionali sfaturi privind accesul coordonat la aceste instrumente.

În ceea ce privește FSE, alinierea apropiată a priorităților sale la liniile directoare privind ocuparea forței de muncă asigură o legătură directă între prioritățile politicii UE de ocupare a forței de muncă și finanțarea europeană.

Există complementaritate și între acțiunile susținute de politica de coeziune și de politica de dezvoltare rurală, după cum menționează în mod clar orientările strategice ale Comunității pentru ambele politici.

Sper că am răspuns la o parte din întrebările dumneavoastră și că vom purta o dezbatere interesantă.

Lambert van Nistelrooij, în numele Grupului PPE. – (NL) Dle președinte, dle comisar, dezbaterile de astăzi se referă în principal la evaluarea concretă a politicii de coeziune și la direcția acestei politici. Desigur, Parlamentul European dorește o analiză financiară pe termen mediu. Politica de coeziune și utilizarea fondurilor în prezent și până în 2020 reprezintă o parte esențială a acestei analize. Cu toate acestea, spre surprinderea noastră, am constatat că documentul neoficial care pregătește analiza pe termen mediu nu menționează nicio evaluare concretă. Fiind primul vorbitor din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), doresc să subliniez faptul că noua Comisie trebuie să prezinte Parlamentului European o evaluare concretă, nu o caricatură a politicii regionale.

Documentul de viziune UE 2020 al dlui Barroso, președintele Comisiei, prevede o economie bazată pe cunoaștere și pe creștere, prevede dotarea și pregătirea, competiția și o economie ecologică. Astfel, politica regională reprezintă cadrul european de integrare pentru realizarea acestor obiective, acum și în viitor. Să ne gândim la tranziția energetică, la schimbările climatice și la Strategia de la Lisabona: toate acestea sunt elemente esențiale pentru regiuni și orașe.

În ceea ce privește Grupul PPE, dorim ca politica de coeziune să se concentreze mai mult pe elementele esențiale ale acestei strategii UE 2020 și să menținem solidaritatea între toate regiunile, dar și obiectivul 2, despre care dl comisar tocmai a vorbit destul de vag. Stimularea competiției în regiunile bogate face parte din evaluarea cuprinzătoare. Împărțirea bugetelor, creșterea fragmentării sectoriale a fondurilor la nivel european, în cadrul acestei analize pe termen mediu, sunt complet inutile și eronate. În actuala perioadă de criză, ne dăm seama de importanța pentru recuperare a fondurilor regionale. Acestea sunt alocate mai rapid și sunt utilizate complet: în 2009, practic toate fondurile au fost mobilizate pentru inovare și pentru atingerea unor noi obiective în regiunea din care provin, zona sudică a Țărilor de Jos. La începutul anului 2010, eu însumi voi prezenta un raport privind sinergia dintre fondurile regionale și cercetare și dezvoltare.

Aș dori să închei cu o întrebare. Dle comisar, spuneți că nu veți prezenta o Carte albă privind coeziunea teritorială, însă Parlamentul se va ocupa de acest lucru prin intermediul procedurii legislative obișnuite. Parlamentul se va asigura că aceste prevederi vor fi incluse în noile reglementări.

Constanze Angela Krehl, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, mi-ar fi plăcut ca acest subiect să beneficieze de o prezentare mai atractivă, deoarece consider că politica europeană de coeziune trebuie să se schimbe după 2013. Ne confruntăm cu alte provocări decât acum 10 sau 15 ani.

Grupul meu dorește să sublinieze faptul că solidaritatea între regiuni nu este negociabilă. Pe de o parte, aceasta înseamnă că toate regiunile trebuie să aibă șansa de a participa la politica de coeziune a Uniunii Europene și, pe de altă parte, înseamnă și că trebuie să ne opunem oricărei încercări de a renaționaliza politica de coeziune. Avem nevoie de o abordare europeană care să le permită cetățenilor să se identifice cu Uniunea Europeană.

Din punctul nostru de vedere, nu există nicio îndoială că și noi trebuie să ne schimbăm. În următorii câțiva ani, ne vom concentra asupra unei discuții privind tratarea cu prioritate a domeniilor care vor primi finanțare prin politica europeană de coeziune. În viitor, nu vom putea finanța totul cu fonduri europene. Trebuie să ne axăm pe înființarea unor infrastructuri eficiente, mai ales în noile state membre, și pe dezvoltarea cercetării și inovării. Desigur, trebuie să ne gândim că, în viitor, politica europeană de coeziune va trebui să răspundă în mod adecvat la provocări precum schimbările climatice, schimbările demografice și globalizarea.

Trebuie să ne concentrăm și pe dezvoltarea urbană. Nu pentru că aș dori să neglijez zonele rurale, ci fiindcă știm că 80 % dintre cetățeni locuiesc în orașe, municipii și suburbii urbane și fiindcă dezvoltarea rurală nu face parte, din păcate, din actuala politică de coeziune, ci este inclusă în politica agricolă. Dorim să creăm rețele mai puternice. Nu știu încă dacă acest lucru va funcționa, însă trebuie să facem față provocărilor.

Foarte important este și faptul că sprijinirea persoanelor face parte din politica de coeziune și, din acest motiv, regret că răspunsul dlui comisar a fost ușor evaziv. Pentru noi, aceasta înseamnă educație primară, pregătire

și calificări pentru toată lumea, de la copii la vârstnici. Învățarea continuă este un concept important. Cu toate acestea, aceasta înseamnă și că Fondul Social European (FSE) trebuie să fie în continuare integrat în politica de coeziune. Nu trebuie să ne gândim să separăm FSE de politica de coeziune.

Cooperarea transfrontalieră este foarte importantă pentru noi. Dorim să consolidăm această cooperare, odată cu simplificarea birocrăției aferente.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

Filiz Hakaeva Hyusmenova, în numele Grupului ALDE. – (BG) Doamnelor și domnilor, dezbateră privind reforma fondurilor structurale este extrem de importantă, pentru ca Uniunea Europeană să dețină instrumente financiare adecvate situației economice actuale, precum și resurse naturale și umane corespunzătoare.

Ne confruntăm cu dificultăți în prezicerea și stabilirea unei politici de coeziune care să stimuleze prosperitatea cetățenilor pe termen lung. Această politică a fost și încă este unul dintre indicatorii cuantificabili vizibili ai solidarității europene. Cu toate acestea, disparitățile dintre unele regiuni sunt extreme și nu trebuie să ignorăm acest lucru.

Este alarmant faptul că s-a constatat că aceste disparități cresc, ceea ce poate accentua inegalitățile și poate conduce la izolare. Ca reprezentant al unuia dintre cele mai sărace state membre ale Uniunii Europene, vă solicit ca unul dintre obiectivele politicii de coeziune să fie coeziunea între statele membre cu venituri reduse.

Menționez că nu privim fondurile structurale drept un remediu universal. Știm că trebuie să ne unim eforturile și să ne grăbim, pentru a atinge standardele de bază ale Uniunii Europene. Totodată, trebuie să semnalăm posibilitatea ca această evoluție diferită a statelor să conducă, la un moment dat, la o restructurare internă a Uniunii Europene.

În primul rând, trebuie să stabilim criterii, termeni simplificați și șanse egale de obținere a resurselor din fondurile UE. Doar după aceasta se poate adăuga o clauză privind reducerea asistenței acordate statelor care nu înregistrează niciun progres. Consider că, dacă unele state întâmpină dificultăți în a se descurca de unele singure, ar trebui incluse în domenii și probleme cu o dimensiune transnațională semnificativă.

Prin urmare, resursele europene vor fi alocate și statelor mai bogate și regiunilor cu un PIB mai redus. În principiu, rezultatele politicii de coeziune trebuie măsurate și din punctul de vedere al locurilor de muncă create. Și acest element arată modul în care se integrează cu alte politici și în care asigură valoarea adăugată.

Elisabeth Schroedter, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, dle comisar, nu s-au spus foarte multe despre importanța politicii europene de coeziune în Europa. Aceasta stă în centrul Uniunii Europene, deoarece ea este cea care consolidează Uniunea. Este un simbol al solidarității și al depășirii egoismului național. Este un instrument pentru toate regiunile. Din acest motiv, Parlamentul European este atât de îngrijorat de faptul că acest mecanism de solidaritate ar putea fi pur și simplu abolit fără știința noastră. Comisia emite în secret documente strategice, în loc să țină o dezbatere deschisă în legătură cu modul în care putem continua acest mecanism de solidaritate, având în vedere principalele provocări cu care ne confruntăm, cum ar fi schimbările climatice și modificările demografice, în condițiile unor constrângeri bugetare severe. Acest lucru nu este un exemplu prea potrivit de bună guvernare.

Avem nevoie de reformă, însă aceasta trebuie să determine modificări autentice. Trebuie să stimuleze dezvoltarea durabilă la nivelul regiunilor. Trebuie să asigure asistență pentru proiectele regiunilor și să nu constea într-o politică descendentă, așa cum se întâmplă cu acest mecanism de standardizare. În schimb, trebuie să dezvolte un proces ascendent, într-un parteneriat strâns cu toți factorii implicați din regiuni. Suntem familiarizați cu acest proces. Deja avem metoda LEADER pentru dezvoltarea zonelor rurale. Aceasta este o metodă excelentă pentru promovarea dezvoltării durabile și pentru implicarea tuturor, pentru a asigura un nivel foarte ridicat de acceptare locală. Cu toate acestea, avem nevoie de o Comisie care are curajul de a spune „da” mecanismului de solidaritate și acelor regiuni care își decid propria dezvoltare. Aceasta nu trebuie să fie responsabilitatea guvernelor naționale.

Oldřich Vlasák, în numele Grupului ECR. – (CS) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, actuala politică de coeziune este un organism viu. Pe măsură ce Europa se schimbă, se schimbă și poziția statelor și a grupurilor individuale față de această politică. Din păcate, în cadrul discuțiilor privind viitorul politicii de coeziune de după 2014, au apărut mai multe întrebări decât răspunsuri.

Va continua politica de coeziune să deservească mai ales regiunile cele mai puțin dezvoltate din Uniune? Vom avea șansa de a construi infrastructură tehnică și de transport în perioada care urmează? Vom reuși să îmbunătățim calitatea vieții și să facem economii? Vom reuși să reducem birocrăția și administrația excesivă asociate retragerii finanțării UE? Vom căuta răspunsuri consensuale la aceste întrebări, dar și la altele, în viitorul foarte apropiat.

Din perspectiva dezvoltărilor viitoare, personal consider că sunt vitale, în primul rând, alinierea corectă a rolului autorităților locale pentru gestionarea fondurilor europene și, în al doilea rând, direcționarea fondurilor europene spre utilizarea tehnologiilor moderne. Aceste două domenii sunt combinate în așa-numita inițiativă „Smart Cities” (Orașe inteligente), care oferă șansa de revitalizare a autorităților municipale și, în același timp, oferă sectorului de afaceri șansa de a aplica sisteme moderne și tehnologii inteligente și de a genera creștere economică, într-o perioadă de criză economică. Acesta este, fără doar și poate, un motiv pentru concentrarea investițiilor strategice în acest domeniu, nu numai la nivelul autorităților locale, ci și la nivelul statelor membre și la nivelul UE. Sistemele inteligente de transport care pot elibera orașele de haosul transportului, mecanismele de navigație asistată care pot mări atractivitatea turismului în marile orașe și sistemele de tele-asistență, care le permit persoanelor în vârstă să rămână mai mult în propriul cămin reprezintă tipuri de investiții care ar trebui aprobate.

În urma crizei economice, dezbateră noastră privind viitorul politicii de coeziune a devenit și mai urgentă decât era în trecut. Astăzi trebuie să ne gândim de două ori înainte de a ne hotărî unde trebuie să direcționăm fondurile europene.

Charalampos Angourakis, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Dle președinte, politica de coeziune a Uniunii Europene nu numai că nu a reușit să reducă inegalitățile regionale și sociale, dar a și contribuit la exacerbarea acestora. Valorile prezentate în statistici sunt frecvent fictive, după cum recunoaște însăși Uniunea Europeană, motiv pentru care a creat regimul de asistență în tranziție pentru mai multe regiuni, dintre care trei se află în țara mea, în Grecia.

Regula dezvoltării inegale în sistemul capitalist este implacabilă, mai ales în momente de criză, în care contrastele sunt și mai accentuate. Din păcate, previziunile pentru 2013 sunt și mai sumbre pentru muncitori, mai ales în zonele mai puțin dezvoltate. Politica de coeziune a Uniunii Europene încearcă să mascheze această politică a antipopulară, să cumpere populația, să dezorienteze muncitorii și, mai ales, să asigure profitabilitatea capitalului.

Scopul de a elimina temporar contrastele dintre secțiunile plutocrației numită în mod eronat „solidaritate” este înlocuit actualmente de regulile concurenței și de piața liberă. Aceste elemente există și în Strategia de la Lisabona și în strategia UE pentru 2020.

Aceasta solicită noi forme de guvernare regională și locală, conform propunerilor partidelor PASOK și Noua Democrație din Grecia, o intervenție extinsă și mai directă a Uniunii Europene asupra organismelor regionale și o cooperare teritorială diferențiată, care va depăși, de asemenea, granițele naționale. Le solicităm lucrătorilor să respingă această politică.

În final, doresc să profit de timpul care mi-a fost acordat, pentru a vă ruga, dle președinte, să vă exercitați influența în vederea satisfacerii, în cadrul Parlamentului European, a cerințelor juste ale muncitorilor, care au început să iasă în stradă.

John Bufton, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, în ceea ce privește politica de coeziune de după 2013, a apărut un proiect de document bugetar intitulat „O agendă de reformă pentru o Europă globală”, care dezvăluie că finanțarea UE, începând cu anul 2013, ar putea să treacă integral pe o distribuție coordonată la nivel național, nu regional.

Proiectul abandonează controlul la nivel regional și local în cadrul guvernării pe mai multe niveluri, distrugând principiile gestiunii comune. În schimb, trebuie adoptată o abordare sectorială a noului buget, nu trebuie operat independent la nivelul structurilor actuale.

Propunerea de limitare a politicii la nivel național ar face ca statele membre care respectă cerințele să fie cele care guvernează redistribuirea. Acest lucru nu înseamnă numai că acei contribuabili neți vor pierde viitoarele finanțări rambursabile, ci și că statele membre care trebuie să adere la Uniunea Europeană în următorul val vor face acest lucru în baza unei finanțări de coeziune care va rămâne valabilă pentru viitoarea perioadă bugetară.

Prin urmare, statele care suportă o mare parte din cheltuielile financiare ale Uniunii, precum Regatul Unit, vor descoperi că trebuie să finanțeze un număr tot mai mare de state membre care îndeplinesc criteriile pentru primirea asistenței.

Tot mai puține state vor trebui să plătească și mai mult și este posibil ca Regatul Unit să piardă reducerea care i-a fost acordată. Având în vedere că tot mai multe țări stau la coadă pentru a adera la UE, sunt îngrijorat de faptul că Țara Galilor va vedea că ajutorul atât de necesar merge către noile țări membre.

Nu este o surpriză faptul că unele dintre cele mai bogate state din Europa, precum Norvegia și Elveția, au ignorat complet Uniunea Europeană, știind că vor plăti pentru a-și finanța vecinii mai săraci. Însă Țara Galilor nu își poate permite să plătească dacă nu-și recuperează în niciun fel aceste cheltuieli.

Această mișcare consolidează ambiția tot mai mare a Uniunii Europene de a deveni tot mai integrată, centralizată și federală, însă abandonează dimensiunea regională a politicii de coeziune care stă la baza angajamentului Uniunii Europene de a susține coeziunea teritorială și de a crea avantaje pentru toți membrii săi.

În schimb, Uniunea Europeană, ca un lup în blană de oaie, abandonează în secret cooperarea și angajamentele în favoarea consolidării.

Europenilor li s-a spus că Uniunea consolidează legăturile în domeniul agricol și promovează egalitatea, pe motiv că acest lucru stimulează comerțul, însă intrigile unei Europe globale tot mai birocratice fac ca agricultura și dezvoltarea regională să se diminueze în favoarea unei strategii globale ambițioase nedorite, inclusiv prin emigrarea sporită înspre țări precum Regatul Unit.

Pentru astfel de obiective vor trebui alocate proporții mai mari din bugetul UE, pe seama regiunilor precum Țara Galilor. Ultimele plăți pentru proiectele din cadrul programelor de fonduri structurale ale UE 2007-2013 vor fi efectuate în 2015. Nu avem siguranța că Țara Galilor va primi vreo finanțare în cadrul viitoarelor runde și, dacă da, despre ce sumă va fi vorba.

Ideea că, la un moment dat, coeziunea ar putea dispărea complet pentru națiunile mai bogate, fără a menționa sub nicio formă finanțarea pentru tranziție, ar afecta tot mai mult populația Regatului Unit.

Suma exagerată plătită pentru a fi membru UE ar putea fi direcționată înspre finanțarea dezvoltării economice, conform principiului auto-suficienței și hotărârilor proprii ale Regatului Unit.

Bugetul revizuit al Uniunii, care urmează a fi publicat în primăvară, va face ca fiecare guvern din Europa să declare necesitatea unei îndatorări tot mai mari a sectorului public. Pare tot mai probabil faptul că finanțarea disponibilă pentru Țara Galilor se va reduce substanțial.

Printre consecințele acestui fapt se numără: reducerea bugetelor pentru programe, investiții mai mici în economia largă din Țara Galilor și un șomaj accentuat asociat gestionării și desfășurării programelor.

UE nu va avea niciun efect benefic asupra celor pe care-i reprezintă, ci îi va lovi dur dacă hotărăște să ne priveze de drepturile pe care le avem. Posibila reducere a finanțării disponibile pentru Țara Galilor și Regatul Unit va avea un impact major asupra țării noastre, ceea ce va afecta și sectorul agricol.

A sosit momentul ca poporul din Țara Galilor și din Regatul Unit să își exprime părerea într-un referendum privind relațiile sale cu Uniunea Europeană, pentru a putea hotărî dacă dorește să fie guvernat de Westminster sau de Bruxelles.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, să ne închipuim doar pentru o clipă cum ar arăta regiunile europene fără politica regională europeană. Multe orașe și regiuni rurale ar duce lipsă de stimulentele decisive pentru schimbările structurale. Regiunile de graniță, cu problemele lucrătorilor transfrontalieri și ale infrastructurii transfrontaliere, ar fi pur și simplu neglijate. Politica socială nu ar mai putea beneficia de pe urma contribuțiilor europene la politica de educație și angajare. Întreprinderile mijlocii nu ar putea participa cu succes la rețelele internaționale.

Fără politica regională europeană, comunitățile din regiuni nu ar mai fi vizibile. Din acest motiv, ne deranjează foarte tare semnalele transmise de Comisie, care cuprind propuneri de programe sociale fără finanțare structurală. Astfel, Comisia s-ar transforma într-un monopol social fără regiuni sau s-ar apela la politica de subvenționare doar pentru cele mai slabe dintre acestea. Acest lucru ar însemna, la rândul său, că am pierde complet din vedere contextul european și am reveni la epoca renaționalizării.

Indiferent dacă Comisia a făcut sau nu publice aceste documente, Parlamentul European nu va susține calea descrisă de acestea către o politică regională fără regiuni. Aceasta nu înseamnă că ne opunem ideii de reformă. Noile provocări legate de mediul înconjurător, politica energetică sau modificările demografice trebuie integrate în structurile de subvenționare existente. Totodată, mă declar în favoarea facilitării măsurării contribuției europene la dezvoltarea regiunilor.

De asemenea, trebuie să impunem sancțiuni mai stricte acelor state membre care nu demonstrează că gestionează în mod corect fondurile. Mai multă cofinanțare regională, mai multe împrumuturi, mai multă transparență și mai multă eficiență: acestea sunt tipurile de propuneri de reformă a politicii de coeziune pe care am dori să le vedem. Vom susține propunerile de acest gen, însă vom combate toate încercările de distrugere a politicii regionale. Vrem reforme, însă nu renaționalizare!

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Dle președinte, sunt de acord cu membrii care au luat cuvântul până acum. Și eu doresc să spun că nu putem accepta o politică de coeziune pentru perioada de după 2013 care, în primul rând, va face deosebiri între regiunile Europei, cu propuneri precum abolirea obiectivului 2 (competitivitatea), în al doilea rând, va include renaționalizarea politicilor și, în al treilea rând, va exclude autoritățile locale din programarea și punerea în aplicare a politicilor comunitare.

Din contră, pentru perioada de după 2013, perioadă în care va exista încă o politică europeană comună, aplicată tuturor regiunilor din Uniune, ne dorim o politică de coeziune care să dispună în continuare de fonduri adecvate pentru a-și atinge obiectivele și care să aibă reguli de aplicare simplificate, astfel încât să asigure o valoare adăugată sporită.

Mă preocupă conținutul documentului pentru strategia 2020, deoarece nu se face nicio referire la politica de coeziune, care este instrumentul cel mai adecvat pentru atingerea obiectivelor de la Lisabona. De fapt, politica de coeziune deja deservește, în mare parte, aceste obiective și își va demonstra valoarea adăugată. O dovadă importantă a semnificației sale este faptul că politica de coeziune a inițiat Planul european de redresare economică.

Există o politică de dezvoltare, o politică de solidaritate, o singură politică pentru fiecare cetățean european, indiferent de regiunea din Uniunea Europeană în care locuiește acesta. Din păcate însă, Comisia Europeană uită sau pare să ignore acest lucru și transmite propuneri care modifică principiile și forma politicii de coeziune. Cu toate acestea, puteți fi sigur că vom profita de toate șansele pe care le vom avea pentru a le reaminti acest lucru.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, finanțarea regiunilor și finanțarea structurală fac parte din politica noastră economică practică și fac ca Europa să fie vizibilă pe scară largă. În localități, în orașe și municipalități, în regiuni, diferitele entități implicate colaborează îndeaproape. Din acest motiv, trebuie să păstrăm această abordare integrată pentru întreaga Uniune Europeană.

Solicit Comisiei să se concentreze mai mult asupra întreprinderilor mici și mijlocii și să implice mult mai mult autoritățile, orașele și municipalitățile în viitoarea politică de coeziune. Va trebui neapărat să investim în infrastructură, în viitor, însă, cel mai important, va trebui să ne asigurăm că vor fi garantate inovațiile și transferul de tehnologie pentru întreprinderile mici și mijlocii. În viitor va trebui să permitem și subvenționarea locurilor de muncă. Acestea sunt elemente cruciale în alegerea unei noi direcții pentru politica structurală și de coeziune în Uniunea Europeană.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, în ceea ce privește Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, politica de coeziune stă în centrul uneia dintre cele mai fundamentale politici ale Uniunii Europene: solidaritatea. Europa este mai puternică atunci când se manifestă solidaritatea europeană. Acesta este un aspect fundamental pentru noi.

Din punctul nostru de vedere, Comisia Europeană trebuie să înglobeze următoarele principii. În primul rând, din moment ce coeziunea teritorială reprezintă o prioritate politică, trebuie să reprezinte și o prioritate bugetară.

În al doilea rând, regiunea este nivelul corespunzător de parteneriat pentru o politică de dezvoltare regională. Renaționalizarea acestei politici ar fi pentru noi inacceptabilă.

În al treilea rând, coeziunea trebuie folosită pentru a reduce cele mai grave disparități economice și sociale dintr-un teritoriu, în beneficiul zonelor urbane defavorizate sau al zonelor rurale aflate în dificultăți sau care primesc foarte puține servicii din cauza unor dezavantaje structurale, cum ar fi, de exemplu, insulele.

În final, eligibilitatea tuturor regiunilor UE pentru a beneficia de pe urma politicii de coeziune trebuie evaluată în mod individual, desigur, în funcție de bogățiile fiecăreia, însă Uniunea Europeană trebuie să-și poată aduce contribuția ori de câte ori sunt amenințate politicile de coeziune.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Dle președinte, aceasta este o dezbatere centrală privind caracterul Uniunii Europene. Avem de ales între piață și politica socială. Ideile actuale ale Comisiei în legătură cu viitorul politicii de coeziune sunt inacceptabile. Fondurile structurale trebuie consolidate, nu slăbite. Europa trebuie să facă mai mult, nu mai puțin, pentru a depăși diferențele economice și sociale în dezvoltare. Doresc să vă spun în mod deschis că renaționalizarea, chiar și parțială, a politicii actuale de coeziune ar afecta în mod grav regiunile defavorizate, inclusiv pe cele din Germania și, mai ales, din estul Germaniei. După ultima fază de extindere a Uniunii Europene, diferențele dintre regiunile Uniunii s-au accentuat.

De asemenea, consider că este deosebit de important faptul că sunt recunoscute cerințele socioeconomice în regiunile care se află chiar deasupra pragului de eligibilitate de 75 % din PIB-ul mediu al UE pe cap de locuitor. Eliminarea subită a subvențiilor după 2013 ar fi devastatoare pentru aceste regiuni.

Desigur, este extrem de important ca Uniunea Europeană să mărească subvențiile specifice pentru orașe, deoarece aici se află cel mai mare potențial economic și financiar, iar orașele au fost foarte afectate de criză.

Doresc să spun câteva ultime cuvinte în legătură cu regiunile de frontieră. În calitate de deputat din estul Germaniei, știu că trebuie să investim și să atingem multe obiective în acea zonă. Mă preocupă faptul că, poate, Comisia ne va dezamăgi în acest sens.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, probabil că ați auzit între timp că există consternări și neliniști grave la nivelul membrilor Comisiei pentru dezvoltare regională, pentru că, din octombrie, circulă un așa-zis document secret al Comisiei. Acest document conține proiectul unei reforme bugetare pentru perioada 2013-2020, care reprezintă o schimbare drastică a politicii bugetare. Obiectivele regionale inițiale ale bugetului au fost înlocuite de o abordare sectorială.

Noul proiect reprezintă o restricție majoră a principiilor subsidiarității și guvernării pe mai multe niveluri, ceea ce contrazice Strategia de la Lisabona. Mai exact, proiectul cuprinde planuri de abolire a obiectivului 2, adică a competitivității și a politicii de angajare. Având în vedere că în fiecare stat membru există regiuni vizate de obiectivul 2, acest lucru ar afecta puternic două treimi din regiunile UE. Această propunere nefericită este justificată prin aceea că diferența dintre noile sau viitoarele state membre și Europa Occidentală, la nivel național, este atât de mare încât este nevoie de o nouă politică bugetară. Având în vedere criza financiară, se consideră că acesta este un mod de stimulare a economiei.

Mi se pare evident faptul că această propunere anticipează posibila aderare a Turciei. Știm că va fi nevoie de tot mai multe fonduri, iar aceasta este o formă de planificare, pentru a asigura disponibilitatea sumelor uriașe de bani necesare pentru aderare.

Cu toate acestea, doresc să vă spun destul de clar că, la nivel regional, succesul politicii de coeziune ține de apropierea sa față de problemele economice locale. Prin urmare, banii vor fi investiți în mod eficient și judicios, la fel ca până acum. Fără includerea componentei regionale nu vom putea pune capăt crizei economice.

Nu am fost convins de răspunsul dlui Barroso la scrisoarea deschisă adresată de dna Hübner, prin care aceasta din urmă își exprima preocupările și, prin urmare, sper că voi vedea în curând o declarație concretă.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, grupul nostru susține cu tărie o politică de coeziune puternică, bine finanțată, care poate promova convergența regiunilor europene. Într-adevăr, suntem de părere că, pentru a fi eficientă, această politică trebuie reformată și accentuată. Noi, Parlamentul și Comisia Europeană, trebuie să proiectăm împreună această politică, în spiritul unei transparențe maxime.

Salut crearea de către Comisia parlamentară pentru dezvoltare regională a unui grup de lucru privind viitorul politicii de coeziune. Consultările privind bugetul pentru perioada de după 2013 și viitoarele obiective ale acestei politici trebuie să implice toți factorii: statele membre, regiunile, Comisia Europeană și Parlamentul. Slăbirea sau chiar anularea nivelurilor regionale și locale care îi oferă acestei politici un sens complet este de neconceput. În ceea ce privește în special finanțarea, ne confruntăm în prezent cu mari incertitudini în legătură cu viitorul acestei politici de coeziune. Data de expirare a cadrului financiar actual este nesigură, la fel ca amploarea reformei perspectivei financiare. Să nu uităm de importanța menținerii stabilității în finanțarea acestei politici. Totodată, este esențial să respingem orice idee de renaționalizare a politicii de coeziune,

deoarece acest lucru ar lăsa regiunile fără opțiuni de împărțire a fondurilor structurale și ar distruge dimensiunea regională a acestei politici.

Dle comisar, ne așteptăm la o atitudine extrem de proactivă din partea Comisiei în ceea ce privește pregătirea unei Cărți albe a coeziunii teritoriale. În ceea ce privește distribuția acestor fonduri, nu dorim egalitarism, ci egalitate financiară, precum și o formă de dezvoltare armonioasă, bazată pe constatări și pe situații care variază în funcție de teritoriu. Politica de coeziune nu trebuie să se axeze doar pe regiunile cele mai sărace; ea trebuie să se adreseze tuturor regiunilor europene, inclusiv celor de peste ocean.

Este vital ca Parlamentul să aibă puncte locale de contact bine identificate. Acesta este singurul preț cu care fondurile structurale europene vor putea fi distribuite în mod just și eficace.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, doresc să încep prin a saluta toate organizațiile sociale prezente la Copenhaga, sperând că vom ajunge la un rezultat pozitiv pentru viitorul planetei și pentru viitorul coeziunii globale.

Trebuie să apărăm politica de coeziune, în calitate de politică comunitară care contracarează încercările de renaționalizare. Acest lucru este necesar nu doar din cauza impactului său direct asupra dezvoltării coeziunii la nivelul regiunilor și statelor membre, ci și din cauza valorii adăugate din perspectiva planificării strategice, a stabilității financiare și a vizibilității proiectului european.

Totodată, trebuie să reținem rolul vital pe care îl joacă și trebuie să-l joace regiunile în politica de coeziune. Managementul descentralizat și buna guvernare la diferite niveluri sunt esențiale pentru a asigura succesul politicii de dezvoltare regională.

Stabilirea mecanismelor de tranziție care asigură o tranziție uniformă în aceste regiuni și țări, în care intervenția este redusă treptat în cadrul așa-numitului obiectiv de convergență și a Fondului de coeziune, reprezintă o altă problemă care mă preocupă. Același lucru îl pot spune și despre dezvoltarea regiunilor europene care doresc să facă față dificultăților naturale, inclusiv în ceea ce privește particularitățile regiunilor de frontieră.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, suntem extrem de îngrijorați în legătură cu modificările legate de reforma bugetară, în special în ceea ce privește politica structurală și de coeziune.

Într-o perioadă de criză, marcată de inegalități sociale uriașe și de asimetrii regionale, politica structurală și de coeziune este un factor de bază pentru o coeziune economică și socială eficace. Aceasta înseamnă că trebuie menținute obiective stricte în acest domeniu și că nu trebuie să încercăm să naționalizăm costurile politicilor comunitare la nivelul agriculturii sau al pescuitului, deoarece acest lucru ar afecta statele și regiunile mai puțin dezvoltate, precum și regiunile aflate la granițe.

Există, însă, mai multe semne care arată că se fac demersuri pentru a distruge și mai mult conceptul de coeziune, fie încercând includerea și finanțarea tuturor tipurilor de acțiuni și actori care nu au nicio legătură cu obiectivele de coeziune, mai ales a strategiei Uniunii Europene pentru 2020 și a politicii privind schimbările climatice, fie schimbând criteriile de eligibilitate și de management. Prin urmare, avem mare nevoie de această dezbateră privind politica de coeziune de după 2013. Dorim să obținem răspunsuri clare, care să vină în sprijinul unei politici autentice de coeziune economică și socială.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, avem nevoie urgentă de o dezbateră privind bugetul comunitar și modalitățile de îmbunătățire a sustenabilității și transparenței acestuia în viitor. Cadrul financiar pentru perioada de după 2013 trebuie construit pe baza solidarității și a coeziunii teritoriale. Acestea sunt valori esențiale pentru regiuni precum Madeira, care se confruntă cu dificultăți permanente și, prin urmare, necesită sprijin permanent.

Doresc să vă comunic câteva idei care ar trebui să existe întotdeauna atunci când ne gândim la politica noastră de coeziune și atunci când o dezvoltăm. În mai multe rânduri, Comisia a menționat câteva aspecte pe care le consider esențiale, precum necesitatea ca această politică să fie mai flexibilă, mai simplă, mai eficientă și mai orientată spre rezultate, în definirea și punerea sa în aplicare. Acestea sunt, însă, probleme care mă preocupă, mai ales în ceea ce privește necesitățile regiunilor de graniță. Doresc să fac trei scurte observații în acest sens.

În primul rând, abordarea regională actuală trebuie să prevaleze în fața criteriilor alternative, precum sectoarele cu valoare adăugată. O astfel de modificare ar putea periclita obiectivul 2, care, în prezent, avantajează aproximativ două treimi din regiunile Europei și este contraproductiv în regiunile cu profiluri economice deosebit de specifice și avantaje competitive.

În al doilea rând, cred că este vitală menținerea criteriului de proximitate în cadrul politicii de coeziune. Ar trebui acordată prioritate alocării și gestionării fondurilor structurale dintr-o perspectivă regională, nu dintr-o perspectivă națională sau europeană centralizată.

În final, însă cu aceeași importanță, doresc să evidențiez articolul 349 din Tratatul de la Lisabona care prevede acordarea unui tratament special pentru regiunile de graniță, în ceea ce privește accesul la fondurile structurale, mai ales din cauza situației economice și sociale a acestora, marcată de constrângeri și caracteristici unice și permanente, care se manifestă prin dificultăți constante și, prin urmare, au nevoie de asistență permanentă.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Dle președinte, politica de coeziune contribuie astăzi la dezvoltarea infrastructurii rutiere și feroviare, mai ales în noile state membre. Grație acestei politici au fost create multe noi locuri de muncă și, cu siguranță, în următorii câțiva ani vor fi create și mai multe. Investițiile legate de protecția mediului sunt, de asemenea, deosebit de importante.

În evaluarea politicii și a eficacității sale până în prezent, trebuie să răspundem la o întrebare de bază: ce se va întâmpla după 2013? Parlamentul European ar trebui să spună clar și răspicat că nu există consens în ceea ce privește raționalizarea politicii de coeziune. După 2013, pe lângă activitățile și mecanismele sale tradiționale, politica de coeziune trebuie să susțină cercetarea, știința, dezvoltarea, inovarea, crearea de locuri de muncă și lupta cu încălzirea globală. Politica de coeziune trebuie să includă și zonele rurale, într-o măsură sporită. Este important ca realizarea politicii de coeziune să se bazeze pe regiuni și macroregiuni.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să discut pe scurt trei aspecte: egalitatea drepturilor și a statutului, confidențialitatea și, nu în ultimul rând, importanța dezvoltării rurale. La douăzeci de ani de la prăbușirea zidului Berlinului și la 20 de ani după ce colegul nostru, László Tőkés, a spart zidul tăcerii la începutul revoluției române din Timișoara, în Transilvania, s-a spus de mai multe ori că, în secolul XXI, nu mai avem în Uniunea Europeană state membre vechi și noi, ci o singură Uniune Europeană. Sunt complet de acord cu această afirmație care este, desigur, foarte generală, însă consider că este important ca ea să nu pară doar o decizie de imagine, ci să fie pusă în aplicare în cadrul politicii de coeziune, una dintre cele mai importante politici comune ale Uniunii Europene.

Dacă statele membre ale Uniunii Europene se bucură de drepturi egale și de un statut egal, este de neconceput ca politica de coeziune să fie reformată astfel încât statele membre ale Uniunii Europene care au aderat în 2004 și în 2007 să iasă în pierdere din cauza noii politici de coeziune. O astfel de reformă este pur și simplu inimaginabilă. Cel de-al doilea aspect se referă la confidențialitate. Ne aflăm într-o situație ridicolă, în care Comisia Europeană fie pronunță o serie de afirmații fără sens privind viitorul politicii de coeziune, fie nu spune absolut nimic în legătură cu acest subiect. În calitate de deputat în Parlamentul European și membru al comisiei competente din Parlamentul European, aș dori ca Comisia Europeană să adopte o poziție clară, neambiguă în acest sens.

Nu în ultimul rând, doresc să discut despre dezvoltarea rurală. Consider cu tărie că dezvoltarea rurală trebuie să reprezinte în continuare un aspect esențial al politicii de coeziune. Pentru politica de dezvoltare rurală trebuie alocate resurse corespunzătoare. Pe baza poziției tehnice adoptate de Consiliul european al municipalităților și regiunilor, consider că este important să avem în vedere posibilitatea integrării politicii de dezvoltare rurală în politica de coeziune de după 2013.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Politica de coeziune este principalul instrument pe care îl are la dispoziție Uniunea Europeană pentru a se asigura că toți cetățenii Europei au o șansă egală la succes, indiferent unde locuiesc. Ea contribuie în mod decisiv la crearea unei senzații de apartenență europeană și este una dintre cele mai de succes și eficiente politici europene de dezvoltare.

Dle comisar, nu-mi pot ascunde îngrijorarea pe care mi-o provoacă deja celebrul „non-document” al Comisiei și propunerile pe care acesta le conține. Nu acceptăm renaționalizarea politicii de coeziune care, în practică, ar fi distrusă dacă eficacitatea ei ar depinde de averea fiecărui stat membru. Sper din tot sufletul că Comisia va abandona pentru totdeauna această direcție.

După cum știți, dle comisar, noul articol 349 din Tratat prevede necesitatea ajustării politicilor europene, în funcție de caracteristicile speciale ale regiunilor de graniță, în special pentru reducerea dezavantajelor, dar și pentru utilizarea optimă a potențialului acestora. Ce idei ne puteți da în legătură cu viitoarea strategie pentru regiunile de graniță, pe care Comisia o va publica în 2010?

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, la fel ca pe colegii mei, și pe mine m-au îngrijorat unele dintre tendințele prezentate în documentul intern care a apărut recent, conform vechii orânduiri a lucrurilor. Cel mai mult mă îngrijorează sugestia de a reduce prioritatea acordată obiectivelor de competitivitate.

Aceste obiective de competitivitate sunt esențiale pentru crearea dezvoltării rurale și regionale, mai ales a parcurilor tehnologice, care sunt motorul economiei inteligente și de care va fi tot mai multă nevoie în viitor.

Totodată, ele au susținut coeziunea în cadrul regiunilor, dar și între acestea. Cred că este foarte important să ne dăm seama că există diferențe enorme între regiuni din punctul de vedere al sărăciei. Acest lucru nu este recunoscut întotdeauna și cred că, în special, criteriul de a baza totul pe PIB-ul național reprezintă o măsurătoare eronată. Factorul de referință trebuie să fie puterea de cumpărare și bineînțeles că puterea de cumpărare din unele regiuni este mult mai redusă decât media la nivel național.

Sper că aceste aspecte vor fi rezolvate în viitoarea Carte albă, la fel ca și oportunitățile care există la nivelul sinergiilor dintre cercetare, inovare și dezvoltare regională.

La fel ca și colegul meu, sunt și eu preocupat de politica de dezvoltare rurală, deși aceasta nu este parte integrantă a politicii de coeziune, ci ține mai degrabă de PAC. Este absolut esențial ca această politică să nu fie eliminată în cadrul propunerilor viitoare, pentru că dezvoltarea rurală și mai ales fermele familiale sunt vitale pentru infrastructura socială a societății.

În final, doresc doar să spun că trebuie făcute mai multe pentru combaterea fraudei. Știu că s-au realizat îmbunătățiri în ultimii ani, însă trebuie să ne asigurăm că banii oferiți de UE merg acolo unde trebuie să meargă, astfel încât să avem șanse mai bune pentru persoanele din întreaga Uniune Europeană.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Dle președinte, Podkarpacie, regiunea pe care o reprezint, este o regiune cu o populație minunată, ambițioasă, muncitoare și în care operează multe întreprinderi energice. Apar noi inițiative, precum Valea Aviației, însă, în același timp, Podkarpacie este una dintre cele mai puțin dezvoltate zone din Uniunea Europeană. Problemele noastre nu se datorează lipsei de voință, ci limitărilor structurale și infrastructurale, pe care încercăm să le eliminăm cu ajutorul unei varietăți de programe. Doresc să subliniez faptul că, în cadrul eforturilor noastre, nu solicităm acte de caritate, ci susținere pentru inițiativele noastre. Și noi vrem să se accentueze competitivitatea economiei europene și dorim soluții care ne vor ajuta să ne protejăm clima.

Cu toate acestea, dorim ca modificările la nivelul priorităților de finanțare să fie treptate, nu bruște, deoarece aceasta ar însemna să lăsăm cele mai slabe regiuni din lume să se îngrijească singure. Este foarte important ca politica de coeziune să fie realizată de regiuni, pentru că o astfel de soluție asigură efecte optime. Doresc să remarc faptul că politica de coeziune transmite un mesaj foarte important pentru cetățeni: arată că Europa este unită și că participarea la acest proiect excepțional merită toate eforturile.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Dle președinte, finanțarea regională structurală este un instrument important pentru integrarea europeană și, mai ales, finanțarea pentru obiectivul 2 a fost considerată în trecut, de către persoane din multe regiuni, drept un motor pentru dezvoltarea locală structurală și economică. Aceasta reprezintă un mijloc important de gestionare a modificărilor structurale în zonele cu autoritate regională și locală.

Aceasta le permite cetățenilor să afle cu adevărat ce este Europa, deoarece finanțarea are un impact local. Cu toate acestea, avem nevoie de structuri mai simple, mai clare și mai transparente și de controale mai bune la nivelul fondurilor de coeziune, astfel încât banii să fie folosiți în mod durabil și eficient. Coeziunea sau convergența dezvoltării sociale și economice reprezintă un obiectiv major al UE și, prin urmare, este important ca acest instrument să fie consolidat, nu deteriorat în viitor.

Politica de coeziune din Europa are nevoie de mai multă claritate, mai multă transparență și mai multă eficiență. Statele membre individuale trebuie să-și asume mai multe responsabilități în acest domeniu. Din acest motiv, este important să menținem sistemul aditionalității în finanțare. Nu dorim ca finanțarea structurală să fie renaționalizată. Prin urmare, aș dori să-i cer Comisiei să îndeplinească aceste cerințe în cadrul criteriilor de finanțare pentru 2013.

Derek Vaughan (S&D). – Dle președinte, probabil că Țara Galilor este cea mai europeană zonă din Regatul Unit, având în vedere că fiecare comunitate, aproape fiecare persoană și multe organizații beneficiază de finanțare europeană, în trecut prin obiectivul 1 și acum prin instrumentul de convergență.

Prin urmare, dacă propunerile sugerate de Comisie vor fi puse în aplicare, consider că ele vor avea consecințe politice enorme în zone precum Țara Galilor. Desigur, vor avea și consecințe economice, financiare și sociale uriașe asupra acestor regiuni.

Prin urmare, cred că este absolut vital ca toți membrii acestui Parlament să solicite Comisiei să pună în aplicare propuneri acceptabile - adică propuneri care să permită tuturor regiunilor din Europa care îndeplinesc cerințele să acceseze fondurile structurale - și, de asemenea, să se asigure că domeniile care nu mai sunt eligibile pentru finanțarea prin convergență după 2013 vor beneficia și ele în viitor de un statut de tranziție.

Președinte. – Dle Gollnisch, ați sosit în sfârșit. Vă voi da cuvântul, însă aveți la dispoziție numai un minut.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle președinte, în orice caz am ascultat cu mare atenție discursurile tuturor colegilor mei. Cred că din aceste discursuri au reieșit două aspecte principale. Primul este secretomania care înconjoară misteriosul „non-document” al Comisiei, motiv pentru care așteptăm cu interes explicațiile Comisiei.

Cel de-al doilea aspect este această atitudine oarecum stranie, prin care politica de coeziune teritorială este, aparent, redefinită pe baza unor priorități complet noi, care au foarte puțin în comun cu coeziunea în sine. Mă gândesc în special la problema politicii externe, despre care știm cu toții că este o prioritate pentru Înalțul Reprezentant, însă care reprezintă, în mod evident, o prioritate mult mai redusă pentru acest domeniu.

În ceea ce privește politica agricolă comună, aceasta a fost din păcate sacrificată foarte mult în interesul forțelor pieței. Prin urmare, credem că ar fi extrem de util ca Comisia să ne dea informații cât mai clare cu privire la obiectivele sale pentru perioada următoare. În final, nu mi se pare că încălzirea globală ține de politica de coeziune.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, împărtășesc preocupările multora dintre colegii mei. Cred cu tărie că revenirea PIB-ului la ritmurile slabe de creștere previzionate pentru 2010 nu va marca finalul crizei economice prin care trecem. Vom putea analiza acest lucru în mod corect doar când nivelul de ocupare a forței de muncă va reveni la cotele dinainte de criză. Cele mai optimiste estimări situează acest moment în jurul anului 2010.

În acest context, este necesară punerea în aplicare a unei politici de investiții și, din punct de vedere strategic, este vitală menținerea obiectivului 2 sau a unui element similar, deoarece reprezintă un instrument eficace de a ne ajuta regiunile să depășească criza. Menținerea obiectivului 2 este în interesul Italiei și al multor altor țări europene, pentru că răspunde unei necesități esențiale: dezvoltarea regiunilor rămase în urmă și consolidarea competitivității regiunilor celor mai dezvoltate.

Având în vedere aceste argumente, dle comisar, dle președinte, nu considerați că abandonul dumneavoastră este extrem de nociv pentru regiunile din Italia, Europa și zona Mediteranei, dar și pentru alte țări?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Dle președinte, toți vorbitorii sau cel puțin majoritatea discută despre modelul social european, însă acest lucru nu se reflectă suficient de mult în bugetul UE sau în politica de coeziune. Prin urmare, aș dori să văd un Fond Social European (FSE) independent, care să fie separat de politica structurală europeană. Ar trebui alocate mai multe fonduri pentru FSE, iar acesta ar trebui să devină mai flexibil. Totodată, va fi posibilă creșterea finanțării disponibile în perioada de finanțare de șapte ani.

Separând fondul social de politica structurală, va fi posibilă asigurarea finanțării pentru acele regiuni care nu sunt subdezvoltate din punct de vedere economic și care, prin urmare, au fost puternic ignorate de politica UE privind fondurile structurale. Fondul Social European trebuie, deci, să fie folosit mai eficient, pentru a combate problemele de pe piața muncii, cum ar fi nivelul ridicat al șomajului, ratele reduse de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor, abandonul școlar ridicat și nivelul redus al educației superioare.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Dle președinte, din punctul meu de vedere, comisia noastră parlamentară a luat o decizie foarte importantă pentru dezbateră de astăzi, care s-a dovedit a fi extrem de interesantă, ridicându-se atât de multe probleme și dimensiuni foarte importante, care se referă nu doar la o politică de coeziune eficientă pentru perioada de după 2013, ci și la caracterul Uniunii Europene.

Doresc să subliniez faptul că această dezbatere, această preocupare este formulată într-un moment foarte straniu pentru Uniunea Europeană. Pe de o parte, Tratatul de la Lisabona reprezintă un pas pozitiv în direcția integrării, iar pe de altă parte, încă suferim consecințele unei crize financiare internaționale fără precedent, în care am înțeles cu toții cât de importantă este solidaritatea Uniunii Europene pentru susținerea pieței interne și a coeziunii.

Doresc să adresez două întrebări Comisiei Europene, în legătură cu două chestiuni care îngrijorează Parlamentul European, care mă îngrijorează pe mine și pe colegii mei. În primul rând, dacă planurile dumneavoastră prevăd vreo propunere inovatoare privind renaționalizarea politicii comunitare de coeziune, pe care o acceptăm cu bucurie și, în al doilea rând, ce se va întâmpla cu obiectivul 2, deoarece avem nevoie de el pentru competitivitatea nu doar a anumitor domenii, ci a întregii piețe europene.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dle președinte, consider că menirea Parlamentului și a Uniunii Europene este aceea de a stabili condițiile de bază pentru a le permite persoanelor din toate statele membre să asigure o calitate optimă a vieții în regiunile în care locuiesc. Însă aceste condiții diferă foarte mult la nivelul Europei. Din acest motiv, avem nevoie de o politică de coeziune puternică și finanțată în mod corespunzător.

Trebuie să respingem cu convingere toate propunerile care sugerează abandonarea direcției alese și am aflat astăzi că s-au făcut unele propuneri în acest sens. Nu avem nevoie de renaționalizare. Avem nevoie de instrumente de finanțare pentru toate regiunile europene, inclusiv pentru cele dezavantajate și cele care au deja un grad ridicat de dezvoltare. Nu trebuie să punem în pericol ceea ce s-a realizat deja.

Avem nevoie de un sistem transparent de subvenționare, care să permită accesul simplu la finanțare, însă, totodată, să asigure că banii sunt folosiți în mod corect și eficient. Trebuie să gândim la nivel european, dar să acționăm la nivel regional.

Iosif Matula (PPE). - Consider această dezbatere privind viitorul politicii de coeziune după anul 2013 deosebit de utilă. Astăzi, mai ales pe fondul crizei, diferențele dintre nivelurile de dezvoltare ale diferitelor regiuni din Europa sunt mari și se amplifică.

Regiunile locale europene au nevoie de continuarea politicii de coeziune pentru atingerea obiectivelor propuse. Reducerea disparităților între diferitele regiuni trebuie să aibă loc într-un ritm mult mai rapid, nu să încetinească. Sigur, implicarea nivelurilor regional și local de guvernare trebuie să crească, dar aceste regiuni nu trebuie să simtă că sunt încetul cu încetul uitate și abandonate.

Multe țări din Uniune își bazează eforturile de dezvoltare și politica economică națională și pe obiectivele politicii de coeziune. Și țara mea, România, consideră deosebit de utilă continuarea actualei politici de coeziune și după 2013, combinând eforturile și fondurile naționale cu cele oferite de fondurile structurale și de finanțările la nivel regional.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Dle președinte, sunt de acord cu faptul că politica regională reprezintă pârghia pentru obținerea unei coeziuni și solidarități sporite la nivel comunitar. Criza economică internațională din prezent și-a ascuțit dinții. A provocat numeroase inegalități și presiuni, mai ales la nivelul grupurilor vulnerabile. A accentuat șomajul, inegalitățile și neliștile sociale, la nivel național și regional.

Cu toate acestea, criza economică globală actuală reprezintă o altă provocare. Solidaritatea comunitară are nevoie de o consolidare urgentă, pentru a atinge o politică integrată și adecvată de coeziune regională la nivel european, care va stabili priorități ridicate și va proteja infrastructurile corespunzătoare și cooperarea transfrontalieră mai strânsă prin schimbul de bune practici.

Spunem „nu” discriminării, renaționalizării, birocrăției, lipsei de transparență, alocării secrete a fondurilor și abolirii obiectivului 2, care vor conduce la efecte nefaste pentru sudul Europei și zona Mediteranei. Spunem „da” distribuirii echitabile a fondurilor comunitare, participării autorităților locale, consolidării întreprinderilor mici și mijlocii, reformelor corespunzătoare, care trebuie desfășurate astfel încât acțiunile de aliniere la obiectivele Europei pentru 2010 să fie finanțate în mod adecvat. În final, spunem „da” tratamentului special al zonelor îndepărtate, în special al celor din sudul Europei și din Marea Mediterană.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Dle președinte, accentuarea guvernării pe mai multe niveluri a condus la o necesitate sporită de coordonare a mecanismelor și platformelor, iar autoritățile locale constată frecvent că trebuie să remedieze disparitățile sociale provocate de dezvoltarea politicilor asupra cărora nu au niciun control și o influență foarte mică.

De asemenea, sunt foarte greu de estimat efectele pe termen lung ale proiectelor finanțate prin fonduri europene și impactul programelor care sunt puse în aplicare în același timp.

Doresc să știu în ce fel intenționează Comisia Europeană să susțină eforturile autorităților locale în vederea generării unei strategii de dezvoltare integrată și durabilă, pe baza necesităților comunităților și ținând cont de necesitățile care ar putea fi influențate de cauze externe.

Ce instrumente vor fi dezvoltate de Comisia Europeană pentru autoritățile locale?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dle președinte, politica de coeziune este un pilon al politicii de dezvoltare. Într-adevăr, această politică contribuie cel mai mult la consolidarea identității regiunilor și societății locale. Din punctul meu de vedere, ne aflăm la două extreme. Unii ar dori ca această politică să includă prea multe, iar alții vor s-o restricționeze prea mult. Cu siguranță, cel mai important obiectiv al politicii este dezvoltarea durabilă în mai multe domenii.

Politica de coeziune trebuie să fie aceeași pentru zonele urbane și rurale. Să nu uităm că, după o astfel de extindere importantă, Uniunea este puternic diferențiată. Este important să asigurăm șanse egale de dezvoltare. Provocările contemporane cărora trebuie să le facem față sunt următoarele: lupta împotriva crizei economice, tendințele demografice nefavorabile și, în final, schimbările climatice. Un lucru este sigur: trebuie să continuăm politica de coeziune și s-o adaptăm la provocările actuale.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Aș dori să adaug la cele spuse de colegul meu faptul că atunci când vorbim de orașe inteligente este important să investim mai mult în eficiența energetică a locuințelor. 90 % din clădirile care vor exista în 2020 există și astăzi, de aceea eu cer ca viitoarea politică de coeziune să crească cota din Fondul european de dezvoltare regională care să poată fi utilizată de statele membre pentru eficiența energetică a clădirilor și, în special, în ceea ce privește locuințele. De asemenea, cred că trebuie să investim mai mult în transportul public pentru a dezvolta mobilitatea urbană.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, colegii mei au acoperit principalele aspecte ale dezbaterii de astăzi. Doresc doar să evidențiez două aspecte.

În primul rând, este inacceptabil ca, deși condițiile preliminare sunt îndeplinite și există facilitatea ce permite utilizarea politicilor și programelor de coeziune, toate acestea să fie nefezabile din rațiuni operaționale și, mai ales, birocratice. Prin urmare, cu cât ne simplificăm mai mult procedurile și politicile, cu atât ne vom apropia mai mult de obiectivul pe care dorim să-l atingem, și anume coeziunea în Europa.

În al doilea rând, am spus că ieșim, în orice caz, din criza economică ce a afectat întreaga Europă și întreaga lume în această perioadă. Dacă vrem să fim optimiști, trebuie să consolidăm domeniile care au cea mai mare nevoie de acest lucru și, mai ales, grupurile sociale care au cea mai mare nevoie de asistență. Aș dori să primesc un răspuns de la Comisie în acest sens. Mă refer, în primul rând, la tineret.

Aceasta este poziția noastră de bază și poziția grupului nostru politic în ceea ce privește economia socială de piață. Acesta este singurul mod în care putem face față viitorului cu certitudine.

Paweł Samecki, membru al Comisiei. – Dle președinte, în primul rând, nu există dubii că politica de coeziune va fi implicată puternic în realizarea strategiei UE 2020.

Strategia UE 2020 va răspunde la numeroase provocări globale, iar politica de coeziune va fi unul dintre instrumentele principale și fundamentale de care dispun Uniunea Europeană și statele membre pentru a face față acestor provocări. Prin urmare, preocupările cu privire la faptul că politica de coeziune va fi desprinsă de punerea în aplicare a strategiei globale a Uniunii sunt nefondate.

În al doilea rând, în această fază, Comisia nu deține răspunsuri clare la multe dintre întrebările și aspectele aduse în discuție de onorații deputați în Parlamentul European, precum cele referitoare la acoperirea geografică, acoperirea sau existența unor regiuni în care se va aplica obiectivul 2, baza de finanțare corespunzătoare, măsurile de tranziție sau statutul grupurilor individuale de regiuni.

Recunosc acest lucru, însă există o dezbatere permanentă, aprinsă și profundă, la nivelul serviciilor Comisiei, dar și între experții guvernamentali din statele membre și din Comisie. Aceste dezbateri vor conduce la pregătirea unei poziții mature a Comisiei în toamna anului 2010.

Pe parcursul următoarelor luni, întrebările și problemele ridicate aici vor primi răspunsuri pertinente din partea Comisiei.

În final, doresc să le mulțumesc tuturor onorațiilor deputați din Parlamentul European pentru întrebări și sugestii. Domniile lor confirmă importanța politicii de coeziune ca instrument de investiții pe termen lung în domeniile necesare pentru construirea potențialului de creștere al regiunilor europene și al statelor membre. Voi transmite observațiile dumneavoastră interesante și valoroase la Bruxelles, colegilor mei din cadrul serviciilor Comisiei și succesorului meu.

Comisia va fi pregătită să continue discuțiile cu Parlamentul în legătură cu modelul viitoarei politici de coeziune în lunile ce urmează.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Livia Járóka (PPE), în scris. – (HU) Doamnelor și domnilor, dezbateră privind viitorul politicii de coeziune este extrem de importantă. Având în vedere că avem de-a face cu o politică orizontală, care distribuie mai mult de o treime din bugetul UE, rezultatele obținute în urma atingerii obiectivelor de coeziune influențează puternic viitorul continentului. Încă de la începuturile sale, politica de coeziune a înregistrat succese spectaculoase în UE 15. Din păcate, este nevoie de o intervenție mai activă în statele membre care au aderat recent și care sunt afectate de o sărăcie extremă. Totodată, această situație este îngreunată de noi provocări puternice, precum schimbările climatice, scăderea populației sau recesiunea economică globală. Prin urmare, în viitor trebuie să abordăm diferențele teritoriale la nivelul indicatorilor sociali și economici într-un cadru mai eficace și mai flexibil. Totodată, trebuie pus accentul pe dezvoltarea zonelor mai puțin dezvoltate, mai ales a regiunilor mici, care nu ating valoarea medie la nivel regional și care se confruntă cu dezavantaje mult mai grave decât zonele vecine. Având în vedere aceste lucruri, ar trebui să ne gândim la standardizarea resurselor la nivelul UE, mai exact la crearea unor regiuni conforme cu planificarea LAU 1 (anterior NUTS 4), în situațiile în care hotărârile privind utilizarea acestor resurse pot fi luate de micile regiuni în cauză sau de asociațiile acestora. Totodată, trebuie îmbunătățită coordonarea cu alte politici ale UE. Trebuie eliminate barierele dintre diversele fonduri, astfel încât să se atingă o alocare maximă a resurselor. Regulile de punere în aplicare trebuie mult simplificate. Totodată, trebuie acordată prioritate investițiilor în educație, pregătire profesională și ocupare durabilă, precum și punerii în aplicare a unor programe cuprinzătoare, proiectate în funcție de necesitățile individuale ale micilor regiuni.

Richard Seeber (PPE), în scris. – (DE) Europa regiunilor este un principiu convenit de Uniunea Europeană cu multă vreme în urmă. Politica de coeziune de după 2013 trebuie să transforme această viziune într-o realitate. O abordare corectă constă în transformarea coeziunii teritoriale în principalul obiectiv. În acest context, cooperarea interregională joacă un rol important. În ultimele decenii, abordarea interregională a înregistrat succese semnificative. Diferitele proiecte UE în acest domeniu le permit cetățenilor să cunoască în mod direct Europa și să transfere libertatea de acțiune, caracteristică pentru politica europeană, la nivel regional. Cu toate acestea, mai sunt lucruri de făcut în viitor. O abordare interregională impune o coordonare eficace, pentru a alinia diferitele structuri din diferitele state. Alte temelii importante ale politicii regionale în următorii ani vor fi adăugarea în finanțare, cooperarea trans-sectorială și condiționalitatea. Pentru a ne asigura că finanțarea ajunge în domeniile în care este nevoie de ea, proiectele trebuie să aibă obiective clare și specifice. Din punctul meu de vedere, planificarea atentă pe termen lung asigură valoare adăugată și împiedică irosirea fondurilor.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), în scris. – (PL) Mi-e teamă că prevederile propuse de Comisie, în special cele referitoare la încheierea obiectivului 2 și la abandonarea aspectului regional al politicii de coeziune în favoarea unei abordări sectoriale, pot reprezenta o revenire la conceptul unei Europe cu două viteze și o accentuare a distanței între vechea și noua Europă, din punctul de vedere al economiei și civilizației. Un astfel de model ar reprezenta o distanțare de integrarea tuturor celor 27 de state și de ideea de solidaritate statuată în articolul 3 al Tratatului de la Lisabona. Desigur, această idee stă la baza întregii politici de coeziune, care dorește să promoveze egalizarea oportunităților și eliminarea diferențelor dintre regiuni.

Trebuie lăudată propunerea Comisiei privind accentuarea cercetării și dezvoltării noilor tehnologii. Acesta este drumul de care are nevoie Europa. Prin această opțiune nu trebuie, însă, să uităm de regiunile și țările în care ridicarea nivelului de trai la cota medie din UE reprezintă o problemă fundamentală. Rețineți că între cele mai bogate și cele mai sărace zone din UE există o diferență de avere de mai bine de 11 ori. Eliminarea acestor diferențe trebuie să fie în continuare principiul de bază al politicii comunitare de coeziune.

În prezent se lucrează la o nouă versiune a documentului. Sper că, în această nouă versiune, Comisia va ține cont de părerile exprimate în cadrul dezbaterii de astăzi, precum și în diferitele părți ale Uniunii Europene și la diferite niveluri: guverne locale, guverne, asociații și organizații non-guvernamentale. O politică regională bună poate fi obținută doar printr-o cooperare apropiată din partea regiunilor.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.05 și reluată la ora 11.30)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK*Președinte*

Președinte. – Aș dori să fac un anunț. Este vorba despre o doamnă care ne-a sprijinit în Parlamentul European mulți ani - dna Birgitte Stensballe. Din păcate, ne va părăsi și se va pensiona la 1 ianuarie 2010.

(Adunarea, în picioare, o aplaudă pe dna Stensballe)

4. Ordinea de zi

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să adresez două solicitări de respectare a Regulamentului de procedură și vă rog să îmi permiteți să le adresez una după alta. În primul rând, adresez o solicitare întregului Parlament: Se referă la un subiect urgent pe care îl vom discuta în această după-amiază. Este cazul dnei Aminatou Haidar.

Avem un punct urgent pe ordinea de zi în această după-amiază. Aș dori să le solicit colegilor mei să îmi acorde toată încrederea în ceea ce privește următorul proces. Unii deputați care au fost implicați îndeaproape în acest caz știu - și nu pot da detalii mai multe în această privință, dar sunt unul dintre cei care știu - că vom avea o soluție pentru acest caz în cursul zilei de azi. Reprezentanți guvernamentali de seamă din cadrul UE depun eforturi pentru a ajunge la o soluție pozitivă. Prin urmare, ar fi indicat să eliminăm acest subiect urgent de pe ordinea de zi din această după-amiază, deoarece orice dezbateră suplimentară doar ar împiedica munca depusă pe căi diplomatice. De aceea, cer Parlamentului să accepte ca, în acest caz excepțional, să eliminăm acest subiect urgent de pe ordinea de zi, întrucât acest lucru ar contribui mai mult la rezolvarea cazului decât ar face-o dezbateră. Aceasta este prima mea solicitare, dle Președinte. A doua solicitare urmează imediat.

Președinte. – Dle Schulz, nu sunt sigur că mai putem discuta acest punct. Mă tem că este deja prea târziu, deoarece am adoptat deja o decizie în acest sens. Acum este dificil să discutăm din nou asupra acestui punct.

Joseph Daul (PPE). – (FR) Dle Președinte, susțin propunerea dlui Schulz. Cred că negocierile sunt extrem de dificile. Vorbim despre un caz care se referă la o ființă umană, o femeie, și se depun eforturi pentru găsirea unei soluții politice.

Prin urmare, cred că, atunci când se caută o soluție politică, este important să nu se agraveze situația în cauză. Solicit să ni se ofere mai întâi permisiunea de a găsi o soluție politică.

(Aplauze)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Aș dori să am o intervenție scurtă. Eforturile diplomatice sunt foarte importante, dar Aminatou Haidar este în a treizeci și treia zi de grevă a foamei în spital. Cel mai rău lucru pe care l-am putea face ar fi să îi spunem unei femei care luptă pentru drepturi fundamentale ale omului că acest Parlament o va uita aici și acum.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, în conformitate cu articolul 140 din Regulamentul de procedură, putem vota pentru propunerea de a elimina acest punct de pe ordinea de zi.

În acest sens, aș dori să dau cuvântul unui deputat care este în favoarea propunerii.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) În calitate de șef al delegației socialiste spaniole în Parlamentul European, aș dori să îmi exprim aprecierea față de cuvintele rostite de președintele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European susținut de președintele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat). O fac din două motive. În primul rând, deoarece, după cum observ, acest parlament își demonstrează clar solidaritatea față de dna Haidar personal și față de cauza domniei sale, în această situație periculoasă cauzată de o grevă a foamei prelungită.

Al doilea motiv este convingerea mea că Parlamentul adoptă, de asemenea, o poziție care sprijină intensitatea efortului diplomatic multilateral depus de guvernul Regatului Spaniei. La urma urmelor, acesta este guvernul țării pe teritoriul căreia se află în prezent dna Haidar. De asemenea, este guvernul țării în care are loc greva foamei, pe care dna Haidar a afirmat că nu o va încheia până când nu se va întoarce pe un teritoriu care nu se află sub jurisdicție spaniolă.

Prin urmare, sprijin efortul diplomatic actual și consider că cel mai bun plan de acțiune ar fi evitarea unei rezoluții care ar putea compromite succesul oricăror negocieri care ar putea avea loc în următoarele câteva ore...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinte. – Aș dori să dau acum cuvântul unui deputat care este împotriva propunerii.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dle Președinte, iau cuvântul pentru a afirma opoziția grupului meu față de această propunere și voi explica motivele acestei poziții. Nu consider că este adecvat să se prezinte o astfel de propunere în această dimineață. În plus, ar presupune o lipsă de respect față de toate grupurile parlamentare care au prezentat textul unei rezoluții.

Doar ieri am încercat timp de trei ore să găsim o modalitate de a scoate acest subiect din dezbaterile politice și de a nu ne mai concentra asupra a ceea ce se petrece în Spania. Datorită eforturilor tuturor grupurilor implicate, am reușit să reconciliem poziții diferite și să elaborăm un text comun al rezoluției. De asemenea, am fost capabili, în cadrul aceleiași reuniuni, să trecem peste diferențele de opinie.

În consecință, cred că, dacă nu este oportun, dacă Parlamentul nu își face auzită vocea într-o asemenea situație, când o va face? Când anume?

(Aplauze puternice)

Am o ultimă solicitare...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Dle președinte, nu este corect să se afirme că Parlamentul și-a exprimat un punct de vedere privind cazul dnei Haidar. Acest lucru nu s-a întâmplat. Parlamentul urma să își exprime opinia astăzi. Urma să o facă după o grevă a foamei care a durat 33 de zile, și totuși se încearcă împiedicarea dezbaterii pe acest subiect. Cred că este imoral. Repet, este absolut imoral.

(Aplauze)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Dle președinte, am cerut luarea de cuvânt pentru a adresa o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură. Acest Parlament este irevocabil angajat în slujba cauzei drepturilor omului și are datoria de a-și onora această obligație. Dl Schulz a prezentat o propunere Parlamentului în această dimineață. În cazul în care cunoaște date sau informații importante relevante pentru cazul dnei Haidar, ar trebui să pună la dispoziția Parlamentului informațiile respective. Ar trebui atunci să luăm o decizie în ședință plenară, în după-amiaza aceasta, la începutul dezbaterii.

(Aplauze)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle președinte, ani la rândul, am fost responsabil cu dezbaterile privind drepturile omului în cadrul acestui Parlament, în numele grupului meu. Tratez acest caz cu mare atenție. Aș dori să menționez că am avut o discuție foarte lungă despre acest caz cu ministrul marocan de afaceri externe duminica trecută.

Am impresia că există o posibilitate azi de a o determina pe dna Haidar să înceteze greva foamei și de a găsi o soluție pentru domnia sa. Dacă mi s-ar părea că o declarație publică ar ajuta la soluționarea cazului, aș face o declarație publică. Totuși, întrucât cred că, în cazuri diplomatice complicate de acest gen, discreția este cel mai bun mod de rezolvare a problemei, le-aș cere colegilor mei să dea dovadă de discreția necesară pentru a asigura salvarea acestei doamne. Aceasta este singura mea dorință.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, vă rog să-mi acordați puțină atenție. Nu putem continua discuția pe această temă la nesfârșit.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Dle președinte, aș dori să încep prin a mă declara surprins, având în vedere că, după cum a subliniat dna Bilbao Barandica, ieri am avut o dezbateră de aproape trei ore asupra acestui subiect. Dacă dl Schulz a dispus de informații relevante privind acest subiect de duminică, ar fi trebuit să ni le comunice ieri. Repet, informațiile ar fi trebuit să ne fie comunicate ieri, înainte de dezbaterile rezoluției comune. Ar fi trebuit să cunoaștem aceste informații când au avut loc discuții între diferitele grupuri, discuții care să ducă la un acord, și anume la un compromis.

– (FR) Nu, nu este adevărat. Avem responsabilitatea de a adopta o rezoluție, cel puțin pentru a cunoaște poziția Parlamentului cu privire la cazul dnei Aminatou Haidar. Prin urmare, nu cer să nu se voteze, dar ar trebui să organizăm o dezbatere, ca de obicei.

(Aplauze)

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, este clar că Parlamentul este divizat. Acest subiect este foarte delicat. Există multă confuzie. Se poate amâna votarea până la 15.00, astfel încât să ne putem consulta atât cu partidele, cât și cu grupurile, și să aflăm, de asemenea, ceea ce se petrece în realitate în Maroc?

Președinte. – Doamnelor și domnilor, am ascultat toate comentariile. Ați ascultat totul și acum aveți o imagine completă. În conformitate cu articolul 140 din Regulamentul de procedură, supun această propunere votului. Avem o propunere specială să nu discutăm acest subiect astăzi.

(Parlamentul a acceptat cererea)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle președinte, regret enorm faptul că trebuie să fac apel din nou la răbdare din partea Parlamentului. Pe lista de vot pentru azi, avem votul asupra principiului subsidiarității. În conformitate cu articolul 177 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, solicit amânarea votului asupra acestui punct până la următoarea ședință plenară și investigarea legitimității adoptării unei rezoluții privind acest subiect. Cred că există un acord substanțial în cadrul Parlamentului în ceea ce privește necesitatea garantării principiului subsidiarității și a drepturilor fundamentale. Dar nu există absolut nicio rațiune în tratarea acestui punct la nivelul Uniunii Europene. Aș mai dori să precizez în numele colegilor mei italieni că dezbateră care are loc în Italia este o dezbatere la nivelul națiunii italiene și nu la nivel european și că, precum noi, colegii mei vor apăra diversitatea și pluralitatea. Cu toate acestea, nu are niciun sens să recurgem la o rezoluție de acest tip pentru aceasta.

(Interpelări)

Dle președinte, este uimitor că grupuri care au conceptul democrației în denumirea lor nici măcar nu cunosc principiul democratic de a permite unui vorbitor să termine ce are de spus.

În conformitate cu articolul 177 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, solicit amânarea votului până la următoarea ședință și să se investigheze legitimitatea rezoluției și a votului.

(Aplauze)

Președinte. – Doamnelor și domnilor, dle Schulz, vă rog să vă așezați căștile. Am o propunere specială - vom ajunge la acest punct în a doua parte de votării. În primul rând, vom vota bugetul, iar apoi vom avea câteva puncte suplimentare. Puteți reflecta cu toții la propunerea dlui Schulz și vom reveni la aceasta imediat, când vom avea cu toții rezoluția în fața ochilor, în a doua parte a votării.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, acum că această problemă urgentă a fost eliminată de pe ordinea de zi, vă rog să împărțiți timpul afectat luării de cuvânt pentru subiectul referitor la Sahara de Vest între celelalte două probleme urgente, întrucât am avut discuții aprinse ieri cu privire la timpul afectat luării de cuvânt pentru chestiuni urgente. Aceasta este propunerea mea practică pentru după-amiaza aceasta și vă rog să o acceptați, întrucât vom discuta o oră probleme urgente.

Președinte. – Vă vom lua sugestia în considerare.

5. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii ale votării: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

5.1. Mobilizarea instrumentului de flexibilitate: proiect în domeniul energiei (A7-0080/2009, Reimer Böge) (vot)

5.2. Cadrul financiar 2007-2013: proiecte de finanțare în domeniul energiei în contextul Planului european de redresare economică (modificarea Acordului

interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară) (A7-0085/2009, Reimer Böge) (vot)

5.3. Amendamente propuse la Proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010 (vot)

- Înainte de votare:

László Surján, raportor. – Dle președinte, vom ține probabil cel mai scurt vot privind bugetul în conformitate cu Tratatul de la Nisa și este cert că va fi ultimul vot în conformitate cu Tratatul de la Nisa.

Cum este posibil ca lista de vot să fie așa de scurtă? Se datorează excelentei cooperări a grupurilor. Ca raportor, aș dori să le mulțumesc tuturor grupurilor care au participat la pregătirea acestui vot. În afară de aceasta, aș dori să mulțumesc Secretariatului pentru munca depusă. Fără contribuția Secretariatului, ar fi fost, de asemenea, imposibil să ne prezentăm aici doar cu aceste două pagini. Vă mulțumesc mult tuturor.

(Aplauze)

Și eu cred că această concizie este justificată, fiindcă, în vreme de criză, ar trebui să controlăm criza și nu să acordăm prea mult timp votării.

Vladimír Maňka, raportor. – (SK) Dle președinte, propun să votăm blocul *Alte instituții* printr-un singur vot, întrucât nu preconizez nicio problemă. Vă mulțumesc.

Președinte. – Situația ne impune exprimarea votului pentru instituții diferite și, în conformitate cu Regulamentul de procedură, suntem obligați să votăm pentru fiecare instituție în parte. Nu este posibil să le combinăm într-un bloc. Acest lucru ar contraveni procedurii.

Hans Lindblad, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (SV) Dle președinte, Consiliul observă cu satisfacție că Parlamentul a confirmat acordul la care am ajuns la reuniunea de conciliere din 18 noiembrie anul curent. În legătură cu rezultatul celei de a doua lecturi în cadrul Consiliului, ne bucurăm că a doua lectură a Parlamentului se poate considera ca un text comun al celor două entități ale autorității bugetare, în conformitate cu noul articol 314 din Tratatul de la Lisabona.

Consiliul acceptă acest text comun, iar președintele Parlamentului European poate astfel declara bugetul aprobat. Cu toate acestea, aș dori să subliniez faptul că odată ce dumneavoastră, dle președinte, ați declarat bugetul aprobat, Consiliul consideră că ar trebui semnat de ambele părți, întrucât noul tratat prevede că atât Consiliul, cât și Parlamentul sunt responsabile pentru acesta.

Consiliul regretă faptul că această poziție nu a fost luată în considerare. Acestea fiind spuse, nu punem în niciun mod la îndoială ceea ce s-a convenit. Totuși sperăm ca procedura bugetară de anul viitor să permită suficient timp pentru abordarea acestor chestiuni.

De asemenea, aș dori să profit de această ocazie pentru a mulțumi încă o dată președintelui Comisiei pentru bugete, dl Lamassoure, și celor trei raportori, dlui Surján, dlui Maňka și dnei Haug, pentru atitudinea lor constructivă din timpul procedurii bugetare, care demonstrează și foarte buna cooperare de care ne-am bucurat în această muncă.

Aș dori să închei cu o reflecție personală. Calitatea de președinte în exercițiu al Consiliului este probabil cea mai remarcabilă funcție pe care o voi deține vreodată. A fost o mare onoare pentru mine să servesc Europa în acest mod și aș dori să îmi exprim sentimentele de recunoștință pentru această ocazie. Vă mulțumesc foarte mult.

(Aplauze)

Președinte. – Doamnelor și domnilor, întrucât am încheiat această parte a votării, și eu aș dori să le mulțumesc și să îi felicit pe raportorii noștri, dl Surján și dl Maňka – și mai devreme am avut raportul dlui Böge – precum și tuturor celor care au muncit pentru buget. A fost un buget deosebit de dificil. În plus, aș dori să îi felicit pe colegii noștri deputați și, de asemenea, întregul Parlament, pentru că am luat această decizie împreună. Este cu adevărat un rezultat excelent. Felicitări tuturor!

(Aplauze)

Acum trebuie să citesc câteva puncte foarte importante care sunt legate de modul extraordinar în care am adoptat bugetul. Este foarte important deoarece am trecut de la Tratatul de la Nisa la Tratatul de la Lisabona. A fost un pas foarte dificil. Am început sub semnul Tratatului de la Nisa și acum încheiem sub semnul Tratatului de la Lisabona, de aceea această declarație este necesară. Trebuie să ascultați această declarație.

„Procedura bugetară pentru 2010 a fost excepțională. A început în conformitate cu articolul 272 din Tratatul CE, dar ultima sa etapă s-a desfășurat când a intrat în vigoare Tratatul de la Lisabona. La 18 noiembrie 2009, Parlamentul, Consiliul și Comisia au convenit astfel să continue procedura bugetară în conformitate cu Tratatul CE, dar au ajuns și la un acord privind rezultatul procedurii bugetare, inclusiv votul Parlamentului, care a avut loc cu respectarea deplină a cadrului financiar multianual. Președintele Consiliului tocmai a confirmat acordul Consiliului în ceea ce privește bugetul pe care tocmai l-am votat. Aceasta înseamnă că Parlamentul și Consiliul au ajuns acum la un acord asupra unui text comun, respectând obiectivul și sensul articolului 314. Astfel observ că procedura bugetară, care a fost inițiată în conformitate cu articolul 272 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și a continuat în conformitate cu articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a fost încheiată în conformitate cu articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cadrul financiar multianual. Se poate considera astfel că procedura bugetară este încheiată, iar bugetul este declarat adoptat definitiv.”

Aceasta este o declarație foarte importantă. Data viitoare, nu vor mai exista asemenea complicații, deoarece va fi în vigoare Tratatul de la Lisabona. Acum voi semna oficial acest document.

Doamnelor și domnilor, vă rog să îmi permiteți să adaug că președintele Comisiei pentru bugete este dl Lamassoure, care a avut o contribuție foarte importantă. Aș mai dori să menționez că s-a implicat activ în această privință.

6. Urări de bun venit

Președinte. – Acum, avem o delegație din Serbia în sală. Am dori să adresăm un salut călduros delegației. Vă rugăm să vă ridicați ca să vă vadă toată lumea.

(Aplauze)

7. Votare (continuare)

7.1. Proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010 modificat de Consiliu (toate secțiunile) (A7-0083/2009, Vladimír Maňka) (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentelor 3 și 7 (partea a doua):

László Surján, raportor. – Dle președinte, se propune votarea în trei părți a amendamentelor 3 și 7, care sunt identice în text, și să se formuleze un amendament oral pentru partea a doua. De ce? Deoarece textul inițial a menționat avizul Comisiei, dar, între timp, Consiliul a decis în legătură cu acest subiect.

Prin urmare, voi citi noua propunere. „Ia act de concluziile Consiliului European din 10 și 11 decembrie 2009 conform cărora UE și statele sale membre sunt gata să contribuie cu 2,4 miliarde de euro pe an la ajutorul rapid pentru mediu în perioada 2010 - 2012; subliniază, cu toate acestea, că sunt necesare informații privind participarea și contribuția de la bugetul UE în 2011 și 2012.”

Acesta este amendamentul, iar eu propun un vot favorabil pentru toate cele trei părți.

(Amendamentul oral a fost adoptat)

Președinte. – Aș dori să profit de ocazie pentru a vă transmite cele mai bune urări tuturor pentru vacanța de trei săptămâni. Ne așteaptă o muncă foarte importantă anul viitor. Aș dori să vă invit pe toți la un cocteil la 12 ianuarie 2010, pentru a marca noul an și debutul Tratatului de la Lisabona, care este atât de important pentru noi. Așadar vă invit pe toți la 12 ianuarie.

Toate cele bune. Crăciun fericit și un An Nou fericit!

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS*Vicepreședintă*

Simon Busuttil (PPE). – Dnă președintă, există o greșeală în lista de voturi a PPE. Doresc să le atrag atenția colegilor din PPE că votul pentru cele două voturi separate ar trebui să fie un „plus” pe lista noastră de vot – așadar, un „plus” pentru cele două voturi separate care vor urma acum.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dnă președintă, aceasta este o problemă privată a PPE și nu văd de ce ar trebui să plictisim Adunarea cu ea.

7.2. Îmbunătățiri care trebuie aduse cadrului juridic privind accesul la documente urmare intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (vot)**7.3. Protecția principiului subsidiarității (vot)**

- Înainte de votare:

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dnă președintă, aș dori să revin la moțiunea mea de ordine:

(Rumoare în sală)

Mă bucur că reușesc întotdeauna să-i trezesc pe colegii mei deputați din amorțeală. Acest lucru face bine la circulație.

Încă o dată, în conformitate cu prevederile articolului 177 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, solicit ca votul să se amâne și, între timp, să se examineze legitimitatea rezoluției și a votului.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să luăm în considerare argumentul procedural. Aș dori să le reamintesc tuturor că tocmai am votat raportul Cashman. Acesta este un raport întocmit de Parlament în cadrul unei proceduri legislative în desfășurare. Serviciul nostru juridic a declarat că acest lucru nu este permis, însă socialiștii au insistat asupra introducerii lui. În timp ce discutăm despre libertatea presei din Italia, iar comisarul responsabil ne explica faptul că Uniunea Europeană nu are nicio autoritate în acest domeniu, socialiștii au considerat totuși că merită osteneala de a-l ataca pe Berlusconi. Ori de câte ori le convine socialiștilor, se pune problema lipsei de autoritate. Ori de câte ori se opun alte persoane, autoritatea există. Din acest motiv, nu ar trebui să cedăm în fața lor.

Cu toate acestea, al doilea argument este demn de o dezbatere serioasă. Suntem responsabili în ceea ce privește Convenția Drepturilor Omului? Aș dori să le amintesc colegilor deputați că, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Uniunea Europeană va adera la Convenția Drepturilor Omului. Acest lucru înseamnă că, dacă Parlamentul italian este îndreptățit să dezbată această chestiune, deoarece Italia este membră a Convenției Drepturilor Omului, atunci și Parlamentul European este îndreptățit să poarte această dezbatere, întrucât va fi membru al Convenției Drepturilor Omului în viitor.

Cel de-al treilea și ultimul argument se referă la faptul că noi nu suntem avocați, ci politicieni. Această hotărâre afectează milioane de oameni și, prin urmare, ar trebui să o supunem astăzi la vot.

(Aplauze)

(Votarea a fost amânată)

7.4. Belarus (vot)

- Înainte de votare:

Jacek Protasiewicz (PPE). – Dnă președintă, motivația din spatele acestui amendament este de a crește nivelul de informare cu privire la cazurile recente de represiune din Belarus. Amendamentul meu oral constă doar în adăugarea unui nume – acela al unui tânăr activist pentru democrație care a fost răpit la 6 decembrie anul acesta – pe lista numelor menționate în acest amendament.

Așadar, textul va fi următorul: după ce se menționează numele lui Zmitser Dashkevich, aş dori să se adauge „și Yauhen Afanahel la 6 decembrie 2009”. Astfel, mai adăugăm o persoană pe lista celor care sunt hărțuiți de guvernul bielorus.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

7.5. Violența din Republica Democrată Congo (vot)

8. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Dnă președintă, decizia luată cu privire la punerea în aplicare a instrumentului de flexibilitate demonstrează succesul cooperării internaționale și, încă o dată, reprezintă o garanție că instituțiile Europei consideră ca fiind o urgență finanțarea celei de a doua faze a planului de redresare a economiei europene. Un alt aspect pozitiv al acestei rezoluții a fost faptul că am putut găsi fonduri necheltuite în cadrul planului de redresare economică pentru proiecte energetice, confirmând acest lucru mai târziu în buget. Am votat în favoarea rezoluției.

- Raport: Reimer Böge (A7-0085/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Și eu am sprijinit acest raport, adoptarea acestui raport, deoarece rezultatul comitetului de conciliere – din câte se pare, comitetul de conciliere nu lucrează foarte direct și rapid – a fost unul pozitiv: punerea în aplicare a planului de redresare a economiei europene și a obiectivului declarat al acestui plan. Un alt aspect pozitiv a fost faptul că, la votul ulterior privind bugetul, am sprijinit decizia precedentă de alocare a sumei de 2,4 miliarde de euro pentru obiectivele menționate. Am sprijinit acest raport.

- Raport: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Chris Davies (ALDE). – Dnă președintă, Nick Griffin de la Partidul Național Britanic a sugerat faptul că votul meu este influențat de interese comerciale. Vreau să afirm clar că sunt mândru să fiu un susținător al tehnologiilor cu emisii reduse de carbon pentru combaterea schimbărilor climatice. Nu am solicitat și nici nu am primit vreodată vreun ban pentru activitatea mea; fac acest lucru din convingere. Toate participațiile pe care le-am avut vreodată au fost întotdeauna trecute în declarația de interese și nu m-au împiedicat niciodată să critic anumite proiecte din domeniul energiei eoliene.

Sinceritatea și transparența au fost întotdeauna elementele definitorii ale vieții mele politice și, înainte ca Nick Griffin să încerce să păteze reputația deputaților, să îi dăm voie să ne explice de ce partidul pe care îl conduce nu și-a trimis în două rânduri declarațiile financiare la timp la Comisia Electorală Britanică. Potrivit contabililor săi, conturile nu oferă o imagine veridică și corectă a activităților partidului său. Există mulți care bănuiesc că banii care provin de la membrii partidului său au fost utilizați în scopuri personale. Dacă va nega acest lucru, atunci poate că domnul Griffin va prezenta un set de conturi care să fie aprobat de propriii auditori.

Ashley Fox (ECR). – Dnă președintă, dacă îmi permiteți să îl parafrazez pe John Dunning, un parlamentar englez din secolul 18, bugetul UE a crescut, crește în continuare și trebuie redus.

Am votat împotriva rezoluției privind bugetul, deoarece aceasta nu respectă limita de 1 % din produsul intern brut. Aceasta este o limită pe care nu ar trebui să o depășim. Trebuie să fim conștienți de faptul că fiecare euro pe care îl cheltuim provine de la contribuabili. Ar trebui să fim chibzuiți cu banii acestora, iar acesta nu este un buget chibzuit.

Syed Kamall (ECR). – Dnă președintă, și eu am votat împotriva bugetului, la fel ca și colegul meu anterior. Este interesant cum discutăm adeseori despre valorile europene comune și despre solidaritatea cu cetățenii. Însă, într-o perioadă în care numeroase comunități și familii se confruntă cu actuala situație economică, au dificultăți în achitarea facturilor, unele persoane pierzându-și locurile de muncă, multe dintre ele acceptând chiar și reduceri de salarii, consider că este scandalos faptul că votăm creșterea unui buget care nu ia deloc în calcul actuala situație economică.

Avem nevoie de un sistem financiar solid, trebuie să demonstrăm că înțelegem preocupările electoratului nostru și trebuie să fim chibzuiți cu banii contribuabililor. Numai în acest mod putem genera creșterea economică atât de necesară pentru a ajuta cetățenii din toate țările Uniunii Europene. De aceea, am votat împotriva acestui buget.

Aș dori să le urez tuturor un Crăciun și un An Nou fericit.

- Propunere de rezoluție B7-0248/2009

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Dnă președintă, am votat în favoarea rezoluției, deoarece bieloruii își demonstrează astăzi nivelul angajamentului față de Uniunea Europeană.

În ciuda numeroaselor discuții din Belarus, până în prezent s-au produs doar schimbări minore. Recent, opoziția ne-a înștiințat că președintele intenționează să semneze un decret care limitează accesul la libera informare pe internet.

Cu siguranță, UE trebuie să sprijine Belarus pentru a aduce această țară mai aproape de Europa, dar, în primul rând, trebuie să stabilim un dialog cu poporul bielorus.

Acum, se pare că încercăm să stabilim un dialog cu autoritățile bielorusă prin suspendarea interdicțiilor de călătorie, însă acestea sunt în continuare valabile pentru cetățenii obișnuiți din Belarus. Suma de 60 de euro pentru viza Schengen este prea mare pentru majoritatea bieloruiilor. În același timp, prețul pentru cetățenii ruși este de două ori mai mic. UE nu ar avea de suferit dacă cetățenii din Belarus ar achita doar contravaloarea vizei, care nu depășește suma de 5 euro.

Președintă. – Le-aș fi recunoscătoare domnilor Brok și Saryusz-Wolski dacă ar merge să discute în altă parte. Dle Brok, puteți să mergeți să discutați în afara sălii, vă rog?

Vă rog să mergeți să discutați în afara sălii.

Afară!

Dle Brok, vă rog să părăsiți sala și să discutați afară.

Dle Preda, dacă doriți să oferiți o explicație privind votul referitor la Belarus, o puteți face acum. Asta doriți să faceți?

Cristian Dan Preda (PPE). - Voiam să fac o explicație în legătură cu votul pe care l-am dat la propunerea primă făcută de dl Schultz; cum nu bănuiam că va exista o asemenea propunere, nu m-am înscris înainte, dar aș vrea să explic votul dat pentru prima propunere a dlui Schultz, cea referitoare...

(Președintele întrerupe vorbitorul)

Președintă. – Îmi pare rău, acest lucru nu este posibil. Credeam că doriți să vorbiți despre Belarus.

- Propunere de rezoluție B7-0187/2009

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Dnă președintă, am votat în favoarea rezoluției, întrucât situația din Congo este una îngrozitoare. Zeci de mii de oameni sunt uciși în fiecare lună în această țară din cauza actelor de violență ale grupurilor armate. Forțele armate congoleze se află adeseori la originea acestor crime, făcând uneori uz de forță în mod discreționar, iar civilii sunt de regulă victimele acestor acte de violență. Situația femeilor este groaznică, actele de violență sexuală fiind o problemă specifică în această țară. Sunt raportate acte de viol comise de aproape toate părțile combatante, inclusiv de către armata congoleză.

Salutăm implicarea UE în Congo. Implicarea militară europeană a contribuit la prevenirea unei situații similare celei din Rwanda. Misiunea de poliție a UE este deosebit de importantă, întrucât principala problemă cu care se confruntă Congo este impunitatea și absența instituțiilor de pronunțare a condamnărilor penale. Cu toate acestea, pentru a obține progrese semnificative, avem nevoie de o mai mare implicare a comunității internaționale. De aceea, trebuie întreprinse mai multe acțiuni prin intermediul Misiunii Organizației Națiunilor Unite în Republica Democratică Congo (MONUC) și trebuie oferite mai multe resurse Organizației Națiunilor Unite.

Nirj Deva (ECR). – Dnă președintă, în timp ce noi vom pleca în vacanța de Crăciun și vom mânca curcani grași sau alte mâncăruri specifice sărbătorilor, trebuie, de asemenea, să ne gândim că, în aceeași perioadă, mulți oameni în Republica Democratică Congo vor muri.

Aproape cinci milioane de oameni au fost uciși în această țară începând cu 1999 și se estimează că în fiecare lună sunt uciși 45 000 de oameni – echivalentul populației unui mic oraș englez. În timp ce vom sărbători Crăciunul, va trebui să ne gândim la acest lucru și să ne întrebăm dacă noi și acești oameni din Republica Democratică Congo locuim în continuare pe aceeași planetă.

Vreme de aproximativ douăzeci de ani sau mai mult, Organizația Națiunilor Unite a încercat în mod curajos să stabilizeze situația într-o anumită măsură, dar cu ajutorul a numai 20 000 de soldați. Cum Dumnezeu poate aceasta să mențină pacea cu numai 20 000 de soldați? Trebuie să ajutăm ONU să depună o muncă eficientă și să îi aresteze pe acei oameni care se comportă cu impunitate și care violează și ucid femei și copii. Trebuie realmente să punem capăt acestei situații.

- Propunere de rezoluție B7-0191/2009

Simon Busuttil (PPE). – Dnă președintă, în numele Grupului PPE, doresc să declar faptul că PPE a votat împotriva rezoluției, nu pentru că nu este în favoarea transparenței sau a accesului la documente, desigur, în temeiul noului tratat, ci pentru că depusese propria rezoluție – asupra căreia în cele din urmă nu am votat – care prezenta, în opinia noastră, o abordare mai echilibrată cu privire la această chestiune foarte delicată.

Trebuie să fim atenți ca, atunci când dezbatem chestiunea accesului la documente și a transparenței, să nu depășim limita și să nu expunem documentația și procedurile într-o asemenea măsură încât întregul sistem să devină nefezabil. Dacă vom expune în întregime negocierile secrete și negocierile închise, atunci am putea ajunge să subminăm înseși negocierile și însuși sistemul care stă la temelia instituțiilor noastre.

Explicații scrise privind votul

- Raport: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), în scris. – Am votat cu mare reticență în favoarea acestui raport. Deși se referea în principal la realocarea fondurilor existente, acest raport ar implica și alocarea de subvenții prin intermediul instrumentului de flexibilitate. Cu toate acestea, principalul scop a fost despăgubirea Bulgariei și a altor țări care au fost forțate să închidă reactoarele nucleare aflate în stare de funcționare, în ciuda obiecțiilor acestor țări. UE a făcut o promisiune de finanțare, iar acea promisiune ar fi trebuit să fie respectată.

David Casa (PPE), în scris. – În urma reuniunii de conciliere organizate la 18 noiembrie 2009, Parlamentul și Consiliul au ajuns la un acord privind utilizarea instrumentului de flexibilitate în favoarea Planului european de redresare economică (PERE), precum și în favoarea dezafectării centralei electrice Kozloduy din Bulgaria. Cu toate că ambele chestiuni sunt importante, consider că dezafectarea corespunzătoare și corectă a acestei centrale electrice este deosebit de importantă. Astfel, am decis să îl susțin pe raportor și să votez în favoarea acestui raport.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Propunerea de rezoluție care este supusă dezbaterilor se referă la finanțarea europeană pentru perioada 2010-2013 pentru dezafectarea centralei electrice nucleare Kozloduy din Bulgaria și la mobilizarea instrumentului de flexibilitate în acest scop, onorând astfel un angajament luat față de Bulgaria în timpul procesului său de aderare.

Aceasta se referă, de asemenea, la finanțarea suplimentară în baza instrumentului de flexibilitate a celei de-a doua faze a Planului european de redresare economică (PERE) în domeniul energiei, deoarece acest plan nu fusese încă finanțat în mod corespunzător.

Nu neg faptul că energia nucleară poate constitui o parte a unui coș energetic european echilibrat și că utilizarea acesteia poate reduce dependența noastră externă în acest domeniu, însă consider că Uniunea Europeană nu poate evita să contribuie la eforturile privind dezafectarea acelei centrale nucleare învechite, asigurându-se în același timp că proiectele de redresare economică merită o finanțare adecvată.

Siguranța ecologică determinată de dezafectarea centralei Kozloduy și investițiile sporite în produsele energetice sunt motive întemeiate pentru mobilizarea instrumentului de flexibilitate.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) La reuniunea de conciliere din 18 noiembrie 2009, s-a mobilizat pentru anul 2010, în cadrul instrumentului de flexibilitate, suma de 75 de milioane de euro, pentru a finanța

dezafectarea centralei nucleare Kozloduy. Deplâng faptul că aceste necesități financiare au fost prezentate de Comisie abia în cadrul Scrisorii rectificative nr. 2/2010 în urma primei lecturi a Parlamentului, cu alte cuvinte, după ce Parlamentul și-a stabilit prioritățile.

Acest lucru a dus la creșterea presiunilor asupra subrubricii 1a, afectând în mod considerabil dinamica negocierilor privind bugetul 2010 și punând în pericol prioritățile politice ale Parlamentului. Cu toate acestea, promisiunile făcute odată trebuie respectate, precum în cazul protocolului privind condițiile aderării Bulgariei la Uniunea Europeană, care cuprinde angajamentul UE de a finanța dezafectarea centralei Kozloduy. Necesitățile suplimentare de finanțare în perioada 2011-2013, care se ridică la suma de 225 de milioane de euro, trebuie abordate în cadrul unei revizuii intermediare a cadrului financiar multianual. Finanțarea suplimentară a centralei Kozloduy în perioada 2011-2013 nu ar trebui să prejudicieze finanțarea programelor și acțiunilor multianuale existente. Prin urmare, am acordat un vot favorabil.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Utilizarea acestui fond se bazează pe logica aflată în spatele componentei energetice a Planului european de redresare economică. Mă voi abține din aceleași motive.

- Raport: Reimer Böge (A7-0085/2009)

David Casa (PPE), în scris. – Planul de redresare a fost unul dintre răspunsurile Comisiei la criza economică ce s-a abătut asupra Europei în ultimii ani. Printre obiectivele acestuia se numără restabilirea mediului de afaceri, precum și a încrederii consumatorilor și, în special, garantarea acordării de împrumuturi. A trebuit să fim flexibili și să permitem realocarea fondurilor din diferite bugete atunci când acest lucru a fost necesar. De aceea, susțin părerile raportorului și votez în favoarea propunerii.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Planul european de redresare economică (PERE), căruia Parlamentul i-a alocat suma de 5 miliarde de euro în martie 2009, cuprinde proiecte energetice transeuropene și proiecte pentru extinderea internetului în bandă largă în zonele rurale. Acesta este un instrument important pentru combaterea crizei economice, relansarea economiei și, deci, crearea locurilor de muncă. În timpul reuniunii de conciliere din 18 noiembrie, Parlamentul, Consiliul și Comisia au ajuns la un acord privind finanțarea celui de-al doilea an (2010) al PERE cu suma de 2,4 miliarde de euro. Această finanțare pentru proiecte privind energia și internetul în bandă largă necesită o revizuire a cadrului financiar multianual pentru 2007-2013.

Finanțarea PERE nu ar trebui amânată pentru următorii ani și, prin urmare, salut acordul la care s-a ajuns. De asemenea, aș dori să subliniez faptul că actualul cadru financiar multianual nu răspunde necesităților financiare ale Uniunii Europene. În consecință, Comisia ar trebui să depună urgent o propunere privind o revizuire intermediară a cadrului financiar multianual (CFM). Susțin, de asemenea, necesitatea extinderii CFM 2007-2013 la anii 2015-2016. Prin urmare, am acordat un vot favorabil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Chiar dacă fondurile mobilizate aici sunt utilizate în scopuri pozitive, acestea sunt departe de a răspunde necesităților de asistență ale zonelor rurale. Agricultură din țările Uniunii Europene are numeroase alte nevoi, iar agricultorii care cultivă pământul solicită adoptarea unei politici agricole care să încurajeze producția, să le garanteze un trai decent și să împiedice deșertificarea continuă a regiunilor rurale.

Prin urmare, nu este suficient doar să spunem că promovăm solidaritatea în domeniul resurselor de energie și conectarea la internet în bandă largă în zonele rurale dacă dorim cu adevărat să contribuim la redresarea economiei europene.

După cum am susținut, este necesară o revizuire amănunțită a politicilor comunitare și o creștere substanțială a finanțărilor bugetare.

Din acest motiv ne-am abținut.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Componenta energetică a Planului european de redresare economică cuprinde unele propuneri notabile. Printre acestea se numără crearea unui fond special pentru 2020, sporirea exigențelor statului cu privire la performanțele ecologice ale produselor și încurajarea construcției de clădiri eficiente din punct de vedere energetic. În ceea ce privește dezafectarea centralei electrice nucleare de primă generație Kozloduy, aceasta răspunde unei necesități urgente. Totuși, este la fel de remarcabil faptul că UE nu prevede acordarea niciunui fel de asistență pentru un proiect care să ne permită renunțarea la energia nucleară.

În mod clar, cu toate că este o chestiune urgentă, UE nu este ferm hotărâtă să adopte calea distanțării de productivitatea maximă. Cum ar putea face acest lucru când ea este angajată să acorde o prioritate absolută principiilor liberalismului, care este ridicat în slăvi de acest plan de redresare? De aceea, am decis să mă abțin în ceea ce privește acest capitol.

- Raport: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Liam Aylward (ALDE), *în scris.* – (GA) Am susținut bugetul Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2010. Salut în special acordul cu Consiliul, care va oferi un ajutor suplimentar în valoare de 300 de milioane de euro producătorilor de lactate. În cadrul dezbaterilor privind bugetul 2010, Parlamentul a solicitat, între altele, punerea la dispoziție a unui fond în valoare de 300 de milioane de euro pentru sectorul lactatelor pentru a combate criza din acest sector. Deși Comisia a fost inițial de acord cu propunerea, aceasta a dorit să pună la dispoziție doar 280 de milioane de euro pentru acest fond.

Acești bani vor fi de mare ajutor producătorilor de lactate care au fost grav afectați de prețurile scăzute din timpul verii și care au probleme cu lichiditățile. Salut, de asemenea, sprijinul bugetar acordat pentru organizarea Jocurilor Olimpice Speciale și pentru solicitarea acestora privind finanțarea Jocurilor Olimpice Speciale Europene de la Varșovia din 2010 și a Jocurilor Olimpice Speciale Mondiale de la Atena din 2011. Au fost alocate 6 milioane de euro pentru Jocurile Olimpice Speciale, existând prevederea ca în anul 2011 să fie oferite fonduri suplimentare.

Françoise Castex (S&D), *în scris.* – (FR) Am votat fără entuziasm bugetul european pentru anul 2010, pentru a nu pune în pericol finanțarea celei de-a doua tranșe a planului european de redresare (infrastructuri energetice și internet în bandă largă), lansarea unei noi inițiative europene privind promovarea microcreditului (care se ridică la 25 de milioane de euro în 2010) sau ajutorul de urgență pentru sectorul laptelui (o sumă suplimentară de 300 de milioane de euro). Vă reamintesc că eu și colegii mei socialiști francezi am votat încă din 2006 împotriva perspectivei financiare pentru 2007-2013. La acea vreme, am criticat bugetul redus care, din cauza insuficienței sale, nu ar fi permis conceperea unor proiecte inovatoare de anvergură. Astăzi, analiza noastră se confirmă: acest buget nu ne permite să înfruntăm criza și reflectă absența unui proiect politic european. Deși criza economică fără precedent cu care se confruntă Europa necesită un răspuns puternic și comun din partea Uniunii, Consiliul și Comisia Europeană au ales să permită statelor membre să conceapă propriile planuri de redresare. Nu cu un astfel de buget vom restabili creșterea durabilă și vom combate cu succes schimbările climatice.

Vasile Dănilă (S&D), *în scris.* – (RO) Rezultatul votului privind bugetul 2010 reprezintă un pas important în elaborarea și aplicarea unor norme și măsuri comune necesare reglementării situației în domeniile energetic, tehnologic, agricultură și infrastructură. Acesta este perceput ca un sprijin real în contextul în care situația economică cu care se confruntă statele membre este una de criză. Salut alocarea sumei de 300 milioane de euro, deși inițial se alocaseră doar 280 milioane de euro, ca ajutor imediat destinat producătorilor de lapte care se confruntă cu o prăbușire a prețurilor ce duce la nesiguranță. Consider că această acțiune va combate cauzele, dar mai ales efectele care au dus la aceasta puternică deteriorare a pieței produselor lactate ce persistă pe fondul crizei economice actuale.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Bugetul UE pe 2010 tocmai a fost adoptat. Cu acest buget de 2,4 miliarde de euro, vom putea finanța cea de-a doua și ultima fază a Planului european de redresare economică, iar aceasta este o veste bună. Din nefericire, negocierile privind finanțarea unui program european în favoarea microcreditului – un instrument deosebit de util și necesar pentru relansarea creșterii economice – sunt blocate în cadrul Consiliului.

De asemenea, respingerea de către Consiliu a amendamentului Parlamentului care propunea creșterea ajutorului acordat persoanelor celor mai dezavantajate, în contextul unei crize economice și sociale fără precedent, este extrem de regretabilă, ținând cont de faptul că 2010 a fost declarat „Anul European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale”.

Pe de altă parte, anunțul Consiliului European de vinerea trecută privind disponibilitatea UE și a statelor sale membre de a contribui la finanțarea și la utilizarea promptă a sumei de 2,4 miliarde de euro pe an, din 2010 până în 2012, pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să combată schimbările climatice, este bine-venit. Cu toate acestea, dacă Consiliul dorește să fie coerent și responsabil, acesta trebuie să accepte necesitatea urgentă a unei revizuirii intermediare a cadrului financiar 2007-2013. În lipsa acesteia, această veste nu ar fi, din păcate, nimic mai mult decât un act publicitar.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson și Åsa Westlund (S&D), *în scris*. – (SV) Noi, social-democrații suedezi, am decis să votăm astăzi în favoarea celei de-a doua tranșe de finanțare a Planului european de redresare economică. Planul reprezintă un pas important al eforturilor noastre comune menite să permită Uniunii Europene să iasă din criza financiară și economică. Cu toate acestea, o mare parte a planului de redresare implică investiții în tehnologiile de captare și stocare a carbonului (CSC). Suntem în favoarea unor cercetări suplimentare în acest domeniu, dar considerăm că nu ar trebui să ne concentrăm prea mult asupra acestei tehnologii până ce CSC nu va fi comparată cu alte metode existente de reducere a emisiilor de carbon. O astfel de comparație ne-ar permite să investim resursele UE acolo unde acestea ar fi cele mai utile în combaterea schimbărilor climatice.

Susținem angajamentul bugetar și am votat în favoarea tuturor părților sale componente, cu excepția cerinței de a introduce un ajutor permanent pentru sectorul laptelui, căreia i-am acordat un vot negativ.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) După cum am afirmat anterior, consider că este esențial să luăm în considerare condițiile specifice ale crizei pe care o traversăm atunci când discutăm despre alocarea de fonduri către diferite sectoare ale economiei europene. În special, cred că este esențial să alocăm fonduri pentru punerea în aplicare a Planului european de redresare economică, mai ales în ceea ce privește adoptarea de măsuri pentru stimularea creșterii economice, competitivității, coeziunii și protejării locurilor de muncă.

Repet faptul că este esențial să alocăm fondurile necesare pentru ca întreprinderile mici și mijlocii, care se numără printre principalele victime ale crizei, să beneficieze de sprijin pentru a putea să depășească această criză, iar fondurile structurale și de coeziune sunt extrem de importante pentru creșterea economică națională.

Cu toate acestea, regret că au fost alocate numai 300 de milioane de euro, o sumă pe care o consider prea mică, pentru crearea unui fond destinat sectorului produselor lactate. Criza gravă prin care trece acest sector ar justifica alocarea unor fonduri mai importante pentru a-i ajuta pe producători să depășească dificultățile cu care se confruntă în prezent.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Acesta este un buget care va contribui la combaterea șomajului și la stimularea economiei. Parlamentul acordă o importanță prioritară Planului european de redresare economică, alocând fonduri în valoare de 2,4 miliarde de euro pentru anul următor. Salut acordarea unui sprijin suplimentar de 300 de milioane de euro sectorului produselor lactate, însă susțin crearea unei rubrici bugetare pentru stabilirea unui fond permanent pentru acest sector. De asemenea, consider că este foarte important ca actualul cadru financiar multianual pentru 2007-2013 să fie revizuit și prelungit pentru a include exercițiile financiare 2015-2016, după cum am propus în acest buget. Aș sublinia faptul că lupta împotriva schimbărilor climatice este o prioritate UE care nu se reflectă suficient de mult în acest buget. De asemenea, doresc să accentuez faptul că securitatea energetică este vitală pentru Uniune și, prin urmare, salut semnarea proiectului Nabucco. Bugetele pentru Parlament și pentru celelalte instituții, care au fost prezentate pentru a doua lectură, sunt aceleași pe care le-am aprobat la prima lectură. La rubrica 5, avem o marjă de 72 de milioane de euro, care vor fi utilizate, de preferință, pentru finanțarea cheltuielilor suplimentare direct legate de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, am acordat un vot favorabil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Am votat împotriva acestui raport, care „salută acordul general asupra bugetului 2010”, întrucât acesta este un buget comunitar care reflectă deja prioritățile stabilite în Tratatul de la Lisabona pentru o Uniune Europeană care este din ce în ce mai neoliberală și militaristă și din ce în ce mai puțin preocupată de coeziunea economică și socială.

În plină criză economică și socială, care are efecte dramatice asupra ocupării forței de muncă și a condițiilor de trai ale cetățenilor, este inacceptabil ca propunerea de buget comunitar să aibă în plăți cu 11 miliarde de euro mai puțin decât se prevăzuse în perspectiva financiară.

Cu toate acestea, salutăm faptul că unele dintre propunerile pe care le-am prezentat au fost adoptate, și anume:

- crearea unei rubrici bugetare pentru acțiuni în industria textilă și de încălțăminte, în vederea creării unui program comunitar pentru această industrie;
- crearea unei alte rubrici pentru promovarea transformării locurilor de muncă instabile în locuri de muncă cu drepturi.

Aceste propuneri sunt menite, în primul rând, să atragă atenția asupra crizei gravei cu care se confruntă în prezent industria textilă, criză parțial cauzată de creșterea exponențială a importurilor din țările terțe și, în

al doilea rând, să contribuie la combaterea creșterii rapide a instabilității locurilor de muncă, a șomajului și a sărăciei.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *în scris*. – (PL) Dnă președintă, ca urmare a procedurii de conciliere, s-a convenit un nivel de cheltuieli pe care Parlamentul l-a considerat satisfăcător și care este suficient pentru realizarea celor mai importante obiective ale Uniunii pentru anul viitor. Deosebit de semnificative sunt acordurile privind mijloacele de punere în aplicare a Planului european de redresare economică, incluzând proiectele din domeniul energetic, pentru care au fost rezervate 1 980 de milioane de euro. O sumă de 420 de milioane de euro va fi alocată pentru extinderea regiunilor care beneficiază de internet în bandă largă, ceea ce va contribui la punerea în practică a principiilor Strategiei de la Lisabona. Cheltuielile administrative planificate au suferit schimbări importante de ultimul moment, legate de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Stabilirea Consiliului European ca instituție UE, precum și instituirea funcției de președinte al Consiliului European și înființarea Serviciului pentru acțiune externă au consecințe asupra bugetului Uniunii. Costurile privind Consiliul European și președintele acestuia sunt estimate la 23,5 milioane de euro și vor fi suportate cu ajutorul economiilor din 2009, în timp ce costurile legate de instituirea Serviciului pentru acțiune externă pot depăși chiar și suma de 72 de milioane de euro care se află în prezent în rezerva bugetară pentru 2010. Prin urmare, dezbateră privind cheltuielile din 2010 nu se va încheia astăzi. Fondurile rezervei se pot dovedi a fi insuficiente, iar apoi va fi esențial să facem o rectificare de buget. Așadar, este necesar să solicităm statelor membre să dea dovadă de responsabilitate și să pună la dispoziție mijloacele necesare pentru ca Uniunea să-și poată îndeplini noile obligații care rezultă din Tratatul de la Lisabona.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat fără entuziasm în favoarea bugetului 2010, întrucât acesta nu se ridică la înălțimea provocărilor cărora trebuie să le facem față, nu numai în acest context de gravă criză economică și socială, ci și în ceea ce privește lupta împotriva schimbărilor climatice. Prin votul meu, am dorit în primul rând să acord prioritate Planului european de redresare, lansării unei noi inițiative privind microcreditul (25 de milioane de euro în 2010) și ajutorului de urgență acordat sectorului lăptelui (300 de milioane de euro). În viitor, eficacitatea cadrului bugetar UE este cea pe care va trebui să o revizuiim pentru a crea mijloace de acțiune colective care să fie cu adevărat în concordanță cu reformele.

Jörg Leichtfried (S&D), *în scris*. – (DE) Votez în favoarea raportului privind bugetul UE pe 2010. Sunt deosebit de bucuros că, deși acesta este ultimul buget negociat în baza Tratatului de la Nisa și deși, în temeiul acestuia, Parlamentul European nu are nicio competență formală de decizie privind cheltuielile în domeniul agricol, am reușit să negociem un post bugetar de 300 de milioane de euro pentru sprijinirea producătorilor de lactate.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – (RO) Bugetul UE pentru anul 2010 respectă angajamentele anterioare asumate la nivel european în ceea ce privește Planul european de redresare economică. Chiar dacă a fost destul de dificil să găsim resursele necesare atât pentru combaterea problemelor generate de criză, cât și pentru continuarea proiectelor de dezvoltare pe care Uniunea Europeană le are, consider că bugetul este acoperitor pentru ambele situații. Astfel, au fost menținute angajamentele făcute la sfârșitul anului 2008 de președintele Comisiei Europene și au fost create și măsuri inovatoare, cum este cazul Acțiunii pregătitoare Erasmus pentru tinerii antreprenori. Cu acest buget, România poate beneficia în continuare de sprijinul financiar reprezentat de fondurile structurale și de coeziune. În plus, sunt create perspective bune pentru problematica frontierelor din estul Uniunii Europene, cât și pentru zona bazinului Mării Negre, având în vedere că au fost alocate resurse pentru acțiunea pregătitoare în vederea monitorizării ecologice a bazinului Mării Negre, precum și un program-cadru european comun pentru dezvoltarea acestei regiuni. Mai mult, am avut în vedere faptul că, deși perioada este dificilă, se acordă atenție turismului ca sursă de dezvoltare, dovada fiind alocarea bugetară pentru turism durabil și turism social.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Bugetul Uniunii Europene constituie o reflectare a politicilor sale: este neoliberal și nu ține seama de interesul majorității. Criza sistemului capitalist și criza ecologică – consecințe ale productivismului furibund determinat de urmărirea neîncetată a profitului – nu vor fi avut niciun efect asupra acestui buget. UE continuă să aplice orbește dogmele neoliberale fără a ține cont de dovezile ineficienței economice și ale nocivității ecologice și sociale a acestora.

Abia ieri, Parlamentul a votat acordarea unor ajutoare în cadrul Fondului european de ajustare la globalizare. Acest fond nu reprezintă altceva decât conferirea unui caracter socialist delocalizărilor nesăbuite ale unor companii precum Ford, Nokia și Dell. Iar acesta este doar un exemplu. Ce putem spune despre Planul european de redresare economică, ce încurajează liberul schimb, programul de lucru flexibil și productivismul? Nu,

această Europă nu reprezintă soluția, ci problema. Votul în favoarea acestui buget ar fi împotriva interesului general european.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Raportul adoptat astăzi este extrem de important din mai multe puncte de vedere, în primul rând pentru că prevede crearea unui plan de redresare economică în valoare de 2,5 miliarde de euro. De asemenea, a fost aprobată suma de 300 de milioane de euro pentru sectorul textilelor, o măsură pe care Parlamentul o solicită de multă vreme. Bugetul mai include și două linii de sprijin menite să evalueze situația unor sectoare-cheie ale economiei, precum industria textilă și de încălțăminte și sectorul pescuitului, pentru a promova reînnoirea flotei de pescuit, care reprezintă sectoare foarte importante pentru țara mea. Proiectele-pilot pentru stoparea deșertificării în Europa și pentru păstrarea locurilor de muncă sunt, de asemenea, extrem de relevante în această perioadă de criză economică. În plus, ar mai trebui menționat faptul că acesta a fost ultimul buget UE bazat pe Tratatul de la Nisa. Prin Tratatul de la Lisabona, puterile Parlamentului sunt extinse la întregul buget.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) Acest buget nu va contribui la rezolvarea problemelor economice, sociale și de mediu cu care se confruntă Uniunea Europeană și care au fost agravate de criză.

În plus, acesta nu ține cont de creșterea inegalităților sociale și regionale, a șomajului și a sărăciei. Bugetul Uniunii Europene ar trebui să acorde o prioritate efectivă politicilor de convergență bazate pe progresul social, pe conservarea și promovarea potențialului fiecărui stat membru, pe utilizarea durabilă a resurselor naturale și pe protecția mediului înconjurător, în scopul obținerii unei coeziuni economice și sociale reale.

Întregul meu grup respinge ideea utilizării bugetului comunitar pentru a promova o Uniune Europeană mai militaristă și mai neoliberală. De aceea, denunțăm creșterea cheltuielilor militare inclusă în acest buget. În acest sens, dorim să semnalăm necesitatea unui control democratic al cheltuielilor legate de politica externă și de securitate comună. Aceasta este o zonă gri care nu face obiectul controlului la care sunt supuse cheltuielile bugetare.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Într-o perioadă de criză economică în care cetățenii Europei se confruntă cu valuri de disponibilizări și reduceri în domeniul serviciilor sociale, Uniunea Europeană trebuie, de asemenea, să facă economii. În vremuri economice dificile, este, desigur, nevoie de măsuri pentru stimularea economiei, însă este îndoielnic că instrumente precum Planul european de redresare economică pot realiza acest lucru. În trecut, mult laudatele programe UE s-au dovedit a fi tigri de hârtie. În plus, diferite subvenții europene s-au arătat a fi o invitație la comiterea unor abuzuri de nenumărate feluri. Acest lucru înseamnă că banii contribuabililor, câștigați din greu, se scurg de ani de zile în direcții misterioase. În locul umflării în continuare a bugetului UE, este nevoie de o vastă renaționalizare a sistemului de subvenții. Din acest motiv, resping proiectul de buget.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris*. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, salut excelenta activitate a raportorului, care a reușit să asigure fonduri în valoare de 1,98 miliarde de euro pentru Planul European de redresare economică, transformându-l într-un obiectiv fundamental al bugetului 2010.

Sunt sigur că noul plan va oferi un nou impuls creșterii economice, competitivității, coeziunii și protecției locurilor de muncă în Europa, demonstrând totodată că bugetul UE este un instrument menit să pună cetățenii europeni pe primul loc și care poate oferi răspunsuri specifice pentru a contribui în mod concret la depășirea recente crize economice care a afectat continentul nostru.

Acum, depinde de Comisie să se asigure că toate proiectele care urmează a fi finanțate în cadrul planului de redresare vor fi pe deplin compatibile cu actuala legislație europeană în materie de mediu. De asemenea, ar trebui salutăta declarația comună care solicită simplificarea și utilizarea mai precisă a fondurilor structurale și a Fondului de coeziune pentru a contribui la combaterea efectelor crizei economice.

Alocarea a 300 de milioane de euro pentru depășirea crizei din sectorul laptelui este, de asemenea, foarte utilă. Aceasta reprezintă 20 de milioane de euro în plus față de recomandarea Consiliului, lucru pe care nu putem decât să îl salutăm.

Marit Paulsen, Olle Schmidt și Cecilia Wikström (ALDE), *în scris*. – (SV) Considerăm că politica agricolă trebuie să fie dereglementată și bazată pe piață pentru a fi în folosul consumatorilor și al populației rurale. Prin urmare, este necesară o reformă în profunzime a politicii agricole comune.

Toate formele de subvenții la export și subvenții de producție în domeniul agricol ar trebui desființate cât mai curând posibil, iar asta până cel târziu în 2015. Abolirea subvențiilor europene și americane pentru agricultură este, de asemenea, esențială în vederea combaterii sărăciei și a foametei în lume. În același timp,

toate barierele comerciale pentru produsele agricole și pește ar trebui eliminate progresiv, permițând astfel liberul schimb de produse alimentare.

Partea bugetului UE pentru 2010 care vizează agricultura intră la rubrica 2 – „Conservarea și gestionarea resurselor naturale” – și alcătuiește ceea ce este cunoscut drept Blocul 3. Acest bloc cuprinde măsuri de intervenție și de sprijin față de care ne opunem, inclusiv diverse măsuri de stocare – a alcoolului, de exemplu – și o asistență substanțială din partea UE pentru sectorul vitivinicol. Acesta include, de asemenea, un sprijin UE pentru aprovizionarea cu lapte și fructe a școlilor. Aceasta este o chestiune importantă în sine, dar noi considerăm că acest aspect trebuie stabilit la nivel național. În același timp, blocul conține inițiative importante în ceea ce privește, de exemplu, bunăstarea animalelor și controlul transportului de animale, pe care, în principiu, le-am considera bine-venite. Cu toate acestea, întrucât procedura de vot ne obligă să adoptăm o poziție cu privire la întregul grup de amendamente, am ales să ne abținem de la votul privind Blocul 3.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Întrucât Parlamentul recunoaște dorința cetățenilor europeni de a avea o Europă mai sigură, acesta salută majorările față de bugetul 2009 de la subrubrica 3a privind libertatea, securitatea și justiția. Acesta subliniază importanța punerii la dispoziție a unor fonduri suplimentare prin intermediul bugetului UE pentru a gestiona imigrația legală și integrarea cetățenilor din țările terțe, combătând totodată imigrația ilegală.

Parlamentul subliniază faptul că aceste politici trebuie să fie întotdeauna puse în aplicare pe fondul respectării Cartei Drepturilor Fundamentale a UE. La fel de importantă este creșterea finanțării pentru protecția granițelor, inclusiv a Fondului european de returnare și a Fondului european pentru refugiați, pentru a facilita solidaritatea dintre statele membre. Acesta recunoaște faptul că toate statele Uniunii se confruntă cu dificultăți tot mai mari în ceea ce privește politicile acoperite de această rubrică și îndeamnă statele membre să utilizeze fondurile pentru libertate, securitate și justiție, majorate față de bugetul 2009, astfel încât să poată face față împreună acestor dificultăți și oricăror provocări noi care pot apărea, prin promovarea unei politici comune în domeniul imigrației care să fie cât mai cuprinzătoare, dar care să se întemeieze pe respectarea absolută a drepturilor omului.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), în scris. – Salut rezultatul acestui vot privind bugetul 2010. Acesta va asigura direcționarea fondurilor către diferite proiecte importante și va oferi un sprijin foarte necesar, mai ales ținând seama de dificultățile economice cu care Uniunea Europeană încă se confruntă. Deosebit de importantă este suma de 300 milioane de euro care va fi alocată sectorului produselor lactate în urma recente crize. Consiliul a acceptat în final cererea Parlamentului European privind această sumă, în prealabil susținând acordarea a 280 milioane de euro. De asemenea, sunt alocate fonduri substanțiale celei de a doua faze a Planului de redresare economică - 2,4 miliarde de euro – care includ un sprijin indispensabil pentru proiectele și infrastructura energetică (inclusiv pentru sursele regenerabile de energie), precum și 420 milioane de euro pentru a oferi acces la internet în bandă largă în zonele rurale. Așadar, bugetul va permite înregistrarea unor progrese semnificative în domeniul energiei, al infrastructurii și al tehnologiei, oferind totodată un sprijin vital în actualul climat economic.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Votul privind bugetul Uniunii Europene este o marcă instituțională anuală prin care se confirmă angajamentul față de programele comunitare și se accentuează rolul Parlamentului. Salut încheierea celei de-a doua faze de finanțare a Planului european de redresare economică pentru 2009 și 2010, întrucât relansarea economică și redresarea situației locurilor de muncă constituie preocupări majore ale Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) în contextul actualei crize. Confirmarea noului program privind instrumentul de microfinanțare demonstrează faptul că obiectivele Strategiei de la Lisabona sunt tratate cu prioritate și că întreprinderile mici și mijlocii joacă un rol important în crearea locurilor de muncă. Trebuie să îmi exprim îngrijorarea cu privire la reducerea creditelor bugetare pentru fondurile structurale și de coeziune, care sunt indispensabile pentru relansarea economică și coeziunea teritorială, în special în regiunile ultraperiferice precum Madeira.

Consider că este esențial să continuăm să facem politica de coeziune mai flexibilă, pentru a crește actualele niveluri scăzute ale punerii în aplicare a programelor finanțate din fondurile comunitare. În plus, proiectele care au obiective strategice, oferă o valoare adăugată și încurajează competitivitatea pe termen lung ar trebui să fie promovate în continuare. Din toate aceste motive, am votat în favoarea acestui raport, care reprezintă punctul culminant al unui proces complex din punct de vedere tehnic, care a fost dificil de negociat.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), în scris. – (RO) Am votat în favoarea proiectului de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010 modificat de Consiliu (toate secțiunile) și pentru amendamentele propuse la proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010. Bugetul UE

pentru 2010 prevede sume importante pentru angajamentele asumate prin Planul european de redresare economică, precum rețele energetice (1 175 milioane de euro), rețeaua europeană de energie eoliană offshore (208 milioane de euro), captarea și stocarea geologică a carbonului (523,2 milioane de euro). De asemenea, Parlamentul European a reușit suplimentarea sumelor alocate pentru securitatea transporturilor, întreprinderea comună SESAR, activități de sprijinire a politicii europene în domeniul transporturilor și al drepturilor pasagerilor, Programul „Intelligent Energy Europe”, parte a Programului-cadru pentru competitivitate și inovare, Întreprinderea comună Clean Sky. De asemenea, sumele alocate pentru agricultură includ o creștere cu 14 miliarde de euro pentru promovarea dezvoltării rurale și 300 milioane de euro pentru a sprijini producătorii de lapte care sunt foarte grav afectați de criza economică și financiară. Datorită crizei economice și financiare, astăzi principala preocupare a cetățenilor europeni este legată de pierderea locurilor de muncă. Consider că în 2010 trebuie acordată o atenție deosebită programelor de pregătire a tinerilor antreprenori și sprijinirii acestora în a-și înființa propria întreprindere.

Artur Zasada (PPE), *în scris*. – (PL) Astăzi, am adoptat un buget al Uniunii Europene pentru 2010 care se ridică la aproape 123 de miliarde de euro. Fiecare buget reprezintă un fel de compromis. Poate că mulți dintre noi sunt conștienți de lacunele acestuia, dar este demn de subliniat faptul că cetățeanul de rând al UE are de câștigat de pe urma documentului adoptat astăzi. În primul rând, Uniunea Europeană își consolidează securitatea energetică și se bazează pe dezvoltarea întreprinderilor, în special a microîntreprinderilor. Sunt bucuros că 20 de milioane de euro au fost rezervate pentru Strategia privind Marea Baltică. Este adevărat că fondurile de rezervă vor fi deblocate doar când Comisia Europeană va prezenta propuneri scrise pentru utilizarea lor. Cred totuși că acest lucru se va întâmpla cât mai repede posibil. Sunt deosebit de bucuros de includerea în buget a trei proiecte care sunt importante pentru țara mea. Mă refer la sprijinul acordat pentru Jocurile Olimpice Speciale, care vor fi organizate la Varșovia și la Atena, la subvențiile pentru tinerii care provin din țările participante la programul politicii europene de vecinătate și la înființarea Catedrei Bronisław Geremek de Civilizație europeană la Colegiul Europei din Natolin.

- Propunere de rezoluție B7-0191/2009

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Deschiderea instituțiilor europene și transparența procedurilor acestora sunt garanții ale faptului că societatea civilă și opinia publică din statele membre nu numai că sunt informate, ci reprezintă și o parte integrantă și avizată a proceselor decizionale ale acestora. Cu toate că populația se simte oarecum separată de Europa, nu în ultimul rând din cauză că procedura care a dus la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a fost una dificilă, nu întotdeauna clară și adeseori expusă criticilor, instituțiile europene trebuie să persevereze și să se dedice fără rezerve punerii la dispoziție în timp util a unui număr cât mai mare de documente, contribuind astfel la eliminarea distanței care separă Europa de cetățeni.

Trebuie, însă, să deplâng faptul că grupurile de stânga din Parlament s-au folosit de îmbunătățirea necesară a cadrului juridic care reglementează accesul la documente, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, pentru a adopta o poziție populistă de respingere a necesității reale de confidențialitate în unele zone ale activităților europene și caută să se erijeze în unicul susținător al transparenței.

Nu este nevoie de rupturi artificiale și populiste în chestiuni de o asemenea sensibilitate; aceste chestiuni merită să fie tratate cu seriozitate, cu responsabilitate și să facă obiectul unui consens cât mai larg. Regret că acest lucru nu a fost posibil.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am acordat sprijinul meu deplin rezoluției colegului meu, dl Cashman, pentru a solicita Comisiei și Consiliului să revizuiască regulile privind accesul la documentele instituțiilor europene, în conformitate cu clauzele privind transparența ale Tratatului de la Lisabona. Această chestiune este esențială pentru funcționarea democratică și responsabilă a instituțiilor noastre și trebuie să contribuie la restabilirea încrederii cetățenilor europeni în Europa.

Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seebler și Ernst Strasser (PPE), *în scris*. – (DE) La votul de joi, 17 decembrie 2009, am votat împotriva rezoluției B7-0194/2009 a dlui Cashman privind îmbunătățirile care trebuie aduse cadrului juridic privind accesul la documente în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (Regulamentul (CE) nr. 1049/2001), din următoarele motive: această rezoluție se referă la fapte care nu au nimic de-a face cu subiectul transparenței și solicită adoptarea unor modificări ale căror consecințe nu ar avea o contribuție constructivă la îmbunătățirea transparenței.

Aș dori să subliniez faptul că sunt în favoarea transparenței și a accesului public la documente. Totuși, aceste obiective importante nu vor fi realizate prin îndeplinirea cererilor dlui Cashman, ci doar prin tratarea cu

responsabilitate a subiectului, după cum se subliniază în rezoluția lui Renate Sommer, Simon Busuttill și Manfred Weber din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) privind această chestiune.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris.* – (FR) Este esențial să sporim transparența acțiunilor europene și să permitem un acces cât mai larg la documentele instituțiilor europene pentru a face ca funcționarea Uniunii să fie cât mai inteligibilă în ochii cetățenilor europeni. Cu toate acestea, trebuie să fim vigilenți în ceea ce privește această chestiune și să ne ferim de orice formă de demagogie. În numele eficacității acțiunilor europene, trebuie impuse restricții asupra acestui principiu sacrosanct al transparenței. Dacă vom acorda o transparență maximă, vom risca să avem dezbateri sterile în măsura în care deputații din Parlamentul European se vor teme să vorbească deschis cu privire la chestiuni sensibile. Negocierile, prin definiție, necesită un mediu discret. Fără un astfel de mediu, aceste dezbateri vor avea loc în cadre informale, departe de reuniunile oficiale, și vom ajunge la un rezultat contrar scopului urmărit. Prin urmare, sunt de acord cu sporirea transparenței și, în acest sens, salut intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Acesta va permite o astfel de evoluție, care nu trebuie însă să se producă în detrimentul unui proces decizional european adecvat.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona impune necesitatea îmbunătățirii cadrului juridic care reglementează accesul la documente. Aceste îmbunătățiri trebuie să protejeze drepturile tuturor cetățenilor Uniunii. Întrucât Uniunea este un spațiu al libertății, securității și justiției, conform prevederilor din preambulul Cartei drepturilor fundamentale, orice efort care ar duce la creșterea transparenței în ceea ce privește accesul la documentele instituțiilor UE este bine-venit. Cu toate acestea, este foarte important să evaluăm, de asemenea, în ce măsură poate libertatea totală a accesului la toate documentele să prejudicieze funcționarea corespunzătoare a instituțiilor. Prin urmare, este esențial să găsim un echilibru în această privință.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris.* – (FR) Am votat cu hotărâre în favoarea rezoluției ambițioase a Parlamentului European privind accesul cetățenilor la documente. Am votat astfel pentru că este întotdeauna important să le reamintim oamenilor că transparența este esențială într-o democrație, deoarece calea către obținerea accesului la informațiile Uniunii Europene este încă mult prea des plină de obstacole pentru cetățeanul obișnuit și, de asemenea, pentru că intrarea în vigoare la 1 decembrie a Tratatului de la Lisabona schimbă situația în mod semnificativ. Dreptul cetățenilor de a accesa documentele instituțiilor europene, în orice formă, este acum consfințit la articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale. În plus, drepturile cetățenilor sunt sporite pentru a include avizele juridice ale Consiliului, iar obligațiile sunt, în schimb, extinse la toate instituțiile europene.

De asemenea, acest vot încununează întreaga muncă depusă de grupul meu politic, care s-a situat mereu în avangarda acestei lupte. Pe această temă, Parlamentul adopta în urmă cu nouă luni raportul Cappato și solicita ca activitățile Consiliului să fie mai transparente, mai deschise și mai democratice. Într-adevăr, această instituție are o obligație morală de a-și face publice deciziile și dezbaterile; aceasta este pur și simplu o exigență democratică pe care are datoria să o îndeplinească pentru cetățeni.

Axel Voss (PPE), *în scris.* – (DE) Transparența este importantă, iar importanța sa este în continuă creștere într-o epocă a globalizării. Prin urmare, susțin eforturile de sporire a transparenței la nivelul UE. Cu toate acestea, trebuie să păstrăm un echilibru. Rezoluția care ne-a fost prezentată depășește cu mult limitele transparenței cerute de cetățeni și, prin urmare, am votat împotriva acesteia. Propunerea de rezoluție nu atinge un echilibru între transparența necesară și activitatea rezonabilă a administrației și a deputaților din Parlamentul European la nivelul UE. În actuala versiune, nu mai este posibilă asigurarea confidențialității cuvântului scris, viața privată a cetățenilor nu mai poate fi garantată atunci când sunt adresate întrebări, protecția datelor este pusă sub semnul întrebării, iar consecințele pentru securitatea noastră și pentru politica privind piețele financiare a Băncii Centrale Europene nu pot fi prevăzute. În plus, aceasta ar genera pentru administrație și pentru deputații din Parlamentul European un nivel de birocrație care ar fi total disproporționat în raport cu obiectivul său.

- Propunere de rezoluție B7-0273/2009

Louis Grech (S&D), *în scris.* – Delegația malteză din cadrul Grupului S&D va vota în favoarea propunerii de rezoluție privind principiul subsidiarității, astfel cum aceasta a fost prezentată de domnii Mauro, Busuttill și Weber. Cu toate acestea, delegația consideră că un consens mai amplu și o majoritate mai largă în ceea ce privește această propunere ar transmite un mesaj mai puternic Europei. Așadar, în această privință, ar fi mai benefic să susținem propunerea de amânare – într-un interval de timp concret, întrucât aceasta ar oferi mai multe posibilități pentru atingerea unui consens mai larg.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Este datoria tuturor instituțiilor europene – a instituțiilor naționale și a celor comunitare deopotrivă – să reprezinte toți cetățenii europeni, fără deosebire. Laicismul este singurul principiu pe baza căruia instituțiile le pot permite tuturor cetățenilor să aibă acces la serviciile publice conform convingerilor lor. Acesta reprezintă patrimoniul nostru filozofic comun și garantul principiului păcii civile în jurul căruia a fost construită Uniunea Europeană.

De aceea, este absolut esențial ca Italia să respecte hotărârea din cazul Lautsi împotriva Italiei, care a fost pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. După cum reamintește instanța, afișarea simbolurilor religioase trebuie să fie interzisă în toate clădirile publice din UE. Este timpul ca crucifixe, care au fost impuse în sălile de curs în vremea lui Mussolini, să fie retrase din școlile publice.

Edward Scicluna (S&D), *în scris*. – Delegația malteză din cadrul Grupului S&D va vota în favoarea propunerii de rezoluție privind principiul subsidiarității, astfel cum aceasta a fost prezentată de domnii Mauro, Busuttil și Weber. Cu toate acestea, delegația consideră că un consens mai amplu și o majoritate mai largă în ceea ce privește această propunere ar transmite un mesaj mai puternic Europei. Așadar, în această privință, ar fi mai benefic să susținem propunerea de amânare – într-un interval de timp concret, întrucât aceasta ar oferi mai multe posibilități pentru atingerea unui consens mai larg.

- Propunere de rezoluție B7-0248/2009

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Belarus a primit pe bună dreptate porecla deloc măgulitoare de „ultima republică sovietică a Europei”. În ciuda progreselor care s-au înregistrat în unele aspecte ale vieții politice, sociale și economice ale acestei țări, este clar că niciuna dintre reformele puse în aplicare aici nu poate încă justifica retragerea acestui atribut deplorabil.

În Belarus, alegerile nu sunt libere, libertatea de exprimare, de asociere sau de manifestare lipsește, iar represiunile întreprinse de autorități sunt în creștere.

Uniunea Europeană riscă să adopte o atitudine de împăciuire față de această dictatură, la fel ca în cazul Cubei. Cred că va greși dacă va proceda astfel și dacă nu va susține clar faptul că valorile democrației și libertății nu numai că nu pot fi negociate, dar nici nu pot fi separate de orice acord încheiat cu Belarus. Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să mențină și să consolideze contactele cu opoziția democratică din Belarus pentru a continua să îi sprijine pe cei cărora Parlamentul le-a acordat Premiul Saharov pentru lupta lor pentru democratizarea acestei țări.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Uniunea Europeană nu poate fi un spațiu preocupat numai de țările care intră în alcătuirea sa. Aceasta trebuie, de asemenea, să fie o forță motrice pentru democratizarea țărilor care s-au format în urma dezmembrării fostei Uniuni Sovietice. Orice măsură destinată ameliorării condițiilor din aceste țări este foarte importantă. În acest context se încadrează spiritul acestei propuneri de rezoluție, care solicită adoptarea unor măsuri de sprijinire a Belarusului, care trebuie să fie însoțite de semnale clare privind aplicarea unor reforme democratice de către această țară, precum și de respectarea drepturilor omului și a statului de drept. Participarea Belarusului la Parteneriatul estic constituie un pas important în această direcție, însă există în continuare numeroase aspecte care trebuie îmbunătățite în ceea ce privește libertățile și garanțiile din Belarus.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea rezoluției comune privind Belarusul, deoarece aceasta oferă o prezentare echilibrată a situației și subliniază atât aspectele pozitive și progresele înregistrate, cât și deficitul democratic din multe domenii. După părerea mea, este deosebit de important să ne asigurăm că guvernul din Belarus va garanta cât mai curând libertatea de exprimare și libertatea de asociere și de întrunire, care ar permite funcționarea eficientă a partidelor din opoziție.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Rezoluția privind Belarusul reprezintă un semnal important din partea Uniunii Europene și a Europei. Ar trebui să arătăm atât opoziției democratice, cât și autorităților bielorus, și nu doar prin intermediul unor astfel de rezoluții, că nu suntem de acord cu încălcările drepturilor omului sau cu interdicția privind înregistrarea partidelor politice, a organizațiilor neguvernamentale și a instituțiilor independente de presă.

Parlamentul European nu poate fi de acord cu utilizarea pedepsei capitale, iar Belarusul este singura țară din Europa care aplică acest tip de pedeapsă. Nu putem reduce sancțiunile împotriva Belarusului dacă nu există niciun progres vizibil în direcția democratizării acestei țări. Uniunea Europeană nu trebuie să închidă ochii la restricțiile flagrante în ceea ce privește libertatea de exprimare, respectarea drepturilor omului și a drepturilor

civile și organizațiile neguvernamentale. Parlamentul European, care este alcătuit din deputați care provin din 27 de state membre, este o întruchipare a democrației și a cooperării.

Singurele măsuri pe care le putem sprijini și pe care le vom sprijini sunt măsurile democratice, întrucât acestea stau la temelia Uniunii Europene. În ceea ce ne privește, nu putem accepta niciun alt gen de măsuri. Sper că rezoluția privind Belarusul va fi una dintre numeroasele măsuri pe care le vom adopta. Bielorușii, la fel ca întreaga Europă, așteaptă acest lucru de la noi.

Justas Vincas Paleckis (S&D), în scris. – (LT) Am votat rezoluția privind Belarusul cu o oarecare îndoială, deoarece în Parlamentul European, documentele privind Belarusul sunt adoptate prea des și, prin urmare, acestea ajung să își piardă din importanță. Pe de altă parte, această rezoluție, care păstrează un ton critic la adresa regimului de la Minsk, accentuează schimbările pozitive din cadrul relațiilor UE-Belarus mai clar decât rezoluțiile precedente. În vederea unei îmbunătățiri fundamentale a relațiilor dintre Uniunea Europeană, statele sale membre și Belarus, acesta din urmă trebuie să adopte calea reformelor și a democratizării. O astfel de schimbare de direcție ar facilita dezvoltarea a numeroase relații cu acest stat. În Lituania, 39 de orașe și regiuni desfășoară o cooperare fructuoasă cu orașele și regiunile bielorus, făcând schimb de experiență și participând la proiecte comune. De asemenea, am aprobat această rezoluție deoarece ea solicită Uniunii să acorde mai multă atenție proiectelor concrete care coincid cu interesele țărilor partenere. În cadrul rezoluției, am felicitat Belarus, Ucraina și Lituania, care au devenit primele state care au trimis proiecte trilaterale Comisiei Europene și statelor membre UE pentru programul Parteneriatului estic. Aceasta este o listă a proiectelor concrete din domeniul controlului frontierelor, al tranzitului, al patrimoniului cultural și istoric și al securității sociale și energetice.

- Propunere de rezoluție B7-0187/2009

Anne Delvaux (PPE), în scris. – (FR) Salut votul privind această rezoluție. În prezent, în ciuda Conferinței de la Goma pentru pace, stabilitate și dezvoltare și a încheierii, în ianuarie 2008, a unui acord de încetare a focului, luptele violente din estul Republicii Democratice Congo continuă să aibă loc, ducând la comiterea unor atrocități fără seamăn împotriva populațiilor civile, în special a femeilor, a copiilor și a persoanelor în vârstă. Actele de violență sexuală devin larg răspândite și sunt săvârșite în prezent nu numai de părțile combatante, ci și de civili. Trebuie să se facă urgent tot posibilul pentru a asigura protecția populației într-un moment în care numărul soldaților MONUC prezenți pe teren nu permite întotdeauna stăvilirea acestei creșteri a violențelor. Autoritățile congoleze și-au exprimat recent determinarea de a pune capăt impunității. Cu toate acestea, această politică de toleranță zero nu trebuie să fie doar ambițioasă – fiecare autor al atrocităților, fără excepție, va trebui să răspundă pentru faptele sale – ci trebuie, de asemenea, să fie pusă în practică. Avem o datorie, în calitate de deputați în Parlamentul European, de a scoate în evidență necesitatea respectării acestor obligații internaționale, precum drepturile omului și egalitatea dintre sexe, astfel încât demnitatea femeilor și inocența a nenumărați copii congolezi să fie ocrotite.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Încă de la căderea regimului cleptocrat al lui Mobutu Sese Seko, Republica Democratică Congo (fostul Congo Belgian și fostul Zair) a fost cufundată în agitații și violențe brutale, ceea ce a provocat deja milioane de morți.

Estul țării a avut de suferit în mod deosebit de pe urma acestui flagel, care nu cunoaște granițe și care a căpătat un caracter mai mult etnic decât național. Cele mai grave atrocități sunt repetate într-un asemenea ritm, încât este imposibil să se țină pasul cu ele, iar comunitatea internațională, în special forțele ONU, nu au demonstrat că au capacitatea de a le face față, în ciuda tuturor eforturilor civile și militare care au fost depuse până în prezent.

Faptul că unele țări africane par să fie imposibil de guvernat, iar guvernele centrale au pierdut controlul asupra unor părți ale teritoriului lor sunt, din nefericire, fenomene care încă nu au fost eliminate. Acestea sunt adesea puse pe seama exploatării ilegale și a jefuirii materiilor prime de către forțele insurgente sau de trupele regulate și de liderii acestora. Chiar dacă aceste fenomene își au rădăcinile în procesul european de decolonizare și în modul în care a fost stabilite granițele, acest lucru nu poate scuti liderii și factorii de decizie africani de răspundere și nu ne poate împiedica să solicităm societăților civile din țările respective să preia controlul decisiv asupra propriilor destine.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Am votat în favoarea rezoluției care denunță gravele violențe etnice cu care s-a confruntat în ultima vreme Congo-ul și care au dus la strămutarea a aproape 44 000 de persoane abandonate și lipsite de orice resurse materiale. Sunt îngrijorată în mod deosebit de problema actelor de violență sexuală, care sunt utilizate ca o armă de război. Aceasta este o crimă inacceptabilă, care nu trebuie

să rămână nepedepsită și față de care Uniunea Europeană trebuie să adopte o atitudine de condamnare. Trebuie să ne asigurăm că autorii acestor încălcări ale drepturilor omului din sânul armatei congoleze vor fi judecați.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Uniunea Europeană nu poate rămâne indiferentă în fața diferitelor conflicte armate care au loc într-o anumită măsură în întreaga lume. Conflictul violent din Republica Democratică Congo durează de mulți ani, făcând ca milioane de oameni să își piardă viața, să fie strămutați sau să își piardă locuința. Prin urmare, este foarte important să îndemnăm toate părțile implicate în acest conflict să înceteze ostilitățile, astfel încât populația din regiunile respective să poată trăi din nou într-un climat de pace. Este esențial să continuăm să sprijinim misiunile pe teren ale ONU pentru a alina suferința întregii populații, în special a persoanelor în vârstă, a femeilor și a copiilor.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) Conflictul armat din această regiune nu poate fi rezolvat decât printr-o soluție politică. Prin urmare, toate intervențiile țărilor vecine și ale altor țări trebuie să înceteze. Este nevoie de o soluție diplomatică negociată între părți pentru a pune capăt conflictului din Republica Democratică Congo (RDC). O astfel de soluție trebuie să respecte pe deplin Carta Națiunilor Unite și Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Consiliul de Securitate al ONU ar trebui să revizuiască mandatul MONUC. Mandatul în baza Capitolului VII ar trebui eliminat pentru a evita întărirea forțelor armate congoleze, periclitanând astfel misiunea ONU de menținere a păcii. Solicităm încheierea misiunilor EUPOL și EUSEC din RDC. Aceste misiuni au avut o contribuție negativă la intensificarea violențelor și la deteriorarea situației din această țară, întrucât prin intermediul acestora au fost antrenate forțele de securitate care apoi au comis crime împotriva propriei populații civile.

Rezoluțiile ONU privind un embargo asupra furnizării de arme către RDC trebuie să fie puse în aplicare. Dorim să raportăm faptul că mai multe state membre ale Uniunii Europene încalcă acest embargo. Rezoluția comună depusă de celelalte grupuri politice nu face referire la aceste chestiuni esențiale și, prin urmare, am votat împotriva acesteia.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Această propunere comună de rezoluție privind Republica Democratică Congo reflectă situația complicată din această țară. În ciuda resurselor umane și a finanțării substanțiale oferite de comunitatea internațională, încă nu s-a putut aduce pacea și stabilitatea în această regiune. Dimpotrivă, soldații ONU sunt acuzați de lipsă de neutralitate și de faptul că provoacă agravarea situației. Este important ca această problemă să fie rezolvată.

Suma enormă, care depășește 7 miliarde de euro, alocată misiunii ONU, incluzând ajutorul umanitar, poate fi justificată doar dacă se cunoaște exact modul în care au fost utilizate fondurile. Întrucât rezoluția nu solicită în mod concret clarificarea acestui aspect, m-am abținut de la vot.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris*. – (NL) Masacrele, crimele împotriva umanității, recrutarea copiilor-soldați și actele de violență sexuală împotriva femeilor și a fetelor care încă au loc în Republica Democratică Congo nu ne pot lăsa indiferenți. Este nevoie de eforturi suplimentare pentru a pune capăt activităților grupurilor armate străine din estul RDC. Comunitatea internațională nu poate asista neputincioasă la această situație. Aceasta trebuie să asigure că acordurile din martie 2009 privind încetarea focului sunt respectate eficient și cu bună credință. Două rapoarte recente ale Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului indică faptul că situația umanitară se agravează considerabil.

MONUC joacă un rol esențial, însă mandatul său și regulile de angajare trebuie să fie aplicate cu determinare și în permanență pentru a garanta securitatea populației într-o manieră mai eficientă. Prezența MONUC rămâne necesară. Trebuie despuse toate eforturile necesare pentru a-i permite acesteia să își îndeplinească pe deplin mandatul, în vederea protejării celor aflați în pericol. Consiliul trebuie să joace un rol central și să garanteze că MONUC va fi sprijinită de către Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, prin consolidarea capacităților operaționale ale acestei misiuni și printr-o mai bună definire a priorităților sale, care în prezent sunt în număr de 41.

9. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.40 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND*Vicepreședinte***10. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, adresez o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură. În această dimineață, am organizat o sesiune de vot pentru a justifica negocierile care au existat între Uniunea Europeană și Maroc. Întrucât tocmai a apărut, cu data de astăzi, un document al Comisiei, în care se precizează că negocierile UE-Maroc privind sectorul agroalimentar și al pescuitului avansează, aș dori să știu dacă președintele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European s-a referit la aceste negocieri în această dimineață, când le-a folosit ca un argument pentru eliminarea de pe ordinea de zi de azi a subiectului referitor la Aminatou Haidar, luptătoarea din Sahara Occidentală care face greva foamei de 32 de zile și a cărei viață este în pericol. Acesta este, prin urmare, un punct care trebuie clarificat în mod corespunzător, deoarece ceea ce s-a întâmplat aici în această dimineață este inacceptabil.

Președinte. – Mulțumesc, dnă Figueiredo. Din păcate, nu vă pot răspunde, fiindcă nu îmi mai amintesc ce a afirmat președintele grupului azi, la amiază.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dle președinte, s-au retras două puncte de pe ordinea de zi de azi-dimineață. Aș dori să adresez o întrebare referitoare la rezoluția convenită între grupurile parlamentare. Ați putea clarifica în temeiul cărui articol din Regulamentul de procedură s-a ridicat problema și s-a susținut imediat un vot pentru retragerea unui punct de pe ordinea de zi pe care trebuia să îl dezbaterem în după-amiaza aceasta?

Consider că acesta este un aspect foarte important și că deputații din Parlamentul European prezenți astăzi trebuie informați în mod corespunzător și de urgență.

Președinte. – Dnă Bilbao Barandica, a fost vorba despre o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură în conformitate cu articolul 140 din Regulamentul de procedură care permite modificarea ordinii de zi.. Regret că acum nu pot să permit decât solicitări de respectare a Regulamentului de procedură. Nu vom redemara această dezbatere. Aș dori să subliniez că voi întrerupe imediat orice vorbitor care încearcă să redemareze dezbateră.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Dle președinte, în conformitate cu articolul 177 din Regulamentul de procedură, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați pot solicita într-adevăr amânarea unei debateri. Este ceea ce a avut loc azi-dimineață, într-un mod extrem de neobișnuit. De fapt, Regulamentul de procedură prevede că, dacă se intenționează solicitarea unei amânări, Președintele Parlamentului trebuie informat cu 24 de ore înainte. Președintele trebuie să o comunice de îndată Parlamentului.

Aș dori să întreb dacă acest proces a fost respectat, deoarece situația în care ne aflăm este oarecum extraordinară: Este pentru prima dată când Parlamentul European a fost împiedicat să dezbată o rezoluție convenită de toate grupurile parlamentare ca răspuns la o situație extrem de gravă, precum cazul dnei Haidar. Prin urmare, aș dori să știu dacă acest proces a fost respectat. Dacă nu, ar trebui să se susțină imediat dezbateră rezoluției. Rezoluția convenită de toate grupurile parlamentare trebuie recuperată și supusă votului.

Președinte. – Mai sunt alte solicitări de respectare a Regulamentului de procedură?

Cristian Dan Preda (PPE). - Vroiam doar să vă spun că între timp dl Schultz a ajuns în sală și am fi fericiți dacă ne-ar putea răspunde la întrebarea care a fost pusă în absența domniei sale de către colega noastră la început.

(Aplauze)

Președinte. – Dle Preda, aceasta a fost o întrebare foarte scurtă, dar nu a fost o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Dle președinte, și noi dorim să facem trimitere la articolul 177 din Regulamentul de procedură. Ținând seama de dispozițiile articolului respectiv, nu putem înțelege cum se poate retrage un punct de pe ordinea de zi, decât dacă acest lucru se face înainte de dezbateră sau votul relevant.

În consecință, și noi considerăm că Regulamentul de procedură a fost aplicat incorect. Prin urmare, îi solicităm președintelui să rezolve această problemă.

Președinte. – Întrucât întrebările se referă la acest punct, vă răspund cu plăcere. În conformitate cu articolul 140 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, ordinea de zi se poate modifica în anumite circumstanțe, inclusiv „la propunerea Președintelui”. Președintele unui grup a adresat o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, iar Președintele a acceptat ca aceasta să fie supusă la vot. Acest lucru este în conformitate cu Regulamentul de procedură.

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, am adresat o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, în numele grupului meu, Grupul CRE, și anume cererea de amânare a votului pe care a propus-o dl Schulz pentru ora 15.00, pentru a dispune de suficient timp ca să înțelegem despre ce este vorba. Acest lucru nu a fost prezentat de fapt Parlamentului. Președintele a prezentat Parlamentului moțiunea Schulz și nu a prezentat moțiunea mea de amânare a votului pentru a ne acorda două sau trei ore ca să ne liniștim și să aflăm care este situația, de fapt. Obiectez că moțiunea mea nu a fost de fapt prezentată Parlamentului.

Președinte. – Dle Tannock, solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură adresată de dl Schulz este cea în curs. Solicitarea dumneavoastră de respectare a Regulamentului de procedură este, așadar, superfluă.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Dle președinte, aș dori să subliniez ceea ce a afirmat dl Meyer. Voi fi succint. Un număr mare de deputați, o proporție ridicată a celor prezenți în Parlament, au fost foarte surprinși de cursul evenimentelor legate de propunerea din această dimineață. Ultima a fost votată într-un mod destul de neașteptat, care sugerează faptul că nu respectă spiritul dispozițiilor în vigoare și nu este în conformitate cu acestea.

Președinte. – V-am explicat cum interpretez eu Regulamentul de procedură. Prin urmare, procedura este în conformitate cu Regulamentul de procedură. Nu pot admite alte noi solicitări de respectare a Regulamentului de procedură. Fac apel la înțelegerea dumneavoastră. Mai avem două solicitări foarte importante. Dl Salafranca, dacă doriți să adresați o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, vă rog să poftiți. Dar trebuie să vă spun că vă voi întrerupe dacă nu este o solicitare de acest tip.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Dle președinte, este într-adevăr o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură. În această dimineață, președintele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European a solicitat retragerea propunerii de rezoluție comună de pe ordinea de zi. Este o decizie fără precedent și s-au adus argumente solide în sprijinul acesteia, și anume că viața dnei Haidar ar fi în pericol.

Având în vedere acest aspect, grupul meu nu a dorit să compromită situația, ținând seama, de asemenea, de opiniile exprimate de dl Schulz.

În viziunea mea, totuși, nu există niciun motiv pentru care o declarație formulată de acest Parlament ar pune în pericol viața dnei Haidar. În special, nu pot înțelege de ce ar fi necesar să încălcăm Regulamentul de procedură.

Dle președinte, articolul 177 prevede în mod clar că propunerile se prezintă cu 24 de ore înainte și anterior dezbaterii.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinte. – Dle Salafranca, regret, dar nu mai putem examina motivele deputaților din Parlamentul European exprimate mai devreme. Natura informațiilor primite în această după-amiază nu mai este un subiect pentru ordinea de zi de astăzi. Prin urmare, mă voi întoarce la ordinea de zi.

(Procesul-verbal al ședinței precedente a fost aprobat)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, cred că articolul 140 nu se aplică procedurii de urgență și, prin urmare, vă rog să solicitați Comisiei pentru Regulamentul de procedură să verifice acest aspect, deoarece ar putea stabili un precedent periculos.

Președinte. – Accept cu plăcere această sugestie, dar nici aceasta n-a fost o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură.

11. Calendarul perioadelor de sesiune: consultați procesul-verbal

12. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept

12.1. Uganda: proiect de lege împotriva homosexualității

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră asupra celor șase propuneri de rezoluție referitoare la proiectul de lege împotriva homosexualității din Uganda⁽¹⁾.

Michael Cashman, autor. – Dle președinte, fac apel la înghăduința Parlamentului să renunțăm la solicitările de respectare a Regulamentului de procedură și să abordăm problema discriminării.

În prezent, un proiect de lege este prezentat spre dezbateră parlamentului din Uganda și unii ar obiecta, întrebându-se: ce are acest lucru de-a face cu noi? Încălcările obligațiilor internaționale, ale Acordului de la Cotonou și ale drepturilor omului, după cum am arătat-o mereu, ne privesc întru totul.

Dispozițiile acestui proiect de lege sunt draconice și permiteți-mi să-mi informez colegii deputați la ce se referă unele dintre acestea: orice persoană despre care se presupune că ar avea orientare homosexuală ar risca pedeapsa cu închisoarea pe viață sau, în unele circumstanțe, pedeapsa capitală; orice părinte care nu își denunță fiica lesbiană sau fiul homosexual autorităților s-ar confrunta cu amenzi și probabil trei ani de detenție; orice cadru didactic care nu raportează autorităților, în 24 de ore, un elev cu orientare homosexuală s-ar confrunta cu aceleași pedepse; orice proprietar sau proprietară care ar oferi cazare unui „presupus” homosexual ar risca șapte ani de închisoare.

De asemenea, proiectul de lege amenință cu pedepsirea sau distrugerea reputației oricărei persoane care lucrează cu o populație homosexuală, precum medicii care tratează SIDA sau HIV, lideri ai societății civile activi în domeniile sănătății sexuale și reproductive, prin aceasta subminând mai mult eforturile de sănătate publică în scopul contracarării răspândirii HIV.

Este esențial ca în această după amiază, în acest Parlament, să renunțăm la prejudecăți și să îi apărăm pe cei pentru care nu mai are cine să lupte. Prin urmare, salut cu căldură declarația dlui comisar pentru dezvoltare și ajutor umanitar, dl comisar De Gucht, declarațiile guvernului britanic, francez și suedez, precum și declarația președintelui Obama și cele ale președintelui și vicepreședintelui Comisiei pentru afaceri externe a Camerei Reprezentanților din Statele Unite ale Americii. Recomand Parlamentului să acorde acestei chestiuni importanța cuvenită și să vorbească în numele persoanelor din Uganda a căror voce nu este auzită în acest moment.

Marietje Schaake, autoare. – Dle președinte, în luna septembrie, un deputat din parlamentul ugandez a introdus „un proiect de lege împotriva homosexualității”. Acest proiect de lege ar incrimina homosexualitatea, stabilind pentru aceasta pedeapsa cu închisoarea și chiar pedeapsa capitală. Acest lucru nu s-ar aplica doar așa-zișilor infractori, ci și celor care nu au raportat aceste așa-numite infracțiuni sau celor care apără drepturile omului și alte activități similare în Uganda.

Ne îngrijorează faptul că astfel s-ar încălca libertatea orientării sexuale, precum și libertatea de exprimare, care sunt drepturi ale omului: nu sunt doar valori europene, ci valori universale.

De asemenea, respingem întru totul pedeapsa capitală și dorim să împărtășim preocuparea comunității internaționale pentru ONG-urile care ar putea fi obligate să își înceteze activitatea în Uganda.

Prin urmare, ne alăturăm președintelui Obama și altor reprezentanți ai comunității internaționale care au solicitat neaprobarea acestui proiect de lege și revizuirea oricăror legi care ar incrimina homosexualitatea în Uganda.

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, Uganda este o țară profund creștină, unde valorile tradiționale sunt dominante. Homosexualitatea este ilegală în Uganda, precum este în multe țări africane. Desigur, trebuie să dăm dovadă de sensibilitate în intenția de a le impune altora valorile noastre mai liberale și mai tolerante, întrucât acesta poate fi uneori un demers contraproductiv.

Dar nu ar trebui să ne temem să denunțăm acest proiect de lege scandalos, deoarece este clar că este un act legislativ draconic și extrem de disproportionat. Nu ar aduce doar prejudicii serioase siguranței și libertății

(1) A se vedea procesul-verbal

homosexualilor din Uganda, ci ar păta și imaginea Ugandei în lume și ar transforma-o pe aceasta într-un paria.

Uganda a făcut mulți pași importanți în ultimele două decenii și, oarecum, poate fi considerată un model pentru dezvoltarea Africii. De ce ar alege parlamentarii ugandezi să compromită reputația țării lor? De ce ar decide să își plaseze țara alături de brutalul Iran, care face în mod regulat execuții publice de homosexuali?

Să sperăm că, manifestându-ne revolta comună - în acest Parlament și în multe alte parlamente din lume - față de acest act legislativ brutal, îl putem convinge pe președintele Ugandei să nu îl promulgă.

Ulrike Lunacek, autor. – (DE) Dle președinte, unii dintre vorbitorii precedenți au prezentat detalii ale acestei legi care se dezbate în prezent în cadrul parlamentului ugandez. Aș dori să vă relatez o scurtă întâmplare. Acum patru-cinci ani, eram în Kampala și, într-o seară, am întâlnit un grup de lesbiene, homosexuali și transsexuali într-o pizzerie, în care proprietarul le-a permis să se reunească. În aceeași seară, un ministru din guvern a declarat că, în viitor, vor avea loc raiduri în locurile în care se întâlnesc lesbiene, homosexuali și transsexuali. Mi-a fost teamă în acea seară, la fel ca lesbienele și homosexualii ugandezi. Din fericire, nu s-a întâmplat nimic, dar acest fapt a marcat începutul creșterii homofobiei în Uganda. Acum s-a introdus un proiect legislativ care nu numai că va face din homosexualitate o infracțiune, cum este deja cazul, ci o va și transforma într-o infracțiune demnă de pedeapsa capitală.

Atât de mulți șefi de stat africani, inclusiv Museveni, au realizat foarte multe pentru țările lor, dar să afirmi, pe această bază, că homosexualitatea este neafricană este pur și simplu un raționament eronat. Homosexualitatea a existat în toate culturile, pe toate continentele, în toate perioadele istoriei și va continua să existe, indiferent de ce fel de legi se adoptă. Sunt încântată că am reușit să introducem o rezoluție comună, susținută de aproape toate grupurile, întrucât este important să ne manifestăm opoziția față de respectiva lege și să apărăm lesbienele, homosexualii și transsexualii din Uganda. Nu trebuie să permitem ca aceste categorii să fie supuse unor legi inspirate de ură, nu trebuie să stăm deoparte și să nu spunem nimic.

Noi, Uniunea Europeană, avem obligația de a apăra drepturile omului în întreaga lume și de a le reaminti deputaților din parlamentul ugandez că, de exemplu, Acordul de la Cotonou prevede că demnitatea umană și drepturile omului se aplică tuturor și trebuie apărute de toți. De asemenea, sper ca rezoluția pe care am prezentat-o să fie adoptată în totalitate, deoarece este important ca organizațiile care apără drepturile lesbienele, homosexualilor și transsexualilor din Uganda să fie sprijinite, inclusiv de Uniunea Europeană.

Michèle Striffler, autoare. – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, pentru a răspunde la întrebarea „De ce ar trebui ca Parlamentul European să se ocupe de acest subiect?”, aș spune că proiectul de lege împotriva homosexualității prezentat parlamentului ugandez manifestă un dispreț total față de libertățile fundamentale și categoric nu trebuie aprobat.

Legislația în vigoare în Uganda incriminează deja homosexualitatea. De mai mulți ani, ONG-urile trag semnalul de alarmă cu privire la violențele comise împotriva acestor grupuri. Or, dacă noua lege ar fi adoptată în ianuarie 2010, aceasta ar agrava situația și ar condamna actele homosexuale cu închisoarea pe viață sau cu pedeapsa capitală pentru homosexualii seropozitivi.

Această lege ar fi, de asemenea, un obstacol major pentru lupta împotriva SIDA. Mai sunt și alte legi împotriva homosexualilor în Africa. Cu toate acestea, aceasta este una excepțională deoarece, după cum a spus dl Cashman, obligă cetățenii să raporteze actele homosexuale în 24 de ore. Dacă ești medicul, părintele sau profesorul unui homosexual, trebuie să îl raportezi la poliție sau riști să fii condamnat la închisoare.

În plus, acest proiect de lege incriminează activitatea legitimă a organizațiilor neguvernamentale, a finanțatorilor internaționali și a asociațiilor umanitare care se străduiesc să apere și să promoveze drepturile omului în Uganda.

De îndată ce a fost prezentat guvernului din Kampala, acest proiect de lege a fost ferm condamnat de militanții pentru drepturile omului din întreaga lume, de câteva state, inclusiv Franța, Statele Unite...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

precum și de comisarul european pentru dezvoltare, dl De Gucht. Uganda trebuie să își respecte obligațiile în conformitate cu dreptul internațional umanitar și cu Acordul de la Cotonou.

În cazul în care situația persistă, Uniunea Europeană trebuie, de urgență, să facă demersuri pe lângă autoritățile ugandeze și să își reconsidere angajamentele față de Uganda.

Președinte. – Dnă Striffler, mai aveți 12 secunde. Ați fi putut citi puțin mai rar și atunci mai mulți colegi deputați ar fi beneficiat de o traducere și mai bună. Le recomand deputaților care își citesc discursurile să le ofere în prealabil interpretelor, întrucât astfel se îmbunătățește calitatea interpretării.

Filip Kaczmarek, în numele Grupului PPE. – (PL) Dle președinte, unii cred că nu ar trebui să ne implicăm în această problemă, întrucât apărarea drepturilor homosexualilor este o extindere nejustificată a drepturilor omului. Aceasta este o neînțelegere.

Declarația universală a drepturilor omului a recunoscut că drepturile omului se referă la toți oamenii și nicio persoană nu trebuie exclusă. Interzicerea discriminării pe motiv de orientare sexuală nu este nimic nou. Problema este că nu toți vor să recunoască acest tip de discriminare ca pe o încălcare a drepturilor omului.

În Uganda și în alte câteva țări africane, există voci care afirmă că interesul pe care îl manifestăm pentru acest subiect este o expresie a neocolonialismului sau că intervenim în chestiuni care nu ne privesc. Și aceasta este o neînțelegere. Fiindcă este vorba despre drepturi universale, generale. Nu este doar un capriciu. Respectăm independența Ugandei și a altor state, dar nu putem rămâne pasivi atunci când, în loc să se reducă discriminarea, se încearcă potențarea acesteia.

Kader Arif, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt încântat că avem astăzi ocazia de a evoca proiectul de lege împotriva homosexualității prezentat la 25 septembrie parlamentului ugandez.

Într-o vreme în care asistăm la încălcări din ce în ce mai numeroase ale drepturilor omului, mi se pare esențial, având în vedere această lege liberticidă, ca Parlamentul European să privească dincolo de ceea ce separă familiile sale politice și să poată condamna în termenii cei mai fermi această propunere, solicitând parlamentului ugandez respingerea acestui proiect de lege și revizuirea legislației naționale în vederea dezincriminării homosexualității.

După cum a subliniat dl Cashman mai devreme, toate organizațiile neguvernamentale s-au exprimat împotriva acestui proiect, considerându-l în plus ca un obstacol serios în calea luptei împotriva SIDA. Comisia, prin intermediul comisarului De Gucht, precum și o mare majoritate a statelor membre, asociindu-se declarațiilor președintelui Obama, au condamnat deja această inițiativă.

Prin urmare, invit Comisia să reconsidere angajamentul nostru față de Uganda, în cazul în care această lege va fi adoptată. O țară care, în acel moment, ar încălca nu doar dreptul internațional, ci și principiile fundamentale ale Acordurilor de la Cotonou, nu ar putea să beneficieze în continuare de susținerea Uniunii Europene.

În concluzie, doamnelor și domnilor, doresc să subliniez că fiecare trebuie să se bucure de libertatea orientării sale sexuale, fără teama de a fi condamnat la închisoare sau la moarte. Acest principiu nu se supune dezbaterii.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, mi-aș fi dorit să încep această dezbatere vorbind despre cazul lui Aminatou Haidar. Dar nu pot, din motive deja cunoscute. În orice caz, chestiunea drepturilor de eligibilitate în Uganda necesită, de asemenea, atenția noastră și aceasta ne amintește că, încă o dată, suntem obligați să adoptăm un nou text prin care să condamnăm homofobia.

În trecut, am adoptat câteva rezoluții referitoare la această problemă, inclusiv la protecția minorităților și politicile împotriva discriminării. Astăzi, trebuie să adăugăm noul text la cele deja adoptate. Doar încercarea unui deputat din parlamentul ugandez de a prezenta un proiect de lege împotriva homosexualității merită un răspuns politic.

Acest proiect de lege cuprinde dispoziții care prevăd pedepsirea persoanelor presupuse a fi lesbiene, homosexuale sau bisexuale cu închisoarea pe viață și chiar condamnarea la moarte. Proiectul mai cuprinde și o dispoziție care prevede pedeapsa cu închisoare de până la trei ani pentru persoanele, inclusiv cele heterosexuale, care nu raportează în termen de 24 de ore identitățile tuturor celor despre care știu că sunt lesbiene, homosexuali, bisexuali sau transsexuali sau care apără drepturile persoanelor cu asemenea orientări sexuale. Aceasta înseamnă că oricare dintre noi ar fi, de asemenea, susceptibil de a fi judecat pe baza acestor motive.

Trebuie să reamintim Uniunii Europene și comunității internaționale că orientarea sexuală este o chestiune care intră în sfera de aplicare a dreptului individual la viață privată garantat de legislația internațională privind drepturile omului, în conformitate cu care ar trebui să se promoveze egalitatea și nediscriminarea, garantându-se, în același timp, libertatea de exprimare. Le solicităm finanțatorilor internaționali, atât

guvernamentali, cât și neguvernamentali, să își înceteze activitățile în anumite domenii în cazul în care proiectul de lege se va adopta.

Resping cu fermitate orice demers de a introduce pedeapsa capitală. Dacă aceste cereri nu vor fi onorate de autoritățile ugandez, atunci ar trebui să le solicităm Consiliului și Comisiei să își reconsidere angajamentul față de Uganda, în cazul în care proiectul de lege va deveni lege și se vor comite încălcări ale drepturilor internaționale ale omului. Din acest motiv, doresc să îi reamintesc guvernului ugandez obligațiile pe care le are în conformitate cu dreptul internațional și cu Acordul de la Cotonou, care prevăd respectarea drepturilor universale.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Europa trebuie să intervină în această privință cu toate instrumentele pe care le are la dispoziție, în special din sfera de aplicare a Acordului de la Cotonou. Trebuie să cerem retragerea imediată a acestui proiect de lege draconic; în caz contrar, cooperarea economică și politică cu Uganda va fi afectată.

Când am aflat despre conținutul acestui proiect de lege și am auzit rapoarte despre soarta tristă a homosexualilor din Uganda, Sudan, Iran și Nigeria, pentru a menționa doar câteva exemple, am realizat cât de regretabil de înveterată este în continuare homofobia în multe culturi, țările respective încălcând flagrant obligațiile pe care și le-au asumat în ceea ce privește drepturile omului. Rolul jucat de biserica evanghelică de extremă dreaptă din Statele Unite în mobilizarea și finanțarea mai multor inițiative de acest tip în Africa este șocant.

Europa și instituțiile sale trebuie să facă tot posibilul în țările în cauză pentru a neutraliza și a combate răul, influența obscurantistă a acestor agenți ai intoleranței, care instigă la un nou val de crime inspirate de ură în Africa.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Dle președinte, în ceea ce privește proiectul de lege din Uganda care ne-a provocat atâta indignare, salut cu mare bucurie faptul că deputații din diferite grupuri parlamentare care au luat cuvântul în legătură cu acest subiect au avut un discurs unitar. Consider că acest lucru demonstrează unanimitatea în cadrul Parlamentului. Am solicitat luarea de cuvânt doar pentru a-mi declara solidaritatea față de viziunile domniilor lor înainte de a-mi exprima votul în acest sens.

Susțin opiniile dlui Cashman, ale autorilor și ale purtătorilor de cuvânt ai grupurilor. Sunt motivat de faptul că lupta împotriva intoleranței, discriminării și, în acest caz, de asemenea, lupta împotriva homofobiei și pedepsei capitale, ne impune să fim fermi și să le solicităm și Comisiei și Consiliului să dea dovadă de fermitate. Trebuie să perseverăm până când vom reuși să determinăm retragerea acestui proiect de lege injust. Promovarea proiectului de lege ar însemna reîntoarcerea Ugandei la condiții coloniale.

Cristian Dan Preda (PPE). - Vreau și eu să spun că sunt scandalizat de felul în care arată legea despre care discutăm; atât condiția sexuală, cât și netransmiterea unor informații legate de condiția sexuală a unei persoane fiind penalizate, este un lucru evident, pe care în Europa nu îl putem accepta.

Aș vrea, de asemenea, să subliniez faptul că discuția pe care o avem se produce în contextul în care se discută o a doua revizuire a Acordului de la Cotonou; Uganda este parte, și acest acord prevede în mod foarte clar necesitatea respectării drepturilor omului. Am votat, de altfel, în această săptămână, luni, în cadrul Comisiei DEVE un raport al doamnei Jolie pe această temă a Acordului de la Cotonou.

Cred că discuția de astăzi, chiar dacă ar fi putut avea loc mai devreme luna trecută, ne plasează în acest context în care evident că nu putem decât să negăm ceea ce se întâmplă în Uganda

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Dle președinte, aș dori să contribui la această dezbatere reamintind tuturor că, la Kampala, Uganda, va avea loc, în luna mai, o Conferință de revizuire a Statutului Curții Penale Internaționale. S-au împlinit, de fapt, 10 ani de la înființarea acestei importante curți penale și aș spera că guvernul ugandez își va examina din toate unghiurile propria legislație, pentru a se asigura că aceasta este în conformitate cu acordurile internaționale și că va respecta principiul nediscriminării.

Paweł Samecki, membru al Comisiei. – Dle președinte, Comisia își exprimă profunda îngrijorare față de proiectul de lege împotriva homosexualității introdus recent în parlamentul ugandez. Dacă va fi adoptat, proiectul va ridica probleme serioase legate de drepturile omului, care sunt deosebit de importante pentru Comisie.

Comisia consideră că pedepsirea homosexualității, după cum prevede proiectul de lege, ar contraveni convențiilor ONU privind drepturile omului. Uganda a ratificat aceste convenții. Prin urmare, are obligația

legală de a le respecta, fără deosebire sau discriminare. Legislația națională trebuie să fie conformă cu obligațiile internaționale privind drepturile omului. Proiectul de lege ar contraveni, de asemenea, declarației ONU privind orientarea sexuală și identitatea de gen, care este susținută de UE și care prevede dezincriminarea homosexualității.

Dl comisar De Gucht și-a exprimat personal aceste îngrijorări într-o scrisoare adresată președintelui Museveni în noiembrie trecut. Acesta a subliniat că respectarea drepturilor omului este de mare importanță pentru Comisie și pentru Parlamentul European. Cu toate acestea, și-a exprimat încrederea față de președinte că, sub egida acestuia, un astfel de act legislativ retrograd nu va fi permis.

Președinția și șefii de misiune din Uganda au abordat, cu diferite ocazii, problema și împreună cu guvernul ugandez, în cadrul unor reuniuni cu prim-ministrul și ministrul justiției, în reuniunile în temeiul articolului 8, și cu Comisia pentru drepturile omului din Uganda. În ultimul său demers din data de 3 decembrie, Președinția UE și troika locală s-au întâlnit cu ministrul de externe interimar, căruia i-au exprimat din nou aceste preocupări serioase, și-au confirmat sprijinul pentru libertățile fundamentale și i-au reamintit Ugandei obligațiile internaționale. Menționând valorile tradiționale și tradițiile culturale care se schimbă în timp și afirmând că există dovezi ale unor campanii orchestrate în sensul de a profita de săraci și de a-i atrage în practica homosexualității, ministrul a luat notă de pozițiile UE și s-a angajat să le raporteze personal guvernului și parlamentului pentru a le permite acestora să adopte o decizie informată.

Comisia speră ca, în caracterul și spiritul parteneriatului UE-Uganda aflat în curs de desfășurare, aceste demersuri, alături de demersurile altor actori, vor determina revizuirea proiectului de lege, în scopul de a-l face compatibil cu principiile internaționale ale nediscriminării pe baza orientării sexuale.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

12.2. Azerbaidjan: libertatea de exprimare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră asupra celor șapte propuneri de rezoluții privind libertatea de exprimare în Azerbaidjan.

Fiorello Provera, autor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Europa s-a lansat într-un proiect interesant de Parteneriat estic, care s-a bucurat de sprijinul și colaborarea încurajatoare a șase țări: Armenia, Belarus, Georgia, Moldova, Ucraina și Azerbaidjan.

Această operațiune îmbunătățește relațiile dintre Uniunea Europeană și aceste țări și poate conduce la dezvoltarea democratică și economică a zonei, deși într-o măsură care variază în funcție de istoria fiecărei țări. Având în vedere această strategie politică inteligentă, după părerea mea, este inadecvat să se susțină această dezbateră urgentă referitoare la doi tineri bloggeri condamnați în urma unor evenimente pentru care procedurile sunt încă în desfășurare, în vreme ce trecem cu vederea alte situații care sunt cu adevărat tragice, precum recentul masacru a 57 de persoane care s-au reunit pentru a susține un candidat la alegerile prezidențiale din Filipine.

Toate grupurile parlamentare, cu excepția grupului nostru, susțin o propunere de rezoluție privind Azerbaidjanul care să fie dură și neconcordantă cu inițiativele de parteneriat pe care le-am întreprins. Sunt convins că opiniile vehemente conținute în rezoluția supusă votului astăzi nu pot duce doar la înăsprirea relațiilor guvernului azer cu Europa, ci pot avea și un efect contraproductiv asupra cazului celor doi tineri, în aceea că această rezoluție le-ar periclita amnistierea.

În această privință, aș dori să vă amintesc decizia adoptată ieri în ședință plenară, prin care am respins o rezoluție privind cazul dnei Aminatou Haidar pentru a nu compromite negocierile diplomatice în curs. Am impresia că este, de asemenea, contradictoriu ca, în aceeași ședință, să fie supuse votului două rezoluții, una privind Belarusul și cealaltă privind Azerbaidjanul, ambele foarte diferite în tonul folosit, când aceste două țări sunt părți ale aceluiași Parteneriat estic.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autoare. – (PL) Când, la 11 noiembrie, anul curent, Europa a marcat aniversarea sfârșitului Primului Război Mondial, în Azerbaidjan, câțiva jurnaliști au fost condamnați la câțiva ani de închisoare pentru că au îndrăznit să scrie despre corupția generalizată și șomajul ridicat din țara lor. Jurnaliștii au fost acuzați oficial de răspândirea huliganismului și de terorism.

În ierarhia stabilită de Freedom House, Azerbaidjanul are statutul „nu este liber”. Organizația „Reporterii fără Frontiere” declară că Azerbaidjanul este pe locul 146 dintr-un total de 175 de țări analizate din perspectiva libertății de exprimare. Semnale îngrijorătoare reies și din analizele efectuate de Economist Intelligence Unit, care a evaluat Azerbaidjanul în materie de libertăți politice. În acest context, refuzul de anul trecut al autorităților azer de a acorda concesiuni unor instituții de mass-media străine, precum BBC și Radio Europa Liberă, nu ar trebui să surprindă pe nimeni.

Cred că a sosit vremea ca Uniunea Europeană să își revizuiască abordarea față de Azerbaidjan și, profitând de participarea Baku la politica europeană de vecinătate și parteneriat, să înceapă să exercite o presiune mai mare asupra autorităților de acolo. În plus, aș dori să mă alătur apelului grupului meu politic pentru eliberarea necondiționată a jurnaliștilor arestați și pentru revizuirea corespunzătoare a legislației din Azerbaidjan.

Marietje Schaake, *autoare*. – Dle președinte, Azerbaidjanul a semnat mai multe parteneriate cu UE. Este activ atât în politica de vecinătate, cât și în Parteneriatul estic. Acestea nu se referă doar la relații comerciale. Azerbaidjanul s-a angajat, de asemenea, să respecte democrația, drepturile omului și statul de drept. Dar, în prezent, toate acestea sunt grav amenințate sub actualul regim.

Astăzi evidențiem cazul lui Emin Milli și al lui Adnan Hajizade, care reprezintă reprimarea libertății presei, a libertății de exprimare și a societății civile, fiind mult mai profund și mai amplu decât cazul a doi simpli bloggeri, după cum au fost numiți. Într-adevăr, au folosit medii noi precum Facebook și Twitter pentru activitatea organizației lor de tineret, dar realitatea este că noi nici măcar nu știm motivele pentru care au fost închiși, întrucât la proces nu au fost acceptate dovezi în sprijinul apărării lor, iar acesta nu a îndeplinit standardele internaționale, lăsând, într-adevăr, aparența unui proces fabricat.

Dacă nu ne putem bizui pe faptul că guvernul azer își va onora angajamentele asumate în slujba democrației, drepturilor omului și statului de drept prin diversele acorduri pe care le-a semnat cu UE, atunci Europa nu poate nicicum considera Azerbaidjanul ca un partener credibil; acest lucru este valabil și pentru relațiile comerciale.

Această rezoluție îndeamnă guvernul azer să își îndeplinească promisiunile și să înceapă să își construiască legitimitatea în comunitatea internațională, respectându-și propriii cetățeni, acordându-le drepturi democratice și drepturi ale omului și permițând respectarea statului de drept.

Ieri, am acordat Premiul Sakharov în această Casă a poporului european și am asistat la un discurs foarte impresionant din partea laureatului, dl Kovalev, care a afirmat că teama poate fi învinsă doar prin libertatea de gândire, iar libertatea de gândire poate fi exprimată doar când libertatea de exprimare este garantată cu adevărat și când ascultăm acele persoane care abordează pur și simplu teme precum opoziția față de guvernul lor, ceea ce noi, ca europeni, trebuie să garantăm în parteneriatul cu Azerbaidjanul în toate domeniile.

Ulrike Lunacek, *autoare*. – (DE) Dle președinte, antevorbitorul meu a menționat deja unele detalii ale acestei rezoluții. Rezoluția a fost generată, printre altele, de un incident din iulie 2009 în care doi tineri bloggeri, Emin Milli și Adnan Hajizade, au fost atacați într-un restaurant, au mers la poliție să raporteze incidentul și au fost arestați ei înșiși.

Au fost urmăriți în justiție și, potrivit tuturor observatorilor internaționali, inclusiv Amnesty International, procesul nu a fost câtuși de puțin echitabil. De exemplu, materialul video care se pare că a fost înregistrat în restaurant și în care se ilustrează clar cine a fost atacat și se observă că atacatorii erau alte persoane și nu acești doi bloggeri, nu a fost difuzat.

Prin urmare, este clar că judecarea nu îndeplinește criteriile necesare în temeiul statului de drept. Sper din tot sufletul că, atunci când va avea loc al doilea proces, vor trebui prezentate toate dovezile.

Sunt încântată că am reușit să introducem o rezoluție care este susținută de aproape toate grupurile. Regret faptul că grupul dlui Provera nu ni se alătură și, în schimb, ne recomandă să dăm dovadă de răbdare până când cazul se va rezolva de la sine și să folosim canale diplomatice.

Dle Provera, consider că este necesar ca Parlamentul, care este în parteneriat cu parlamentul din Azerbaidjan, să se exprime clar. Drepturile omului reprezintă un subiect fundamental. Dna Schaake s-a referit ieri la Premiul Sakharov. Trebuie să sprijinim în mod deschis libertatea de gândire peste tot în lume și să asigurăm că este apărată.

Președintele Aliyev a mărturisit adesea importanța drepturilor fiecărui jurnalist și că aceste drepturi trebuie apărate de stat. Este de datoria noastră să le reamintim tuturor de acest lucru și sper din tot sufletul că, în

viitor, vom mai adopta o rezoluție privind parteneriatul dintre parlamentul din Azerbaidjan și Parlamentul European, deoarece, din păcate, nu am reușit să o facem acum două săptămâni.

Joe Higgins, autor. – Dle președinte, salut faptul că s-a atras atenția asupra încălcării alarmante și constante a drepturilor omului în Azerbaidjan: nicio libertate pentru mass-media, zeci de jurnaliști arestați, unii bătuți, unii chiar omorâți în ultimii ani. Dar trebuie să întrebăm de ce regimul dlui Aliyev aplică o represiune atât de atroce. Desigur, motivul este încercarea de a acoperi enorma corupție care caracterizează regimul din acea țară. Elita conducătoare s-a îmbogățit fabulos, mai ales în industria petrolului și a gazelor naturale, în vreme ce 90 % din populația azeră trăiește într-o sărăcie acută și nu a beneficiat deloc de resursele naturale ale țării lor.

Guvernele și corporațiile multinaționale occidentale acționează, ca de obicei, cu mare ipocrizie în acest sens. Acestea negociază în mod regulat cu regimul pentru facilitarea afacerilor, iar corporațiile obțin profituri enorme din exploatarea resurselor naturale care aparțin de drept poporului azer. Guvernele occidentale ar trebui întrebate de ce nu cer ca sondele de petrol să fie folosite pentru a transforma viața oamenilor, în loc să sprijine acest regim.

Cu o atitudine destul de corectă, deputații din Parlamentul European condamnă cu asprime încălcarea dreptului la opoziție și la demonstrații libere în Azerbaidjan și nu pot scăpa ocazia de a condamna, de asemenea, rușinoasa represiune a unor proteste de către poliția daneză din Copenhaga din zilele trecute, care a arestat până la 1 000 de protestatari cu totul pașnici, i-a încătușat și i-a lăsat întinși ore în șir în frig.

Când am protestat și am cerut eliberarea unor colegi din CWI, poliția mi-a relatat că a fost vorba despre o arestare preventivă, o detenție preventivă. Ceea ce este valabil pentru Azerbaidjan ar trebui să fie absolut valabil și pentru un stat membru al Uniunii Europene.

Ryszard Antoni Legutko, autor. – (PL) Dle președinte, în Azerbaidjan, pentru o critică relativ discretă și blândă adusă guvernului, doi oameni au fost închiși în urma unor sentințe severe. Ce înseamnă acest lucru?

În primul rând, înseamnă că țara nu are instituții juridice bune și nu pare că astfel de instituții vor apărea curând. În al doilea rând, înseamnă că Azerbaidjanul are un sistem autoritar care își exercită controlul asupra tot mai multor domenii ale vieții politice. Fiecare concesiune este pedepsită. Ce putem face în această situație?

Cu siguranță ar trebui să intervenim în fiecare caz specific de încălcare a justiției, așa cum o facem în această dezbatere. Asemenea intervenții au dat roade destul de frecvent. Este mult mai dificil să se impună schimbarea instituțională. Până în prezent, eforturile UE în acest domeniu au fost nesatisfăcătoare, în parte, din cauză că suntem încă îngăduitori cu unii tirani și foarte critici cu alții. Reprezentanții Memorial au menționat acest aspect de câteva ori în cadrul acestui Parlament.

În parte, mai avem probleme și din cauză că procesul de ieșire din autoritarism este foarte dificil, chinuitor și îndelungat. Este o concluzie foarte pesimistă, dar închei cu această reflecție: indiferent de ce se va întâmpla, soluția nu este încetarea eforturilor, ci perseverarea în exercitarea presiunii.

Tunne Kelam, autor. – Dle președinte, la începutul acestui an, Uniunea Europeană a formulat o declarație privind libertatea și mass-media în Azerbaidjan. Regret faptul că, după exprimarea îngrijorării privind libertatea mass-media în cursul reuniunii ordinare cu parlamentarii azeri, nu a existat niciun feedback. Prin urmare, Parlamentul European trebuie să își afirme o poziție. Aceasta va fi ultima rezoluție pe care o vom adopta în 2009.

Principala îngrijorare a Grupului PPE, și sunt încântat că toate facțiunile împărtășesc aceeași neliniște, este deteriorarea libertății mass-media în țara respectivă. Practica generală a hărțuirii, persecutării și condamnării jurnaliștilor de opoziție este alarmantă. Le solicităm autorităților azere eliberarea urgentă a jurnaliștilor din închisoare. Ne referim și la cei doi tineri blogeri.

A doua problemă este o decizie recentă a autorităților azere de a anula licențele de radio FM a câtorva posturi internaționale de radio precum Radio Europa Liberă, Vocea Americii, BBC World Service și altele, privând ascultătorii din țara respectivă de surse de informare prețioase și independente. Îi invit acum pe colegi să accepte un amendament oral la punctul 7 din rezoluție: și anume, nu doar să ne exprimăm regretul față de situația respectivă, ci și să îndemnăm guvernul azer să își anuleze decizia și să reînnoiască licențele FM ale posturilor de radio menționate.

Varietatea, libertatea și independența informațiilor sunt esențiale pentru o societate civilă robustă, după cum ne-a declarat ieri Sergei Kovalev în acest Parlament. Acest lucru este absolut valabil și în cazul relațiilor UE cu Azerbaidjan.

Laima Liucija Andrikiene, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, Azerbaidjanul este un partener important al Uniunii Europene. În mod cert, este un partener esențial în eforturile de a asigura securitatea energetică europeană.

Cu toate acestea, indiferent de cât de importante sunt petrolul și gazele naturale, acestea nu înseamnă totul. Azerbaidjanul s-a angajat să creeze o societate democratică și pluralistă, în conformitate cu Acordul de parteneriat și de cooperare și cu politica Parteneriatului estic, în care Azerbaidjanul intenționează să participe pe deplin. Ar trebui să aplaudăm măsurile în direcția cea bună luate de președintele Aliyev, de exemplu aceea de a elibera 119 deținuți, inclusiv cinci jurnaliști, la sfârșitul anului 2007.

Dar situația libertății mass-media se agravează. Această afirmație este confirmată de mai multe cazuri, precum situația bloggerilor, licențele posturilor de radio BBC, Radio Europa Liberă etc. Nu trebuie să ezităm să reamintim Azerbaidjanului că oamenii trebuie să beneficieze de dreptul de a se exprima liber, chiar dacă acest lucru înseamnă opinii critice față de guvernele lor. Acesta este principiul de bază al unei societăți democratice, iar un Azerbaidjan democratic trebuie să fie un obiectiv la fel de important ca...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Vilija Blinkevičiūtė, în numele Grupului S&D. – (LT) Libertatea de exprimare este un drept fundamental al omului și o piatră unghiulară a democrației. Azerbaidjanul a ratificat Convenția europeană a drepturilor omului și s-a angajat să respecte dispozițiile articolului 10 din această convenție, care se referă la libertatea de exprimare și la libertatea informației. Acest articol stabilește dreptul fiecărei persoane de a-și exprima liber opinia, de a primi și a oferi informații, fără obstacole sau obstrucții din partea instituțiilor guvernamentale. Azerbaidjanul și-a mai asumat angajamentul de a nu neglija drepturile omului, de a nu încălca libertățile individuale și de a apăra principiile democrației prin participarea la aplicarea politicii europene de vecinătate și a inițiativei Parteneriatul estic. Cu toate acestea, în ultima vreme, dreptul la libertatea de exprimare și la libertatea de asociere este din ce în ce mai amenințat în Azerbaidjan, iar activitățile mass-media sunt restricționate. Violența împotriva jurnaliștilor și a activiștilor societății civile crește. Aș dori să recomand Azerbaidjanului să țină seama de propunerile și încurajările Parlamentului European de a-și îmbunătăți sistemul de protecție a drepturilor omului și de a asigura respectarea libertăților mass-media.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, Azerbaidjanul a apărut încă o dată în ordinea de zi a Parlamentului European. Am vorbit despre Azerbaidjan în ultima legislatură, când am adoptat trei rezoluții, inclusiv una privind libertatea mass-media în țara respectivă. Am vorbit și despre Caucazul de Sud, unde din nou am inclus Azerbaidjanul.

Ne interesează Azerbaidjanul și manifestăm multă bunăvoință față de țara aceasta. Încearcă să își găsească treptat drumul și, într-adevăr, se îndreaptă tot mai mult spre lumea occidentală și nu spre est. Ar trebui să apreciem acest lucru. Cred că manifestăm multă înțelegere față de Azerbaidjan și față de autoritățile din această țară. Cu toate acestea, această bunăvoință nu trebuie să ne comande să nu vorbim clar și răspicat despre lucruri cu care nu suntem de acord. În mod cert, nu ar trebui să existe situația în care doi bloggeri să fie închiși deoarece spun ceea ce cred despre autorități.

Ar trebui să sprijinim tendințele proeuropene ale autorităților azere, întrucât, la nivel politic, se discută în mod constant dacă Azerbaidjanul ar trebui să fie mai aproape de Uniunea Europeană sau de Rusia. Prin aceasta, ar trebui să îi sprijinim pe toți cei care doresc apropierea față de lumea occidentală. Cu toată susținerea pe care le-o acordăm, trebuie să vorbim despre valorile care reprezintă această lume - libertatea presei și libertatea de exprimare sunt valori fundamentale și ar trebui să lămurim acest lucru.

Azerbaidjanul cu siguranță nu se află într-o postură ușoară, fiindcă Rusia încearcă să își reconstruiască zona de influență politică și economică, dar, atunci când sprijinim autoritățile azere în demersurile de a se apropia de UE, trebuie să evidențiem deficiențele acestei țări.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) Libertatea de exprimare este o caracteristică foarte importantă a unei societăți democratice. Prin urmare, este adecvat ca UE să monitorizeze foarte atent orice acțiuni destinate să îi intimideze pe cei care critică deschis greșelile guvernului.

Din această perspectivă, înțeleg provocarea Parlamentului European adresată guvernului azer, exprimându-și neliniștea față de rezultatele unei anchete a poliției desfășurate asupra unor tineri care fac trimiteri satirice

la deficiențele evidente din viața politică a acestei țări. Sunt de acord că nu putem ignora semnalele clar nefavorabile dinspre Azerbaidjan și nu pun la îndoială faptul că este întemeiată criticarea mediului politic din Azerbaidjan, dar consider că Parlamentul European nu și-a manifestat aversiunea față de actualele evenimente din Filipine, unde au fost omorâți 57 de ostatici politici. După părerea mea, ar trebui să abordăm toate problemele care zdruncină lumea democratică.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, în urma primelor alegeri europene din 1979, am avut onoarea de a lucra cu Otto von Habsburg, care acum este grav bolnav, pentru a stabili tradiția drepturilor omului în Parlamentul European, inclusiv aceste dezbateri actuale și urgente dintr-o joi după-amiază. Am fost ales în Parlamentul European în 1994 și am avut onoarea de a lucra alături de dl Schulz și alții pentru a dezvolta în continuare această tradiție a drepturilor omului, de care suntem pe bună dreptate mândri. Din acest motiv, am fost șocat când dl Provera a afirmat, referindu-se la dl Schulz, care nu a meritat asemenea tratament, că nu ar trebui să abordăm cazul și aproape a repetat amenințările regimului din Azerbaidjan destinate activiștilor drepturilor civile din țara în cauză, spunându-le că vor trebui să se împace cu situația.

Premiul pentru drepturile omului a fost deja menționat astăzi. Îmi amintesc bine că, atunci când ne-am exprimat sprijinul față de Andrei Sakharov, Vytautas Landsbergis și alți militanți pentru drepturile civile, oamenii spuneau la acea vreme: Vă rugăm să nu vă implicați. Vom folosi canalele diplomatice și dumneavoastră provocați mai mult rău decât bine. Acum știm că a fost decisiv pentru acești oameni că Parlamentul i-a sprijinit în mod deschis și clar. Prin urmare, dle Schulz, doamnelor și domnilor, haideți să ne continuăm tradiția de independență într-o după-amiază de joi. Aș dori să le solicit președinților de grupuri să ne acorde libertate de acțiune.

Acest lucru nu are nicio legătură cu politica de partid. În ultima ședință, un deputat a afirmat că nu putem vorbi despre China, întrucât în curând urma să avem reuniuni cu China. Astăzi a existat un alt subiect, Sahara Occidentală. Poate că aceasta se justifică în cazuri individuale, dar mă declar foarte îngrijorat pentru activitatea noastră în domeniul drepturilor omului. Doamnelor și domnilor, cazul Azerbaidjanului demonstrează cât de important este discernământul aici. Țara a fost un stat satelit al Uniunii Sovietice. S-au instituit monoculturi, țara a fost distrusă și a fost supusă unui regim brutal. Acum începe încet-încet să devină o țară mai democratică. Ca membră în Consiliul Europei, și-a asumat angajamentul de a respecta drepturile omului și trebuie să o ajutăm să continue pe această cale.

(Aplauze)

Cristian Dan Preda (PPE). - Subscriu și eu la ceea ce a spus dl Posselt mai devreme. Cer în același timp guvernului azer să respecte dreptul la exprimare liberă al oricărui cetățean și să renunțe imediat la acuzațiile împotriva celor doi tineri, acuzații bazate pe fabricarea unor probe, așa cum a spus dna Lunacek mai devreme. Este urgent, cred, ca lucrul acesta să se întâmple, pentru că situația libertății presei în această țară s-a deteriorat grav, așa cum o arată și ultimele rapoarte ale Consiliului Europei și OSCE.

Cred că este urgent, de asemenea, ca guvernul azer să facă acest lucru, pentru că trebuie să respecte angajamentele care decurg atât din politica europeană de vecinătate, cât și din parteneriatul estic.

Închei prin a spune că am fost, la rândul meu, șocat de maniera în care s-a procedat astăzi în privința doamnei Haidar, cu atât mai mult cu cât suferința pe care o încearcă domnia sa putea să fie depășită printr-o bună colaborare a autorităților marocane și ale celor spaniole.

Nu cred că rezoluția noastră ar fi făcut rău, ci ar fi făcut un mare bine.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Dle președinte, aș dori să citez din articolul 47 al Constituției Azerbaidjanului: „Toți oamenii au dreptul la libertatea de gândire și de exprimare.” Din nefericire, acestea sunt doar cuvinte goale, întrucât Constituția nu este respectată.

Sunt membru în Comisiile parlamentare de cooperare UE-Caucazul de Sud de peste cinci ani. Am vizitat Azerbaidjanul în timpul fiecărei sesiuni parlamentare comune. În unul dintre documente, există un punct în care se menționează încălcarea principiilor libertății de exprimare, cum ajung jurnaliștii și editorii la închisoare, adesea pe baza unor acuzații inventate și că nu li se acordă asistență medicală când sunt bolnavi. Avem cazul unui jurnalist care a murit din cauză că nu a primit asistență medicală.

Am avut ocazia de a vizita închisorile din Azerbaidjan. Standardele acestora sunt foarte diferite față de cele cu care suntem obișnuiți în Europa. Așadar se cuvine să afirmăm în continuare că, în Azerbaidjan, ar trebui să se respecte principiile prevăzute de Constituție.

Paweł Samecki, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, Azerbaidjanul este important pentru Uniunea Europeană ca producător de energie și ca țară de tranzit, precum și ca un contribuitor la stabilitatea regională din Caucazul de Sud. Azerbaidjanul este una dintre cele șase țări partenere în cadrul Parteneriatului estic, iar noi acordăm o mare importanță respectării valorilor comune care stau la baza acestei relații.

De zece ani se derulează un acord de parteneriat și cooperare. Cu toate acestea, Azerbaidjanul și-a exprimat interesul de a construi relații mai apropiate cu Uniunea Europeană prin încheierea unui acord de asociere care să-l înlocuiască pe acesta.

În urma deciziei din septembrie a miniștrilor de externe din UE de a demara pregătirile pentru încheierea unor asemenea acorduri cu țările Caucazului de Sud, în prezent, sunt în curs discuții privind directivele de negociere, inclusiv pentru Azerbaidjan.

În conformitate cu decizia Consiliului, începerea negocierilor pentru toate țările din Caucazul de Sud va fi condiționată de înregistrarea unor progrese suficiente în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor politice necesare, și anume statul de drept și respectarea drepturilor omului, principiile economiei de piață, precum și dezvoltarea durabilă și buna guvernare.

În fiecare an, efectuăm o evaluare aprofundată și echilibrată în care constatăm progresele realizate de fiecare țară parteneră în implementarea planurilor de acțiune din cadrul politicii europene de vecinătate. Tocmai am început activitatea preliminară pentru raportul pentru 2009.

Nu am intenția de a-mi revendica raportul nostru, dar aș dori să fac câteva observații, în special asupra situației libertăților fundamentale și a drepturilor omului. În raportul nostru pentru 2008, am declarat că „Azerbaidjanul a înregistrat progrese importante în ceea ce privește dezvoltarea economică, dar continuă să aibă un palmares sărac în ceea ce privește respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a democrației și a statului de drept”.

De atunci, am asistat, din păcate, la evoluții negative, inclusiv modificări ale Constituției, eliminarea limitelor pentru mandatul șefului de stat, precum și detenția și condamnarea ulterioară a doi bloggeri.

Evoluțiile negative se referă și la persecutarea continuă a apărătorilor drepturilor omului, a activiștilor și jurnaliștilor de opoziție, alături de deteriorarea în continuare a libertății mass-media.

În diferitele contacte avute cu autoritățile din această țară, Uniunea Europeană a abordat aceste probleme la toate nivelurile și va continua să o facă. În același timp, Comisia mobilizează un set vast de instrumente pentru a asista Azerbaidjanul în întâmpinarea provocărilor unui nou acord.

Recurgem la asistență în cadrul instrumentului IEMP. Acordăm sprijin specific în cadrul programului extensiv de consolidare a instituțiilor. Acesta va avea elemente importante legate de statul de drept și de independența puterii judecătorești.

Azerbaidjanul va beneficia, de asemenea, de asistență în cadrul inițiativei europene pentru democrație și drepturile omului.

În cele din urmă, în conformitate cu actualul acord de parteneriat și de cooperare, ne propunem să instituim o subcomisie dedicată justiției, libertății și securității, drepturilor omului și democrației. Aceasta va constitui un for suplimentar important pentru comunicarea mesajelor noastre.

Președinte. – Dezbaterile a fost închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

13. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

13.1. Uganda: proiect de lege împotriva homosexualității (vot)

13.2. Azerbaidjan: libertatea de exprimare (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (7):

Laima Liucija Andrikiene, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, în numele Grupului PPE, propun următorul amendament oral la alineatul (7): expresia „regretă decizia autorităților azere de a nu” ar trebui să se înlocuiască cu expresia „îndeamnă autorităților azere”. Textul ar trebui să se citească după cum urmează: „Îndeamnă autoritățile azere să reînnoiască licențele radio FM ale mai multor radiodifuzori internaționali...” și așa mai departe.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

14. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

15. Cerere de ridicare a imunității parlamentare: consultați procesul-verbal

16. Verificarea prerogativelor: a se vedea procesul-verbal

17. Componenta comisiilor și a delegațiilor: a se vedea procesul-verbal

18. Măsurile de executare (articolul 88 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

19. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

20. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

21. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

22. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

23. Întreruperea sesiunii

Președinte. – Doamnelor și domnilor, am ajuns la finalul ultimei ședințe din anul acesta. Sunt încântat că noii deputați s-au integrat atât de bine în ultimele câteva luni. Vă doresc tuturor un Crăciun fericit și un început al anului 2010 plin de succese. Sper că veți putea cu toții să spuneți la sfârșitul anului 2010 că a fost un an excelent.

Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința a fost închisă la ora 16.10)

ANEXĂ (Răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 20 adresată de Nikolaos Chountis (H-0432/09)

Subiect: Revizuirea cadrului de referință strategic național pentru adaptarea la condiții de criză

Criza globală a creat noi nevoi și noi priorități, atât în politica bugetară, cât și în planificarea politicilor de dezvoltare ale statelor membre.

Astfel, un număr considerabil de state membre trebuie să refacă planificarea pentru programe și acțiuni, precum și pentru sistemul de finanțare a cadrelor de referință strategice naționale (NSFR).

Poate spune Comisia:

Ce propuneri întrevade pentru a facilita procesul pentru statele membre care doresc să își actualizeze programele cofinanțate de către Uniunea Europeană? A luat Comisia în considerare schimbări în cadrul financiar al NSFR pentru a ușura povara pentru statele membre, majoritatea confruntându-se cu uriașe probleme bugetare cauzate de criză?

Răspuns

Pentru a răspunde crizei economice, Comisia a adoptat în noiembrie 2008 o strategie globală⁽²⁾, care reiterează importanța axării măsurilor de redresare pe anumite priorități predefinite care stimulează obiective ce vizează creșterea economică și locurile de muncă. Aceste obiective de a investi în oameni, afaceri, cercetare și infrastructură sunt în mare parte comune priorităților politicii de coeziune și programelor de dezvoltare ale statelor membre care decurg din aceste priorități.

Prin urmare, cu obiectivul general de a urgenta punerea în aplicare a acestor programe, de a accelera fondurile către beneficiari și de a simplifica aplicarea normelor, răspunsul politicii de coeziune la noile nevoi și priorități ale crizei a fost construit pe doi piloni.

În primul rând, au fost introduse modificări ale cadrului legislativ privind fondurile structurale pentru a accelera investițiile și a simplifica punerea în aplicare. Aceste modificări au făcut posibilă acordarea a peste 6 miliarde de euro de plăți în avans suplimentare către statele membre în anul 2009 și, astfel, au soluționat în mod semnificativ constrângerile lor bugetare provocate de criză. De asemenea, modificările au simplificat în mare măsură normele aplicabile, au facilitat accesul la fondurile structurale și au făcut posibilă investiții cu noi destinații. Propunerile suplimentare ale Comisiei de a adapta în continuare normele la impactul crizei și la nevoile financiare ale statelor membre fac în prezent obiectul unui proces legislativ în vederea adopției la începutul lui 2010.

În al doilea rând, Comisia a formulat propuneri și recomandări fără caracter legislativ, adresate statelor membre pentru a accelera punerea în aplicare. Trăsăturile integrate ale cadrului legislativ aplicabil fondurilor structurale permit adaptări ale programelor (operaționale) de dezvoltare sau modificări formale ale acestora pentru a reflecta și reacționa la noile circumstanțe astfel modificate.

În acest context, Comisia a invitat statele membre să exploreze posibilele schimbări ale priorităților și obiectivelor pentru a se concentra asupra cheltuielilor în domeniile de creștere, identificate de strategia europeană de redresare. Abordarea strategică și domeniul larg de aplicare a programelor existente oferă deja o mare flexibilitate de adaptare a programelor operaționale (PO) în vederea abordării unor nevoi specifice. Programele operaționale ale statelor membre din cadrul fondurilor structurale se concentrează deja într-o mare măsură asupra domeniilor prioritare din strategia reînnoită de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă; populație; afaceri; cercetare și inovare; o economie mai ecologică. Departe de a dispărea în timpul crizei financiare, obiectivele pe care aceste priorități sunt proiectate să le abordeze au devenit acum și mai presante. Menținând o concentrare strategică asupra priorităților convenite, statele membre vor putea ieși din actuala criză chiar mai puternice.

Politica de coeziune poate oferi un sprijin esențial și o finanțare stabilă instituțiilor publice și strategiilor de redresare locale și regionale. În principiu, coordonatorii de programe pot adapta ritmul relativ al cheltuielilor

(2) Un plan european de redresare economică, COM (2008) 800 final

și punerii în aplicare la diferitele priorități și categorii de beneficiari sau pot înlocui schemele cu măsuri complementare, concepute să satisfacă nevoile imediate. Ar trebui utilizată la maximum flexibilitatea din cadrul juridic pentru a garanta că toate resursele politicii de coeziune sunt pe deplin mobilizate în vederea susținerii la nivel regional și al statelor membre a eforturilor de redresare.

Mai mult, contextul economic actual ar putea fi utilizat drept argument pentru a modifica programele operaționale. Comisia colaborează cu statele membre pentru a examina orice modificare anticipată a programelor operaționale în vederea soluționării noilor nevoi, simplificării realizării lor și accelerării aplicării priorităților stabilite. În acest caz, legislația existentă impune o revizuire oficială a programelor în temeiul articolului 33 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006. Prin urmare, în conformitate cu dispoziția respectivă, orice modificare a textului programului operațional sau a deciziei Comisiei referitoare la PO necesită o decizie oficială de modificare care intră în vigoare la data adoptării. Cu toate acestea, în cazul în care modificarea are legătură cu cheltuieli noi, se aplică retroactiv de la data prezentării în Comisie a cererii de revizuire a programului operațional.

În plus, în conformitate cu articolul 48 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006, orice modificare a unui PO trebuie să fie precedată de o evaluare care va face dovada nevoii de revizuire a PO-ului. Totuși, acest element depinde de propunerea Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006. Modificarea propusă a articolului 48 clarifică faptul că, în loc de o evaluare, alte surse de informații ar fi suficiente pentru a justifica o revizuire a unui PO. Pentru revizuire, regulamentul stabilește un termen de trei luni în vederea unei adoptării unei decizii de către Comisie.

În final, întrucât revizuirea programelor operaționale nu va necesita revizuirea deciziei Comisiei privind cadrele de referință strategice naționale (CRSN) conform dispozițiilor articolului 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006, aceste strategii nu trebuie modificate.

Cu toate acestea, orice modificare majoră a strategiei urmate de statele membre va fi inclusă în rapoartele lor strategice în conformitate cu dispozițiile articolului 29 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006.

*
* *

Întrebarea nr. 21 adresată de Georgios Papanikolaou (H-0429/09)

Subiect: Tratatul de la Lisabona și politica de comunicare a Uniunii Europene

Tratatul de la Lisabona va modifica în mod radical nu numai structura și funcționarea Uniunii Europene, dar și viața cetățenilor săi. Este, fără îndoială, o chestiune dificilă să se garanteze că cetățenii sunt corect informați. Preocupările adesea exprimate în legătură cu faptul că aceștia nu primesc suficiente informații cu privire la afacerile europene fac posibilă înțelegerea importanței unui asemenea exercițiu. Astfel, în lipsa unor informații suficiente, cetățenii Uniunii Europene par să ignore reglementările prevăzute de noul tratat și să nu înțeleagă în totalitate efectele pe care acesta le va avea asupra vieții lor de zi cu zi.

Ar putea Comisia indica dacă, din punctul de vedere al comunicării, am ajuns, în mod suficient, să îi asociem pe cetățenii europeni cu schimbările care vor interveni în structura Uniunii Europene? În fine, consideră Comisia că cetățenii europeni au primit suficiente informații în legătură cu acest subiect? În caz afirmativ, care sunt cifrele care permit confirmarea acestei ipoteze? În caz negativ, este necesar să se adopte alte măsuri în această direcție? Ce tip de măsuri ar trebui avute, prin urmare, în vedere?

Răspuns

Comisia este de acord cu onorabilul deputat în ceea ce privește impactul amplu al Tratatului de la Lisabona. Pentru a oferi informații clare și factice despre noul tratat, Comisia a pus la dispoziție pe site-ul Europa⁽³⁾ întrebări și răspunsuri, precum și un text consolidat al noului tratat. În plus, Comisia a elaborat un rezumat al noului tratat pentru cetățeni, intitulat „Ghidul dumneavoastră privind Tratatul de la Lisabona”, care prezintă în termeni simpli și factici modificările prevăzute de noul tratat. Ghidul este disponibil în toate cele 23 de limbi oficiale ale Uniunii Europene și a fost distribuit în toate statele membre. Mai mult, Centrul de contact EUROPE DIRECT răspunde zilnic întrebărilor cetățenilor despre implicațiile Tratatului de la Lisabona și despre modalitățile în care cetățenii se pot implica în proces. De exemplu, 2 814 întrebări ale cetățenilor în legătură cu Tratatul de la Lisabona au primit răspunsuri de la semnarea sa în decembrie 2007.

(3) http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm

Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, preocuparea noastră este acum să facem în așa fel încât tratatul să funcționeze pentru cetățeni. Și aceasta este exact una dintre prioritățile comunicării interinstituționale pentru 2010, discutată și aprobată în linii mari de grupul interinstituțional privind informarea (la 24 noiembrie 2009). Pe lângă materialul de comunicare sus-menționat, Comisia pregătește un nou pachet de produse multimedia, inclusiv un documentar modular audiovizual, materiale didactice pentru profesori și studenți, precum și un set de instrumente pentru comunicatori și o campanie media nouă asociată. Produsele fundamentale de comunicare ale UE privind funcționarea UE și a politicilor sale vor fi, de asemenea, actualizate pentru a reflecta modificările aduse de Tratatul de la Lisabona.

Comisia își continuă eforturile de a implica cetățenii în mod eficient în punerea în aplicare a tratatului. Una dintre oportunitățile concrete este consultarea publică privind inițiativa cetățenilor, care va face posibil ca un milion de cetățeni să ceară Comisiei să propună o anumită politică. În prezent, cetățenii au posibilitatea de a-și prezenta părerile despre modul în care inițiativa cetățenilor ar trebui să funcționeze în practică. Comisia va lua în considerare aceste sugestii în propunerea de regulament privind inițiativa cetățenilor, care urmează să fie adoptat de Parlamentul European și de Consiliu.

*
* *

Întrebarea nr. 22 adresată de Gay Mitchell (H-0437/09)

Subiect: Tratatul de la Lisabona și politica de comunicare a Uniunii Europene

Tratatul de la Lisabona va modifica în mod radical nu numai structura și funcționarea Uniunii Europene, dar și viața cetățenilor săi. Este, fără îndoială, o chestiune dificilă să se garanteze că cetățenii sunt corect informați. Preocupările adesea exprimate în legătură cu faptul că aceștia nu primesc suficiente informații cu privire la afacerile europene fac posibilă înțelegerea importanței unui asemenea exercițiu. Astfel, în lipsa unor informații suficiente, cetățenii Uniunii Europene par să ignore reglementările prevăzute de noul tratat și să nu înțeleagă în totalitate efectele pe care acesta le va avea asupra vieții lor de zi cu zi.

Ar putea Comisia indica dacă, din punctul de vedere al comunicării, am ajuns, în mod suficient, să îi asociem pe cetățenii europeni cu schimbările care vor interveni în structura Uniunii Europene? În fine, consideră Comisia că cetățenii europeni au primit suficiente informații în legătură cu acest subiect? În caz afirmativ, care sunt cifrele care permit confirmarea acestei ipoteze? În caz negativ, este necesar să se adopte alte măsuri în această direcție? Ce tip de măsuri ar trebui avute, prin urmare, în vedere?

Răspuns

Uniunea Europeană oferă finanțare și subvenții pentru o gamă largă de proiecte și programe. Întrebări și răspunsuri privind modalitățile de solicitare a unei subvenții, precum și informații despre oportunitățile UE de finanțare sunt disponibile publicului pe pagina de internet „Europa”:

http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_en.htm

Cetățenii Uniunii Europene pot cere subvenții în conformitate cu procedura oficială, în legătură cu care ar putea dori să solicite ajutor la Reprezentanța Comisiei din țara lor. Informații despre subvențiile disponibile în prezent sunt de asemenea publicate pe site-ul Reprezentanțelor Comisiei în statele membre:

http://ec.europa.eu/represent_en.htm

*
* *

Întrebarea nr. 23 adresată de Hans-Peter Martin (H-0456/09)

Subiect: Campanii de informare și relații publice

Doamna comisar Margot Wallström va părăsi în curând funcția pe care o ocupă. Pe baza vastei experiențe acumulate de domnia sa, este rugată să ofere câteva estimări:

De ce greșeli ar trebui să se ferească, după părerea sa, persoana care îi va succeda în funcție?

În ce domenii consideră domnia sa că trebuie întreprinse cele mai multe acțiuni?

În ce domenii ar acționa astăzi diferit? Consideră că cel mai important succes al său a fost campania desfășurată în Irlanda pentru Tratatul de la Lisabona?

Răspuns

Onorabilul deputat este informat că răspunsurile la întrebări se află în publicația recentă „Implicarea cetățenilor - Cinci ani în funcția de comisar european pentru relații instituționale și strategia de comunicare”, în care principalele măsuri pot fi rezumate astfel: să se asculte mai atent părerile și preocupările cetățenilor, să se explice mai bine modul în care deciziile și inițiativele adoptate afectează viața lor de zi cu zi și să se meargă la nivel local și să se stabilească relații mai bune cu oamenii prin abordarea lor în contextele lor locale.

http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf

*
* *

Întrebarea nr. 24 adresată de Bernd Posselt (H-0426/09)**Subiect: Dependența energetică de Rusia**

Cum apreciază Comisia eforturile UE de a-și reduce dependența energetică de Rusia și ce perspective concrete există pentru perioada următoare?

Răspuns

Criza gazelor provocată de întreruperea furnizării gazelor din Rusia prin Ucraina în ianuarie 2009 a arătat dimensiunea vulnerabilității Uniunii Europene la nivel general și a unor state membre, în special, în ceea ce privește securitatea energetică și dependența de energie externă. De atunci, s-a înregistrat un progres în ceea ce privește dezvoltarea infrastructurilor energetice și a interconexiunilor, precum și a mecanismelor de criză. Comisia a solicitat actorilor implicați să pună în aplicare următorii pași necesari în regim de urgență.

La data de 16 noiembrie 2009, Uniunea Europeană și Rusia au semnat un memorandum privind un mecanism de alertă timpurie în sectorul energetic, care prevede o evaluare timpurie a potențialelor riscuri și probleme legate de oferta și cererea de gaze naturale, petrol și electricitate, precum și prevenirea și reacția rapidă în caz de situație de urgență sau de risc de situație de urgență. În această privință, mecanismul de avertizare timpurie ar trebui să încerce să evite o repetare a crizei gazelor care a avut loc în ianuarie 2009 prin activitatea de prevenire și de soluționare a situațiilor de urgență, împreună cu posibila participare a unor părți terțe. Mai mult, Comisia consideră că este foarte important să aibă un cadru juridic bilateral transparent și previzibil pentru relațiile UE-Rusia din domeniul energiei și, prin urmare, intenționează să includă dispoziții solide în noul acord care este în curs de negociere în această privință.

Comisia continuă să monitorizeze foarte îndeaproape dezvoltarea relațiilor dintre Rusia și Ucraina privind plata gazelor. În ceea ce privește infrastructura, Comisia observă un progres în direcția punerii în aplicare a declarației comune care a fost adoptată la conferința internațională pe tema investițiilor din martie 2009 privind modernizarea sistemului ucrainean de tranzitare a gazelor naturale. Comisia a avut o serie de întâlniri cu autoritățile ucrainene, iar instituțiile financiare internaționale analizează în prezent detaliile proiectelor prioritare identificate în planul general privind sistemul ucrainean de tranzitare a gazelor. În același timp, Comisia lucrează îndeaproape cu autoritățile ucrainene pentru a se asigura că reformele necesare subliniate în declarația comună de la conferință sunt realizate pentru a acorda instituțiilor financiare internaționale posibilitatea de a oferi sprijinul financiar solicitat.

În ceea ce privește infrastructura, evoluțiile importante din ultimele luni includ:

În iunie 2009, Comisia și 8 state membre din zona baltică au semnat memorandumul de înțelegere referitor la Planul de interconectare a piețelor energiei din zona baltică (Baltic Energy Market Interconnection Plan, BEMIP), ceea ce reprezintă un pas important în îmbunătățirea legăturilor dintre zona baltică și restul Uniunii Europene.

Semnarea Acordului interguvernamental Nabucco în iulie 2009, ceea ce reprezintă un pas important spre oferte mai diversificate de surse de gaz din regiunea caspică prin coridorul sudic.

Procesul de punere în aplicare a Regulamentului de stabilire a unui program de susținere a redresării economice prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte din domeniul energiei, care alocă aproape 4 miliarde de euro pentru proiecte specifice din sectoare ca interconexiunile între rețelele de gaze și cele de energie electrică, energia eoliană offshore și capturarea și stocarea carbonului. Comisia speră să poată semna primele acorduri de subvenții până la finalul anului 2010.

Activitățile privind interconexiunile între rețelele de gaze și cele de energie electrică din zona mediteraneeană au avansat, în vederea luării unor inițiative concrete în anul 2010.

În iulie 2009, Comisia a prezentat o propunere de regulament privind siguranța aprovizionării cu gaz, care urmărește să ofere un cadru legislativ eficient pentru situații de criză. Această propunere a fost discutată la întâlnirea recentă a Consiliului pentru energie și Comisia speră să ajungă la un acord politic privind această propunere în cadrul viitoarei președinții spaniole a UE.

Uniunea Europeană intensifică relațiile cu partenerii energetici importanți. De exemplu, recent a fost înființat un Consiliu pentru energie UE-SUA la nivel ministerial și Comisia speră să semneze cu Irak până la finele anului un memorandum de înțelegere privind energia, care ar trebui să includă importante elemente de infrastructură.

În mod clar, securitatea energetică va rămâne o prioritate pe ordinea de zi și o provocare importantă pentru următoarea Comisie.

*
* *

Întrebarea nr. 25 adresată de Marian Harkin (H-0428/09)

Subiect: Obiectivele UE în ceea ce privește energia regenerabilă

Legislația europeană privind utilizarea surselor de energie regenerabile este o măsură importantă introdusă de UE pentru ca statele membre să realizeze demersuri în vederea instituirii unui cadru politic stabil pentru folosirea energiei regenerabile. Cu toate acestea, rapoartele recente asupra stadiului de evoluție al programului au arătat că unele state membre întâmpină dificultăți în atingerea obiectivului de a ajunge la o cotă de 5,75 % energie regenerabilă în sectorul transportului până în 2010- poate Comisia să explice ce măsuri a luat pentru a crește producția de biocombustibili sustenabili în cadrul UE? Mai ales, ce măsuri va lua Comisia pentru a asigura că țări precum Irlanda care în momentul de față au rămas în urmă cu atingerea obiectivului de 5,75 % vor introduce noi stimulente pentru a încuraja producția de biocombustibili suficient de atractivi din punct de vedere economic pentru ca să implice întreprinderile mici și sectorul agricol?

Răspuns

Comisia poate confirma că la nivelul UE nu este posibil să fie atins obiectivul orientativ de 5,75 % pentru segmentul de energie regenerabilă din sectorul transporturilor stabilit de Directiva 2003/30/CE de promovare a utilizării biocombustibililor sau a altor tipuri de combustibil regenerabili pentru transport. Acest lucru se întâmplă în ciuda creșterii rapide a consumului de biocombustibil în UE, acesta atingând un nivel de aproximativ 3,3 % în 2008 față de 0,5 % în 2003. Cu toate acestea, cadrul juridic actual nu oferă Comisiei Europene instrumente ferme pentru a asigura că statele membre își ating obiectivul. Din 2005, Comisia a lansat împotriva statelor membre 62 de proceduri de încălcare a dreptului comunitar pentru neconformitate cu directiva, majoritatea fiind aplicate pentru nerespectarea obligațiilor de raportare sau pentru nestabilirea obiectivelor naționale în conformitate cu valorile de referință prevăzute de directivă.

Acesta a fost unul dintre motivele pentru care Comisia a propus Consiliului și Parlamentului să adopte o nouă Directivă privind promovarea surselor de energie regenerabilă, stabilind un obiectiv obligatoriu pentru energia regenerabilă și pentru energia regenerabilă din sectorul transporturilor. Noua Directivă 2009/28/CE oferă astfel un cadru juridic mai solid pentru promovarea utilizării surselor regenerabile în transporturi prin schimbarea caracterului obiectivului de la unul orientativ la unul obligatoriu, prin extinderea domeniului său de aplicare de la biocombustibili la toată energia regenerabilă, inclusiv electricitatea, precum și prin mărirea obiectivului până la 10 % până în 2020.

De asemenea, Directiva stabilește criteriile de durabilitate pentru biocombustibili. Acestea trebuie îndeplinite pentru ca biocombustibilii să se îndrepte spre obiectivul obligatoriu și să se califice pentru schemele de sprijin. Criteriile de durabilitate se referă la: un nivel obligatoriu minim al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră care să fie atins prin biocombustibili; protejarea terenurilor bogate în biodiversitate; prevenirea defrișărilor etc.

Comisia este la curent cu faptul că multe state membre sunt în urmă în atingerea obiectivului de 5,75 %. Cu toate acestea, rămâne responsabilitatea statelor membre să introducă stimulentele necesare pentru a încuraja producția sau utilizarea energiei regenerabile. Este în interesul statelor membre să introducă măsurile adecvate de sprijin la nivel național pentru a pregăti terenul pentru atingerea obiectivului de 10 % pentru energia regenerabilă în transporturi până în 2020.

Noua Directivă pentru energie regenerabilă va trebui să fie transpusă de statele membre până în decembrie 2010. Dar până la data de 30 iunie anul viitor, statele membre vor trebui deja să prezinte Comisiei Planurile lor naționale pentru energie regenerabilă, care vor explica în detaliu modul în care statele membre intenționează să își atingă obiectivul, inclusiv pe cel de 10 % pentru energia regenerabilă în transporturi. Comisia va evalua aceste planuri și va lua măsuri adecvate, inclusiv lansarea unor proceduri de încălcare a dreptului comunitar împotriva statelor membre care nu reușesc să prezinte planuri în conformitate cu cerințele acestei directive.

*
* *

Întrebarea nr. 26 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-0441/09)

Subiect: Stadiul implementării și măsurilor prevăzute de pachetul "energie-schimbări climatice"

Pachetul „energie-schimbări climatice” adoptat în decembrie 2008 impune statelor membre să își reducă emisiile poluante cu 20 % până în 2020, iar în cazul încheierii unui acord post-Kyoto cu 30 %. Până în 2020, 20 % din energia consumată trebuie să provină din surse regenerabile. Aceste obiective necesită reducerea emisiilor poluante în sectoarele industriale intens energetice, dar și în domenii precum transportul și clădirile. Obiectivele stabilite prin pachetul „energie-schimbări climatice” necesită modernizarea întreprinderilor europene și creșterea eficienței energetice în domeniul transportului și clădirilor, precum și stocarea geologică a carbonului.

Aș dori să întreb Comisia care este stadiul implementării și măsurilor prevăzute de pachetul „energie-schimbări climatice” și dacă s-au înregistrat decalaje față de calendarul stabilit inițial?

Răspuns

Directiva privind energia regenerabilă⁽⁴⁾, care face parte din pachetul privind energia și clima, trebuie să fie transpusă până la 5 decembrie 2010. Articolul 4 solicită fiecărui stat membru să adopte un plan național privind energia regenerabilă și să îl prezinte Comisiei până la data de 30 iunie 2010. Aceste Planuri naționale de acțiune în domeniul energiei din surse regenerabile trebuie să fie elaborate pe baza modelului adoptat de Comisie la 30 iunie 2009, astfel cum este prevăzut la articolul 4 alineatul (1) și în anexa VI la directivă. Pentru a ajuta statele membre la elaborarea Planurilor naționale de acțiune în domeniul energiei din surse regenerabile, directiva prevede, de asemenea, ca fiecare stat membru să publice și să prezinte Comisiei, până la 31 decembrie 2009, un document privind utilizarea proiectată a mecanismelor de colaborare prevăzute de directivă. Comisia nu prevede nicio abatere de la acest calendar. În plus, un număr de măsuri de punere în aplicare a sistemului de durabilitate a biocombustibililor sunt în curs de pregătire.

Directiva revizuită privind comercializarea cotelor de emisie⁽⁵⁾ prevede adoptarea unui număr mare de măsuri de punere în aplicare, multe dintre acestea fiind supuse procedurii de reglementare cu control. Comisia a început să lucreze la punerea în aplicare imediat după adoptarea pachetului privind clima și energia în decembrie 2008. Prima măsură, și anume decizia privind lista de sectoare și subsectoare considerate a fi expuse unui risc însemnat de scurgere de carbon, va fi adoptată conform programului până la sfârșitul lui decembrie 2009. Activitatea de pregătire pentru alte decizii delegate Comisiei este în curs.

Decizia privind repartizarea eforturilor⁽⁶⁾ prevede adoptarea a patru măsuri de punere în aplicare, toate fiind supuse procedurii de reglementare cu control. Comisia a început să lucreze la punerea în aplicare imediat după adoptarea pachetului privind clima și energia în decembrie 2008 și activitatea de pregătire este la zi.

(4) Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, JO L 140/16, 5.6.2009

(5) Directiva 2009/29/CE de modificare a Directivei 2003/87/CE de îmbunătățire și extindere a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, JO L 140, 5.6.2009.

(6) Decizia nr. 406/2009/CE privind statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, JO L 140, 5.6.2009

Directiva CSC⁽⁷⁾ nu conține nicio măsură de punere în aplicare, dar invită Comisia să elaboreze orientări cu privire la trei chestiuni. Activitatea privind elaborarea de orientări este la zi.

În ceea ce privește obiectivul de eficiență energetică din pachetul pentru „energie și schimbări climatice”, Directiva privind clădirile⁽⁸⁾, Directiva privind serviciile energetice⁽⁹⁾, Directiva PCCE⁽¹⁰⁾ și (și măsurile de punere în aplicare pentru Directiva proiectării ecologice⁽¹¹⁾ și Directiva privind indicarea consumului de energie prin etichetare⁽¹²⁾ fie au fost puse în aplicare, fie sunt puse în aplicare în prezent. Toate aceste directive solicită statelor membre să publice și să informeze Comisia cu privire la legislația relevantă în conformitate cu datele de transpunere stabilite. Comisia nu prevede nicio abatere de la acest calendar. Mai mult, ca răspuns la politica integrată 20/20/20 în domeniul energiei și al schimbărilor climatice⁽¹³⁾, cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice⁽¹⁴⁾ a prezentat un set de inițiative noi ale Comisiei privind eficiența energetică, cum ar fi reformarea propusă a Directivei privind indicarea consumului de energie prin etichetare și a Directivei privind clădirile și o propunere privind etichetarea pneurilor. Propunerea de reformare a Directivei privind clădirile a fost formulată mai devreme cu un an prin comparație cu anunțul Comisiei din Planul de acțiune pentru eficiența energetică din 2006⁽¹⁵⁾, pentru a asigura îndeplinirea rapidă a obiectivului pachetului pentru „energie și schimbări climatice”. Acordurile politice recente privind cele două directive reformate și adoptarea Regulamentului privind etichetarea pneurilor reprezintă o realizare autentică și arată că există o voință politică puternică pentru o politică ambițioasă privind eficiența energetică.

*
* *

Întrebarea nr. 27 adresată de Brian Crowley (H-0464/09)

Subiect: Energii regenerabile

Ce inițiative întreprinde Comisia în domeniul energiilor regenerabile în vederea atingerii obiectivelor europene referitoare la schimbările climatice, astfel încât să se creeze mai multe locuri de muncă în cadrul economiei „mai inteligente” și mai ecologice?

Răspuns

Directiva privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile⁽¹⁶⁾, care face parte din pachetul privind energia și clima adoptat în prima parte a anului 2009, trebuie să fie transpusă de statele membre până la 5 decembrie 2010. În urma adoptării directivei, accentul se pune acum pe punerea în aplicare completă și adecvată a acesteia de către statele membre. În acest scop, articolul 4 alineatul (1) din directivă prevede ca fiecare stat membru să prezinte Comisiei un plan național de acțiune în domeniul energiei din surse

(7) Directiva 2009/31/CE privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului, JO L 140, 5.6.2009

(8) Directiva 2002/91/CE privind performanța energetică a clădirilor, JO L 1, 4.1.2003

(9) Directiva 2006/32/CE privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice, JO L 114, 27.4.2006

(10) Directiva 2004/8/CE privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă pe piața internă a energiei, JO L 52, 21.2.2004

(11) Directiva 2009/125/CE de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic, JO L 285, 31.10.2009

(12) Directiva 92/75/CEE privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse la aparatele de uz casnic, JO L 297, 13.10.1992, pp. 16–19

(13) Comunicarea Comisiei - O politică în domeniul energiei pentru Europa COM(2007) 1 final, publicată la 10.1.2007

(14) Comunicarea Comisiei - A doua revizuire strategică a politicii energetice: Un plan de acțiune al UE pentru securitate și solidaritate în domeniul energiei SEC(2008) 2870, SEC(2008) 2871, SEC(2008) 2872 și COM/2008/0781 final, publicată la 13.11.2008

(15) Comunicarea Comisiei - Planul de acțiune pentru eficiență energetică: Realizarea potențialului SEC(2006) 1173, SEC(2006)1174, SEC(2006)1175 și COM/2006/0545 final, publicată la 19.10.2006

(16) Directiva 2009/28/CE – JO L 140/16, 5.6.2009

regenerabile până la 30 iunie 2010. La 30 iunie 2009, Comisia adoptat un model obligatoriu ⁽¹⁷⁾ pe care statele membre trebuie să-l aplice în pregătirea planului lor. Odată ce sunt prezentate planurile naționale de acțiune, Comisia le va evalua și le va analiza coerența cu obiectivele naționale și europene stabilite în directivă.

Pentru a sprijini progresul tehnologic din domeniul energetic care este necesar pentru atingerea obiectivelor pentru anul 2020 și pentru a concentra efortul european general, același pachet privind energia și clima a solicitat punerea în aplicare a Planului strategic european pentru tehnologiile energetice (SET) ⁽¹⁸⁾. Una dintre realizările majore ale acestei acțiuni a fost elaborarea, împreună cu domeniul de specialitate și statele membre, a unor inițiative industriale europene pentru tehnologii cu emisii reduse de carbon (inclusiv energie eoliană, solară, bioenergie și rețele inteligente) cu obiective, măsuri, resurse necesare identificate, un cadru temporal precis, până în 2020 sub forma unor foi de parcurs tehnologice. Aceste inițiative vor fi lansate și puse efectiv în aplicare în cursul anului 2010. În propunerea sa „Investiții în dezvoltarea tehnologiilor energetice cu emisii reduse de carbon” ⁽¹⁹⁾, Comisia estimează că pe parcursul următorilor 10 ani va fi nevoie de o investiție suplimentară de 50 de miliarde de euro în cercetarea din domeniul tehnologiei energetice. Acest lucru înseamnă aproximativ o triplare a investiției anuale în Uniunea Europeană, de la 3 miliarde de euro la 8 miliarde de euro.

Prioritățile temei de cercetare finanțate în temeiul Celui de-al 7-lea program-cadru (2007-2013), cu un buget total de 2 350 milioane de euro, sunt aliniate la obiectivele și foile de parcurs ale Inițiativelor industriale din Planul SET.

Programul Energie inteligentă – Europa ⁽²⁰⁾ sprijină utilizarea energiei durabile și se concentrează asupra îndepărtării obstacolelor de pe piață și asupra creării unui mediu de afaceri mai favorabil pentru piețele de energie regenerabilă. Programul acoperă o gamă largă de acțiuni, inclusiv proiecte de promovare și diseminare. În acest cadru, Pactul primarilor este o inițiativă ambițioasă a Comisiei Europene de a mobiliza autoritățile locale și cetățenii lor în vederea acționării în lupta împotriva încălzirii globale.

Mai mult, Comisia ar dori să îl îndrume pe onorabilul deputat la un răspuns anterior formulat la întrebarea H-0208/09 ⁽²¹⁾ privind locurile de muncă ecologice.

*
* *

Întrebarea nr. 28 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0465/09)

Subiect: Impactul taxelor de transport din Regatul Unit asupra Irlandei

Regimul de taxe de transport din Regatul Unit denaturează schimburile comerciale de energie, în special între Regatul Unit și Irlanda, prin creșterea atât a costurilor de transport pentru energia exportată din Irlanda, cât și a riscului de preț în cazul importului de energie mai ieftină pe timpul iernii. Această metodologie de taxare funcționează ca o barieră în calea maximizării potențialului economic al resurselor de energie regenerabilă din Irlanda, poate duce la întreruperea mai frecventă a activității producătorilor de energie regenerabilă la prețuri mici și, prin urmare, crește dependența de mecanismele de sprijin finanțate de consumator.

Este Comisia de acord că metoda de taxare a transportului din Regatul Unit duce la o denaturare semnificativă a schimburilor comerciale dintre Irlanda și Regatul Unit? Consideră Comisia că metodologia de taxare din Regatul Unit este în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 714/⁽²²⁾ privind energia electrică? Ce măsuri concrete poate lua Comisia pentru a evita astfel de bariere în calea schimburilor comerciale?

⁽¹⁷⁾ Decizia Comisiei din 30 iunie 2009 de stabilire a unui model pentru planurile naționale de acțiune în domeniul energiei din surse regenerabile în temeiul Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2009) 5174] - JO L182, 15.7.2009

⁽¹⁸⁾ Planul strategic european pentru tehnologiile energetice - către un viitor cu emisii reduse de carbon COM (2007) 723

⁽¹⁹⁾ COM(2009) 519 final

⁽²⁰⁾ Decizia nr. 1639/2006 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a unui Program-cadru pentru competitivitate și inovare (2007-2013)

⁽²¹⁾ Disponibil la <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽²²⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 15.

Răspuns

Regulamentul 714/2009 a fost adoptat în cadrul celui de-al treilea pachet privind piața energiei și se va aplica începând cu 3 martie 2011. Până atunci, Regulamentul 1228/2003⁽²³⁾ continuă să se aplice. Cu toate acestea, nu există diferențe substanțiale între cele două regulamente relevante pentru această întrebare.

Fiecare utilizator de rețea trebuie să plătească operatorii de sisteme de transport (OST) la al căror sistem este conectat. Aceste taxe sunt aprobate în avans de către autoritățile naționale de reglementare și reflectă costurile de funcționare a sistemului de transport. Nu este permisă impozitarea utilizatorilor care importă sau exportă electricitate la un nivel mai ridicat (sau mai redus) decât în cel al utilizatorilor care cumpără electricitate de la producătorii locali din statul membru.

În statele membre, taxele de rețea pot fi stabilite pentru a încuraja generatorii să se plaseze acolo unde costurile impuse asupra rețelei generale de transport sunt mai scăzute. Așa-numitele taxe locaționale sunt permise în mod specific în Regulamentul privind energia electrică. Regatul Unit aplică un astfel de sistem. Comisia nu are motive să creadă că taxele rezultate nu reflectă costurile.

Regulamentul 1228/2003 (și 714/2009) asigură, de asemenea, stabilirea unui mecanism de compensare între OST (ITC) pentru costurile rezultate din efectuarea de fluxuri transfrontaliere de energie electrică. Toate plățile ITC se fac înspre și de la OST-uri și sunt ulterior incluse în tarifele de transport pentru utilizatorii de sistem din statele membre.

Până acum, mecanismul ITC a fost utilizat pe bază de voluntariat. Comisia intenționează să formuleze propuneri pentru adoptarea unor orientări obligatorii privind ITC în temeiul procedurii de comitologie. De asemenea, propunerile vor include orientări de armonizare a taxelor de transport pentru producătorii de energie electrică. Aceasta se va baza pe proiectul de orientări elaborat în anul 2005 de grupul european de reglementare în domeniul energiei electrice și al gazelor.

*
* *

Întrebarea nr. 29 adresată de Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0430/09):

Subiect: Clasarea plângerii referitoare la proiectul de bază privind sistemul de aprovizionare de la barajul Cenajo până la asociația Canales del Taibilla

Am dori să fim informați cu privire la motivele juridice și criteriile pe baza cărora Comisia Europeană a clasat plângerea SG/CDC(2008)A/822, în care dl Isidoro Ruiz Gabaldón, în numele Adunării generale a utilizatorilor și irigatorilor râului Segura și din nordul luncii râului Segura, denunța proiectul de bază privind sistemul de aprovizionare de la barajul Cenajo până la asociația Canales del Taibilla. La această plângere s-au alăturat primăriile orașelor Cieza, Blanca, și Abarán, precum și asociațiile irigatorilor și 11 000 de cetățeni.

După cum reiese din raportul respectiv, lucrările de excavație din zona râului înseamnă distrugerea directă a râului și a malurilor acestuia și deteriorarea debitului de apă, încălcând astfel Directiva 2000/60/CE⁽²⁴⁾. Proiectul nu are în vedere alternative, nefiind însoțit de un studiu complex de impact asupra mediului, și nici măsuri compensatorii care să remedieze efectele proiectului. Licitarea a început înainte ca aceste soluții să fie adăugate. Pe de altă parte, proiectul va cauza dispariția unor animale protejate, cum ar fi vidra (lutra lutra).

Răspuns

Obiectivul acestui proiect este acela de a asigura aprovizionarea cu apă unei populații de peste 700 000 de locuitori (care poate crește la peste un milion în perioada de vară) în regiunea Murcia din Spania. Aprovizionarea curentă nu respectă anumite cerințe prevăzute de Directiva privind apa potabilă⁽²⁵⁾ din cauza unor niveluri ridicate de sulfat și magneziu. Proiectul, cofinanțat de UE prin Fondurile de coeziune, îl înlocuiește pe unul anterior („Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla”) care a fost abandonat din cauza impactului semnificativ asupra mediului.

⁽²³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1228/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2003 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică, JO L 176, 15.7.2003

⁽²⁴⁾ 18 JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

⁽²⁵⁾ Directiva 98/83/CE a Consiliului privind calitatea apei destinate consumului uman, JO L 330, 5.12.1998

Comisia a primit în 2005 o plângere împotriva acestui proiect, în care se ridicau mai multe probleme referitoare la încălcări posibile ale legislației UE privind mediul, în special încălcări ale Directivelor privind evaluarea impactului asupra mediului ⁽²⁶⁾ și protecția naturii ⁽²⁷⁾⁽²⁸⁾. Această plângere a fost închisă în octombrie 2005, întrucât în urma unei examinări aprofundate a cazului nu s-a descoperit nicio încălcare a legislației UE privind mediul.

La data de 8 ianuarie 2008, o nouă plângere – formulată de un alt reclamant – a fost prezentată Comisiei și înregistrată în UE PILOT. Cazul a fost supus unei evaluări complete și a avut loc un schimb de informații referitoare la proiect între autoritățile spaniole și serviciile Comisiei.

Serviciile Comisiei l-au informat pe reclamant cu privire la concluziile lor, excluzând posibilitatea unei încălcări a legislației, prin scrisoarea din 29 iunie 2009 (și o scrisoare ulterioară de confirmare din 13 octombrie 2009).

Pe scurt, închiderea dosarului s-a bazat pe următoarele motive:

Multe dintre problemele ridicate se refereau la posibile încălcări ale procedurilor naționale, în cazul cărora Comisia nu are competența de a interveni.

Proiectul trecea la acel moment printr-o evaluare a impactului asupra mediului, condusă de autoritatea competentă din domeniul mediului. Între altele, în conținutul evaluării se face referire la alternativele luate în considerare și la chestiunile legate de protecția naturii și a apei.

Întrucât procedura menționată mai sus reprezintă cel mai adecvat instrument pentru a identifica efectele posibile asupra mediului, iar proiectul nu fusese aprobat, nu a putut fi identificată nicio încălcare a legislației UE privind mediul.

În vreme ce lansarea unei proceduri de cerere de ofertă în cauză înainte ca procedura de evaluare a impactului asupra mediului să fie finalizată nu constituie un exemplu de bună practică, Directiva EIM nu include cerințe specifice referitoare la această chestiune. Singura obligație impusă de directivă este ca autorizarea proiectului să nu poată fi acordată înainte ca procedura de evaluare să fie finalizată.

*
* *

Întrebarea nr. 30 adresată de Frank Vanhecke (H-0433/09)

Subiect: Turcia și Sudan

Se pare că președintele sudanez Omar al-Bashir ar fi fost prezent la o reuniune a Organizației Conferinței Islamice (OCI), care a avut loc la Istanbul începând cu data de 9 noiembrie 2009. Curtea Penală Internațională a emis un mandat internațional de arestare împotriva lui al-Bashir pentru crime de război și crime împotriva umanității comise în Darfur.

În rezoluția 1593, Consiliul de Securitate al ONU, din care Turcia face parte ca membru nepermanent pe perioada 2009-2011, a făcut apel către toate statele să colaboreze cu Curtea Penală Internațională. Turcia nu este parte contractantă la Curtea Penală Internațională, însă toate statele membre ale UE sunt.

În cazul în care Omar al-Bashir a fost prezent la Istanbul și nu a fost arestat, cum privește Comisia această politică a Turciei în lumina obiectivelor politicii externe comune a UE în domeniul drepturilor omului? Ce consecințe are aceasta asupra negocierilor de aderare?

Răspuns

Președintele Omar Al-Bashir al Sudanului nu a participat în Turcia la reuniunea Comitetului permanent pentru cooperare economică și comercială al Organizației Conferinței Islamice.

⁽²⁶⁾ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată; JO L 175, 5.7.1985

⁽²⁷⁾ Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice; JO L 103, 25.4.1979

⁽²⁸⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică; JO L 206, 22.7.1992

*
* *

Întrebarea nr. 31 adresată de Seán Kelly (H-0435/09)**Subiect: Directiva privind mărcile (2008/95/CE) și Google Adwords**

Recentul aviz adresat Curții Europene de Justiție de avocatul general Poiares Pessoa Maduro cu privire la cazurile Google Adwords, acceptă ideea de a permite unei companii să cumpere un cuvânt-cheie (adword) (cu scop publicitar care este) înregistrat sub marca altei companii, în temeiul articolului 5 din Directiva privind mărcile (2008/95/CE⁽²⁹⁾).

Marca comercială este un concept esențial pentru apărarea drepturilor de proprietate intelectuală. O companie poate avea nevoie de mulți ani pentru a-și construi reputația care stă la baza mărcii comerciale. Acest lucru este valabil în egală măsură pentru întreprinderile mici și mijlocii și pentru întreprinderile mai mari. Cumpărarea unei mărci comerciale a unei companii de către o altă companie este în mod evident injust.

Prin urmare, poate Comisia să precizeze dacă este pregătită să înainteze în timp util propuneri de modificare pentru actualizarea Directivei privind mărcile, în cazul în care CEJ se pronunță în favoarea Google?

Răspuns

Comisia înțelege importanța protejării drepturilor oferite de o marcă înregistrată, precum și interpretările diferite ale articolului 5 din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, care înlocuiește Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului⁽³⁰⁾ din 21 decembrie 1988. Concluziile avocatului general Poiares Maduro prezentate la data de 22 septembrie 2009 se referă la cauzele conexe C-236/08, C-237/08 și C-238/08, toate vizând Google. Până la emiterea unei hotărâri a Curții Europene de Justiție în aceste cauze, luarea în considerare de către Comisie a unor măsuri de modificare a directivei ar fi prematură.

*
* *

Întrebarea nr. 32 adresată de Eleni Theocharous (H-0438/09)**Subiect: Distrugerea patrimoniului cultural**

Chestiunea distrugerii patrimoniului cultural în partea de nord, ocupată, a Ciprului este de importanță capitală pentru întreaga Europă. Faptul că, din totalul de 259 de milioane de euro acordate ca ajutoare pentru teritoriile ocupate, 2 milioane de euro au fost alocate bisericii Panagia Odigitria (Bekestan) reprezintă un pas pozitiv. Întrucât există un număr mare de biserici ortodoxe și creștine, precum și alte monumente, în regiunea ocupată a Ciprului, care se vor prăbuși și nu vor mai putea fi recuperate dacă nu sunt restaurate de urgență, poate Comisia să ne informeze dacă intenționează să continue să pună la dispoziție fonduri din cele 259 de milioane de euro și să accelereze procedura, având în vedere că în joc se află patrimoniul cultural european și mondial?

Răspuns

Comisia este pe deplin de acord cu onorabila deputată în ceea ce privește importanța conservării patrimoniului cultural în Cipru în ansamblu. În acest scop, începând din 2001, s-au alocat fonduri UE, în special pentru proiecte reprezentative în orașul fortificat Nicosia, în cadrul planului general bicomunal Nicosia. Două proiecte majore finanțate de UE, restaurarea Băilor Omeriye și a Bedestan-ului, au primit premiul „Europa Nostra”. Alte proiecte sponsorizate de UE au fost realizate în orașul fortificat Famagusta.

În plus, la cererea Parlamentului, în 2010 este planificată realizarea unui studiu în valoare de 800 000 de euro privind patrimoniul cultural. Acest studiu va oferi, printre altele, o descriere detaliată a fiecărui monument cu o importanță culturală semnificativă (însoțită de fotografii și schițe), o înregistrare a pagubelor produse și o listă a reparațiilor care sunt necesare pentru a păstra starea originală a monumentelor culturale afectate. Odată finalizat, studiul va servi drept bază pentru direcționarea altor fonduri UE către proiecte de restaurare.

⁽²⁹⁾ 18 JO L 299, 8.11.2008, p. 25.

⁽³⁰⁾ JO L 40, 11.2.1989

*
* *

Întrebarea nr. 33 adresată de Ernst Strasser (H-0439/09)

Subiect: Intensificarea percepută a criminalității economice din cauza extinderii spre est a Uniunii Europene?

Conform celei mai recente versiuni a indicelui Top Manager (ITM), un studiu realizat anual de compania de consultanță AT Kearney și Universitatea de Economie și Administrare a Afacerilor din Viena, 88 % dintre companiile austriece intervievate prevăd că este foarte probabil să se înregistreze o intensificare a criminalității economice din cauza extinderii spre est a Uniunii Europene.

Procentul companiilor care percep acest risc a rămas stabil din 2003 încoace (în 2008: 87 %).

Această percepție a companiilor austriece corespunde percepției/informațiilor Comisiei privind acest fenomen și, dacă da, va face Comisia o propunere de combatere a acestui fenomen și a cauzelor sale fundamentale?

Răspuns

Comisia nu deține informații care ar confirma sau infirma părerile exprimate de conducerea unor societăți austriece în studiul menționat de onorabilul deputat. De asemenea, Comisia nu cunoaște metodologia utilizată pentru a măsura percepția în acest studiu.

Raportul Europol privind evaluarea amenințării pe care o reprezintă criminalitatea organizată (OCTA) și alte surse de aplicare a legii subliniază activitățile în creștere ale grupurilor de criminalitate organizată din Europa de Est, inclusiv asupra criminalității economice. Cu toate acestea, puținele informații statistice care sunt disponibile sunt insuficiente pentru stabilirea unei legături între extinderea Uniunii și intensificarea activităților de criminalitate economică. Aceeași analiză citată de onorabilul deputat indică faptul că percepția managerilor austrieci a rămas aceeași din 2003 (adică înainte ca state din Europa de Est să devină membre ale Uniunii).

Comisia este deja foarte activă în prevenirea și combaterea criminalității economice și financiare în Uniune și a propus consolidarea ulterioară a acțiunilor deja existente în programul Stockholm, care va stabili prioritățile Uniunii pentru următorii cinci ani. Cele mai relevante măsuri avute în vedere sunt menite să propună măsuri penale privind contrafacerea drepturilor de proprietate intelectuală, să extindă posibilitățile de confiscare a produselor criminalității organizate prin modificarea cadrului juridic existent și prin consolidarea instrumentelor pentru detectarea bunurilor obținute în mod ilicit, prevenirea mai bună și lupta împotriva corupției și consolidarea capacității statelor membre de a conduce anchete financiare.

În ceea ce privește statele care nu sunt membre ale Uniunii Europene, consolidarea capacităților autorităților de aplicare a legii este o parte importantă a pregătirilor de preaderare ale țărilor vizate de procesul de extindere. Grupurile de criminalitate organizată au profitat de capacitățile insuficiente ale instituțiilor publice din aceste țări de a combate activitățile criminale, de a avea sub control granițele și de a coopera cu omologii lor din alte țări din regiune și din cadrul UE. O evaluare a amenințării pe care o reprezintă criminalitatea organizată a fost realizată pentru regiunea din Europa de Sud-Est de către Inițiativa de cooperare în Europa de Sud-Est (S.E.C.I.) Centrul regional pentru combaterea criminalității transfrontaliere în colaborare cu Europol. Unele dintre aceste țări au încheiat acorduri de cooperare cu Europol și, pentru altele, astfel de acorduri sunt în curs de elaborare. Prin asistența financiară pe care o acordă, Comisia susține atât la nivel regional, cât și la nivel local îmbunătățirea capacităților autorităților de aplicare a legii din noile state membre să lupte mai eficient împotriva crimei organizate.

*
* *

Întrebarea nr. 34 adresată de Jürgen Klute (H-0442/09)

Subiect: Suspendarea co-operării CE cu Nicaragua

În ciuda faptului că Nicaragua este una din cele mai sărace țări din lume, Comisia europeană a decis să suspende plata a 60 de milioane de euro pentru perioada 2008-2009 pe motivul unor presupuse neregularități din alegerile locale. Această sumă trebuia să fie alocată pentru programe de educație și sănătate, diversificare a producției și alte scopuri de dezvoltare. Astfel, această măsură luată de Comisie a afectat grav cea mai săracă parte a populației din Nicaragua.

Recent, Comisia a fost gata să ridice suspendarea și să aloce 10 milioane de euro dar acum a decis să continue să sancționeze Nicaragua datorită deciziei Curții Supreme din Nicaragua privind realegerea președintelui și primarilor.

De ce a adoptat Comisia asemenea măsuri împotriva Nicaraguăi și nu împotriva guvernelor din Columbia sau Costa-Rica unde au fost luate decizii asemănătoare?

Intenționează Comisia să ridice sancțiunile impuse împotriva Nicaraguăi și guvernului ales în mod democratic?

A efectuat Comisia o evaluare a consecințelor măsurilor întreprinse pentru cea mai săracă parte a populației din Nicaragua?

Răspuns

Comisia a fost implicată activ în Nicaragua timp de mulți ani. Nu există niciun fel de condiții care să greveze cooperarea pentru dezvoltare a CE. Cu toate acestea, respectarea democrației, a statului de drept și a bunei guvernante sunt condiții elementare, care sunt incluse în toate convențiile de finanțare semnate cu autoritățile din această țară.

În urma alegerilor municipale frauduloase din noiembrie 2008, Comisia a decis, după consultarea Parlamentului, că sprijinul bugetar nu era o modalitate adecvată de cooperare pentru dezvoltare cu Nicaragua.

De atunci, Comisia a participat la un dialog cu Nicaragua privind probleme electorale și de guvernanță, care a dus la o reluare parțială a sprijinului bugetar în favoarea educației.

Comisia va continua acest dialog esențial și speră să poată efectua alte plăți de îndată ce sunt satisfăcute condițiile necesare.

Comisia coordonează îndeaproape angajamentul său cu statele membre ale UE, precum și cu alți donatori și a luat notă de rezoluțiile Parlamentului European din 18 decembrie 2008 și, mai recent, din 26 noiembrie 2009.

Comisia se angajează să mențină nivelul de ajutor în Nicaragua în termeni generali, dacă este nevoie prin reorientarea programelor de cooperare.

În cele din urmă, este demn de menționat faptul că toate celelalte modalități de acordare de ajutor, cu excepția sprijinului bugetar, au fost menținute, iar cooperarea, inclusiv aprobarea unor proiecte noi și evaluarea intermediară a asistenței acordate acestei țări, a avansat în mod normal pe parcursul anului 2009.

*
* *

Întrebarea nr. 35 adresată de Anna Hedh (H-0443/09)

Subiect: Publicitatea pentru alcool

În primăvara acestui an a fost prezentat un raport, întocmit de grupul de experți ai forumului Alcohol and Health Forum (Forumul „Alcoolul și sănătatea”) intitulat „The impact of marketing communication on the volume and patterns of consumption of alcoholic beverages, especially by young people” (Impactul marketingului asupra volumului și modului de a consuma băuturi alcoolice, în special la tineri).

Din raport reiese că douăsprezece din cele treisprezece studii analizate arată că publicitatea pentru alcool influențează vârsta la care tinerii încep să consume alcool și îi determină pe cei care deja au început, să consume mai mult. Studiile indică, de asemenea, că există o legătură directă între cantitatea de publicitate la care tinerii sunt expuși și măsura în care aceștia și-au mărit consumul. Pe lângă aceasta, un raport prezentat de Comisie arată că autoreglementarea în domeniul publicității pentru alcool, susținută de industria producătoare de alcool, nu dă rezultate foarte bune. Este mai eficientă aplicarea unor reglementări stricte.

Normele deja existente, care interzic publicitatea pentru alcool care se adresează în mod direct tinerilor, rămân practic fără efect. Interzicerea totală a publicității pentru alcool constituie cea mai bună cale de reducere a consumului exagerat de alcool în rândul tinerilor, așa cum o arată și un studiu publicat în magazinul științific „The Lancet”.

Luând în considerare toate cele de mai sus, are Comisia intenția să interzică publicitatea pentru alcool, așa cum a interzis, din motive de sănătate, publicitatea pentru produsele din tutun?

Răspuns

Onorabila deputată ridică o problemă importantă și pertinentă.

Președinția suedeză actuală a întreprins multe măsuri în sensul păstrării chestiunilor legate de alcool într-o poziție prioritară pe ordinea de zi europeană. În concluziile Consiliului, adoptate la începutul acestei luni, statele membre și Comisia au fost invitate să întreprindă mai multe acțiuni pentru protecția copiilor împotriva influențelor publicității și marketingului.

După cum stabilește prima Strategie UE privind alcoolul, Comisia sprijină reglementarea mai adecvată a băuturilor alcoolice în două modalități principale. Mai întâi, prin Directiva serviciilor mass-media audiovizuale ⁽³¹⁾, care oferă un cadru privind standardele minime pentru comunicațiile audiovizuale comerciale pentru băuturile alcoolice prezente în transmisiunile de televiziune și în serviciile mass-media audiovizuale la cerere. Aceasta precizează că nicio comunicare audiovizuală comercială pentru băuturi alcoolice nu trebuie să fie destinată în mod specific minorilor, iar publicitatea televizată nu trebuie să prezinte minori care consumă aceste băuturi.

În al doilea rând, prin două structuri noi stabilite pentru a sprijini punerea în aplicare a Strategiei UE în materie de alcool. Prima dintre acestea este Comitetul pentru politica națională și măsuri în materie de alcool, unde statele membre pot împărtăși și compara abordările la nivel național.

Cea de-a doua este Forumul european privind sănătatea și consumul de alcool care reunește diverse părți implicate din societate care se angajează să dezvolte abordări voluntare pentru a reduce prejudiciile provocate de alcool. Toate părțile din lanțul valoric al alcoolului sunt reprezentate în acest forum (de la producători, dar și până la comercianți și sectorul hotelier).

Subiectul publicității alcoolului este unul important pentru forum, iar un grup operativ pentru informații publicitare a fost înființat pentru a explora diversele chestiuni și pentru a susține dezvoltarea unei înțelegeri comune.

În anii care urmează, va fi important să se valorifice aceste măsuri și să se determine dacă, luate împreună, sunt suficiente pentru a-i proteja pe copii și pe tineri. În special, dacă structurile statutare existente la nivelul UE și la nivel național, combinate cu măsurile voluntare ale părților implicate, funcționează sau dacă această „combinație” trebuie să fie reechilibrată. Doar atunci va fi posibilă luarea în considerare a necesității unor măsuri mai ferme la nivelul UE privind publicitatea alcoolului.

Cu toate acestea, părerea Comisiei este că, pentru moment, este important să se continue în felul care a fost stabilit odată cu adoptarea Strategiei UE în materie de alcool și pentru care există un consens larg.

*
* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Jim Higgins (H-0444/09)

Subiect: Exploatarea turbei și producția de energie din combustibili fosili

Având în vedere articolul 6 alineatele (3) și (4) din Directiva privind habitatele („Evaluarea planurilor și proiectelor care afectează în mod semnificativ siturile Natura 2000”), ar fi Comisia pregătită să ia în considerare prelungirea autorizației de extragere a turbei din turbăriile înalte din Irlanda, autorizație care expiră la 31 decembrie 2009?

Având în vedere prețul prohibitiv al combustibililor fosili care generează emisii de dioxid de carbon, combustibili de care economia irlandeză este dependentă aproape în întregime, ar fi Comisia dispusă să ia în considerare o nouă derogare, pe o perioadă determinată, în special în lumina faptului că nu au fost interzise nici exploatarea turbei de către întreprinderea de stat Bord Na Mona și nici utilizarea turbei pentru producerea de energie electrică în două centrale pe turbă de mari dimensiuni – autorizate de UE – din regiunea irlandeză Midlands?

(31) Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune Text cu relevanță pentru SEE, JO L 332, 18.12.2007

Răspuns

Prin Directiva 92/43/CEE a Consiliului privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică⁽³²⁾, statele membre se angajează din punct de vedere juridic să protejeze tipurile de habitat de interes pentru Comunitate, inclusiv turbării înalte și de acoperire, pentru care formele active sunt de interes prioritar conform directivei. Acest lucru se poate realiza în principal prin stabilirea, protecția și gestionarea unor zone speciale de conservare. Irlanda are o responsabilitate specială în cadrul UE pentru protecția acestor tipuri de habitat.

Autorităților competente din Irlanda le revine responsabilitatea de a introduce măsurile de protecție necesare. Orice plan sau proiect care ar putea afecta un sit Natura 2000 poate continua doar dacă îndeplinește în totalitate condițiile stabilite la articolul 6 alineatele (3) și (4) din Directiva privind habitatele. Pentru aceasta este necesar ca evaluarea corespunzătoare a activității să fie autorizată în lumina obiectivelor de conservare a sitului. Dacă se ajunge la concluzia că acest lucru va afecta integritatea sitului, atunci planul sau proiectul poate continua doar în cazul în care nu se găsesc soluții alternative, dacă este de interes public superior și dacă prejudiciile provocate sitului sunt integral atenuate prin măsuri compensatorii. Întrucât turbăriile înalte și de acoperire active sunt tipuri prioritare de habitat, acest lucru ar solicita o opinie formală a Comisiei în legătură cu motivele imperative de interes public superior.

Natura 2000 acoperă doar o parte din turbăriile Irlandei. Irlanda protejează, de asemenea, anumite turbării ca zone de patrimoniu natural în temeiul legislației naționale. Există încă zone întinse de turbării în afara acestor zone unde extragerea de turbă nu este afectată de garanțiile de protecție care se aplică acestor situri. Din câte știe Comisia, Bord na Mona nu extrage și nici nu obține turbă din situri Natura 2000 sau din alte situri protejate și, prin urmare, operarea continuă de către acestea a unor unități alimentate cu turbă nu poate fi un pretext pentru neluarea de măsuri pentru protejare turbăriilor desemnate.

Ultima evaluare a stării conservării publicată de autoritățile irlandeze este deosebit de alarmantă, mai ales pentru turbăriile înalte active. Turbăriile înalte intacte sunt acum extrem de rare în Irlanda și numărul lor a scăzut în zonă cu peste 35 % în ultimii zece ani⁽³³⁾. Se consideră că procesul de deteriorare a condițiilor hidrologice ale habitatului la nivelurile actuale cauzate de reducerea turbelor, silvicultură și arderi amenință grav viabilitatea habitatului în cele mai multe locuri.

Comisia a transmis deja opinia sa onorabilului deputat în răspunsul la întrebarea scrisă E-3449/08⁽³⁴⁾, conform căruia există o nevoie urgentă de a introduce măsuri eficiente de management și protecție pentru turbăriile Natura 2000 din Irlanda, inclusiv interdicția de a reduce turbe în cazul în care acest lucru nu este compatibil cu conservarea siturilor.

Comisia dorește să clarifice onorabilului deputat că nu a fost aprobată de Comisie nicio „permisiune” pentru extragerea de turbă continuă și vătămătoare din siturile Natura 2000 în perioada menționată.

*
* *

Întrebarea nr. 37 adresată de François Alfonsi (H-0446/09)

Subiect: Declasarea de către Organizația Maritimă Internațională (OMI) a strâmtorii Bonifacio destinată "navigației internaționale"

Gura strâmtorii naturale Bonifacio, situată între insulele Corsica și Sardinia, reprezintă o zonă periculoasă pentru navigația maritimă.

Din 1993, Franța și Italia au interzis traficul în această zonă al navelor care arborează pavilionul lor și transportă substanțe nocive sau poluante. Astăzi, traficul în zonă este, prin urmare, rezidual, iar rolul său este nesemnificativ din punct de vedere economic. Cu toate acestea, un singur accident ar fi fatal, în cazul în care o navă cu încărcătură periculoasă, al cărei pavilion nu este nici francez, nici italian, ar naufraga în zonă, cum ar fi Erika (pavilion maltez) sau Prestige (pavilion Bahamas).

⁽³²⁾ JO L 206, 22.7.1992

⁽³³⁾ <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>

⁽³⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=fr>

Într-adevăr, strâmtoarea Bonifacio intră în categoria „strâmtoarelor destinate navigației internaționale” și se supune, prin urmare, regulii libertății de tranzit fără obstacole pentru navele comerciale. În acest fel, se menține o situație de risc potențial gravă, fără reale contraponderi economice. Această situație este injustă și contrară Parcului Marin Internațional corso-sard, proiect de protecție marină a zonei.

Se poate Comisia alătura inițiativelor asumate de Franța și Italia în vederea declasării strâmtoării Bonifacio de către OMI?

Răspuns

Comisia nu a fost informată de nicio inițiativă din partea Franței și Italiei în cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI), care să vizeze retragerea clasificării strâmtoării Bonifacio drept „strâmtoare folosită pentru navigația internațională”. Fără a deține detaliile acțiunii prevăzute de cele două state membre, Comisia nu poate lua nicio poziție în această chestiune.

Cu toate acestea, Comisia dorește să sublinieze faptul că descrierea strâmtoarelor utilizate pentru navigație internațională și regimul aplicabil în aceste zone derivă din Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS).

Date fiind îngrijorările exprimate de onorabilul deputat în ceea ce privește prevenirea accidentelor maritime și a poluării cauzate de vapoare, Comisia dorește să sublinieze efortul important realizat de Uniunea Europeană în ultimii zece ani în materie de siguranță maritimă, inclusiv adoptarea a trei pachete legislative privind domeniul maritim, dintre care cel mai recent, aprobat de Parlament și Consiliu în aprilie 2009, conținea opt măsuri legislative. Cu acest acquis legislativ în vigoare, Uniunea Europeană și-a consolidat fără îndoială capacitatea de a lupta împotriva navelor care nu corespund standardelor, de a asigura siguranța navigației și de a preveni poluarea cauzată de vapoare în apele europene.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Gesine Meissner (H-0448/09)

Subiect: Acordul comercial UE-Venezuela

Proiectul unei noi legi venezuelene a proprietății sociale i-ar permite guvernului să decreteze exproprierea silită, prin compensare echitabilă, a activelor a căror activitate productivă nu corespunde intereselor naționale și modelului socio-productiv.

Consideră Comisia că utilizarea acestei legi ar obstacula relațiile dintre UE și Venezuela? Dacă nu, de ce?

Întrebarea nr. 39 adresată de José Manuel García-Margallo y Marfil (H-0452/09)

Subiect: Acordul comercial UE-Venezuela

A analizat Comisia prevederile legii proprietății sociale propusă în Venezuela și a stabilit dacă acestea sunt compatibile cu principiile comerțului liber și echitabil pe care se bazează orice viitor acord comercial între UE și Venezuela? Dacă nu, de ce?

Răspuns comun

Nu există niciun acord comercial încheiat între UE și Venezuela și nici nu există în prezent vreo propunere în acest sens. Întrucât această lege este încă în stadiul de proiect, nefiind adoptată sau pusă în aplicare, Comisia nu este în poziția de a examina compatibilitatea propunerii legislative a statului venezuelean cu nicio obligație juridică concretă sau propusă care să implice UE sau de a evalua impactul precis asupra relațiilor UE-Venezuela.

Cu toate acestea, Comisia va monitoriza și analiza atent impactul acestei legi la intrarea sa în vigoare asupra intereselor economice ale UE în Venezuela și, dacă este cazul, va comunica autorităților venezuelene orice preocupare privind un posibil impact negativ.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Liam Aylward (H-0450/09)**Subiect: Securitatea alimentară global**

În fiecare an, peste 40 de milioane de persoane mor ca urmare a foametei și sărăciei, printre acestea numărându-se un copil la fiecare șase secunde. Summitul recent al ONU privind alimentația și agricultura a confirmat că, în prezent, numărul persoanelor care suferă de foame la nivel mondial depășește un miliard. În plus, criza alimentară globală reprezintă una dintre cele mai importante amenințări la adresa păcii și securității la nivel mondial.

Ce acțiuni poate întreprinde Comisia pentru a aborda problema foametei și a lipsei de securitate alimentară la nivel mondial?

Ce măsuri poate lua Comisia pentru a garanta că politica europeană, în special politica în materie de agricultură și dezvoltare, nu reprezintă un factor care contribuie la intensificarea foametei și a penuriei de alimente la nivel mondial?

Răspuns

Onorabilul deputat este invitat să parcurgă răspunsurile Comisiei la întrebarea nr. P-5506/09⁽³⁵⁾ adresată de dl Guerrero Salom și la întrebarea nr. H-0416/09 adresată de dna McGuinness⁽³⁶⁾.

*
* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0454/09)**Subiect: Raportul Fondului Monetar Internațional**

Aș ruga Comisia să își exprime opinia asupra raportului Fondului Monetar Internațional (FMI) (Global Financial Stability Report). FMI constată, diplomatic și fără să dea nume concrete, că băncile italiene nu consolidează complet pierderile înregistrate de sucursalele și filialele lor din străinătate. FMI își bazează observațiile pe faptul că pierderile organismelor financiare din afara Uniunii Europene sunt mai ridicate decât pierderile financiare ale băncilor din zona euro. FMI atrage atenția că cu cât este mai scăzut nivelul de consolidare al conturilor, cu atât este mai mic indicele pierderilor raportate.

O singură bancă italiană s-a extins în străinătate, iar rezervele exprimate de FMI nu pot să i se aplice doar ei. Această modalitate de a elabora rapoarte nu reprezintă o amenințare la adresa stabilității sistemului financiar, dat fiind că ea suscită îngrijorarea președintelui FMI? Filialele Unicredit din Ucraina, România, Bulgaria și țările din fosta URSS au nevoie de ajutor pentru a-și menține lichiditățile. Banca poloneză Pekao S.A., de exemplu, susține Unicredit Ucraina injectând fonduri în valoare de câteva zeci de milioane de euro în cursul a mai multe trimestre contabile succesive. Cu toate acestea, spre deosebire de alte bănci din regiune, Pekao S.A. ne apelează la rezerve pentru investiția sa ucrainiană. Ar putea Comisia să indice dacă astfel de procedee contabile și o astfel de contabilitate „creativă” sunt admisibile? Garantează ele lichiditatea sistemului bancar pe termen mediu și lung? Ce consecințe financiare pot avea asupra sistemului financiar al Poloniei, al României, al Bulgariei și al țărilor din fosta URSS?

Răspuns

În ceea ce privește preocupările provocate de aplicarea unei proceduri contabile neadecvate de către unele bănci italiene, trebuie subliniat faptul că, începând din 2005, băncile italiene, ca toate celelalte bănci europene cotate la bursă, își elaborează rapoartele consolidate în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate de Uniunea Europeană în temeiul Regulamentului nr. 1606/2002.

În conformitate cu IFRS, băncile au obligația de a-și consolideze toate filialele, indiferent de locul unde sunt situate, iar tranzacțiile intragrup trebuie eliminate. Mai mult, în conformitate cu Directiva nr. 2006/43/CE, rapoartele financiare trebuie să fie auditate de un auditor extern autorizat.

În conformitate cu Situația financiară consolidată auditată din 2008, UniCredit a aplicat IFRS, astfel cum au fost aprobate aceste standarde de Uniunea Europeană, și, prin urmare, și-a consolidat toate filialele, inclusiv pe cele din România, Ucraina și Bulgaria. Aceasta înseamnă că pierderile de credit raportate în declarațiile

⁽³⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>

⁽³⁶⁾ Răspuns în scris din 24 noiembrie 2009

financiare ale filialelor ucraineană, română și bulgară ale UniCredit sunt raportate, de asemenea, în situațiile financiare consolidate ale UniCredit Group.

În consecință, Comisia nu are nicio observație specială privind regulile/procedurile contabile aplicate de UniCredit Group.

În ceea ce privește în mod deosebit preocupările prezentate, este demn de menționat că, acolo unde raportul FMI menționează faptul că „Italia, Țările de Jos și Spania nu raportează pierderi nici la sucursalele externe, nici la filialele externe”, acesta pare să descrie datele din statistici utilizate de FMI pentru acest raport.

*
* *

Întrebarea nr. 42 adresată de Kathleen Van Brempt (H-0457/09)

Subiect: Siguranța jucăriilor ieftine

Cercetările recente efectuate de către organismul de control al calității produselor TÜV indică faptul că două treimi din jucăriile ieftine examinate nu îndeplinesc actualele cerințe de calitate. O treime dintre acestea conțin chiar emolienți interziși (ftalați). Dat fiind faptul că testul a avut în vedere în mod specific jucăriile ieftine, această problemă comportă și o importantă dimensiune socială.

Cunoaște Comisia aceste probleme? Cum va pune Comisia în aplicare cerințele mai stricte din noua Directivă privind siguranța jucăriilor, în condițiile în care este evident faptul că nu se reușește nici măcar punerea în aplicare a directivei precedente? Ce măsuri va lua Comisia, astfel încât fiecare copil să poate crește înconjurat de jucării sigure?

Răspuns

Comisia cunoaște comunicatul de presă menționat de onorabila deputată și este conștientă de jucăriile neconforme la care se face referire, în special de neconformități cauzate de cantitățile excesive de ftalați, de prezența substanțelor chimice sau a unor piese mici, însă nu a fost informată încă oficial de guvernul german.

Când jucăriile puse pe piață pot pune în pericol siguranța copiilor în conformitate cu actuala sau noua Directivă privind siguranța jucăriilor, statele membre sunt obligate să ia măsuri adecvate pentru a retrage, interzice sau restricționa punerea lor pe piață. Statele membre vor informa Comisia imediat cu privire la această măsură, mai întâi prin sistemul de alertă rapidă RAPEX și, în unele cazuri, de asemenea, în conformitate cu așa-numitele proceduri privind clauzele de salvagardare. Toate statele membre sunt informate și au obligația de a adopta măsuri corespunzătoare de monitorizare împotriva aceleiași jucării.

Comisia ar dori să sublinieze faptul că siguranța copiilor este deja obiectul central al Directivei 88/378/CEE actuale privind siguranța jucăriilor care conține cerințe obligatorii de siguranță pentru punerea pe piață a jucăriilor. Aceste cerințe au fost consolidate de noua Directivă privind siguranța jucăriilor (TSD) care va intra în vigoare începând cu ianuarie 2011. Aceste noi norme sunt printre cele mai stricte din lume. Ele sunt rezultatul mai multor studii, al unei evaluări extinse a impactului și al unei consultări largi cu publicul, precum și al unei discuții intense din timpul procesului legislativ din Parlamentul European și Consiliu. Noua Directivă privind siguranța jucăriilor prevede, de asemenea, obligativitatea respectării altor acte din legislația comunitară, cum ar fi, de exemplu, normele privind siguranța generală a produselor și clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor, substanțelor și amestecurilor periculoase. Prin urmare, jucăriile trebuie să fie în conformitate cu Regulamentul REACH 1907/2006 și, în special, cu anexa XVII la regulament, care restricționează utilizarea ftalaților în jucării și în articolele destinate îngrijirii copiilor. Până la mijlocul lui ianuarie 2010, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) va prezenta un raport privind revizuirea restricțiilor existente asupra ftalaților.

Jucăriile fac deja obiectul monitorizării pieței de către statele membre, iar Comisia cofinanțează astfel de activități atunci când acestea sunt coordonate între mai multe țări. Comisia are plăcerea de a o informa pe onorabila deputată că în 2009, de exemplu, autoritățile de supraveghere a pieței au realizat o acțiune comună menită să testeze jucăriile de pe piața UE, cu accent pe piesele mici, magneți și metalele grele. Această acțiune comună, cofinanțată prin acțiunile Comisiei din domeniul politicii în materie de protecție a consumatorilor, este prevăzută a se încheia la mijlocul anului 2010.

Mai mult, noua directivă va consolida, de asemenea, supravegherea pieței. Aceasta este prima directivă sectorială care include și este aliniată la cadrul general pentru comercializarea produselor în UE, așa-numitul „pachet privind mărfurile” (Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din

9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 și Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a unui cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE). Normele consolidate privind supravegherea pieței și controlul la granițele externe conținute în noul Regulament orizontal nr. 765/2008 se vor aplica în cazul supravegherii pieței jucăriilor.

De asemenea, Comisia încurajează verificări îmbunătățite ale liniei de producție, iar în prezent lucrează împreună cu sectorul de jucării în vederea elaborării de orientări pentru părinți sau pentru alte persoane care cumpără jucării pentru copii.

*
* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Proinsias De Rossa (H-0459/09)

Subiect: Lucrătorii de la SR Technics și Fondul european pentru adaptare la globalizare

Ar putea Comisia preciza dacă a fost primită, din partea autorităților irlandeze, o cerere de finanțare, în cadrul Fondului european pentru adaptare la globalizare, pentru a-i ajuta pe foștii lucrători ai SR Technics din Dublin și, în caz afirmativ, ar putea preciza în ce stadiu se află în prezent această cerere?

Răspuns

La data de 9 octombrie 2009 a fost prezentată Comisiei o cerere din partea Irlandei de a acorda ajutor foștilor lucrători de la SR Technics din Dublin. Cererea se bazează pe articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 („Regulamentul FEAG”)⁽³⁷⁾, care prevede cel puțin 500 de disponibilizări pe o perioadă de patru luni într-o întreprindere dintr-un stat membru, inclusiv lucrătorii disponibilizați la furnizorii și producătorii din aval ai acesteia.

Cererea se referă la disponibilizarea a 910 lucrători din firmă, dintre care 800 au fost disponibilizați în perioada de referință de patru luni și un număr de alți 110 lucrători ulterior. Autoritățile irlandeze plănuiesc să îi ajute pe cei 838 de lucrători prin măsuri active pe piața muncii, inclusiv consiliere, formare și asistență pentru activități independente.

În prezent, serviciile Comisiei analizează cererea și au solicitat informații suplimentare din partea autorităților irlandeze cu privire la anumite elemente. La primirea informațiilor solicitate, Comisia va decide dacă va aproba cererea și dacă o va recomanda autorității bugetare pentru o contribuție financiară.

În acest moment, Comisia nu și-a finalizat încă evaluarea și, prin urmare, nu poate comenta încă asupra rezultatului cererii.

*
* *

Întrebarea nr. 44 adresată de Ádám Kósa (H-0460/09)

Subiect: Întrebare adresată Comisiei privind drepturile în materie de limbă și limbaj al semnelor

Până în prezent, limbajul semnelor a fost recunoscut prin lege sau constituție în nouă state membre ale UE, inclusiv, din 9 noiembrie 2009, în Ungaria. Parlamentul European a abordat situația limbajelor semnelor de două ori între anii 1988-1998, sub forma unor rezoluții, însă, până în prezent, cu puține rezultate concrete.

Comitetul de experți al Grupului la nivel înalt pentru multilingvism a prezentat în 2007 numeroase propuneri privind multilingvismul. Grupul de experți a subliniat că multilingvismul include și limbajele semnelor.

La 26 noiembrie 2009, Consiliul Afaceri generale și relații externe a ajuns la un acord în privința ratificării unei Convenții ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități. La articolul 30 se stipulează: „Persoanele cu dizabilități au dreptul, în condiții de egalitate cu ceilalți, la recunoașterea și susținerea identității lor culturale și lingvistice specifice, inclusiv a limbajelor mimico-gestuale și culturii persoanelor cu deficiențe de auz.”

⁽³⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare, JO L 406, 30.12.2006

Ce măsuri intenționează să ia Comisia Europeană – ținând seama de recomandările de la Flensburg din 2000 referitoare la limbajele semnelor – pentru a promova recunoașterea limbajelor semnelor și utilizarea corespunzătoare a acestora în cadrul instituțiilor UE?

Răspuns

Comisia este conștientă de Recomandările Flensburg privind punerea în aplicare a măsurilor de politică pentru limbile regionale sau minoritare adoptate la 22-25 iunie 2000 la Conferința internațională organizată de Centrul european pentru problemele minorităților (CPM), cerând recunoașterea corespunzătoare a limbajelor mimico-gestuale. În conformitate cu articolul 165 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statelor membre le revine responsabilitatea de a pune în practică la nivel național și regional măsuri concrete de promovare a politicilor de limbă, iar și acest lucru se aplică în mod similar recunoașterii limbajelor mimico-gestuale.

Cu toate acestea, dacă utilizarea limbajelor mimico-gestuale devine necesară pentru a oferi persoanelor surde șansa de a avea acces la locuri de muncă, avansare în carieră sau la formare, problema ar putea intra în domeniul de aplicare a Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă⁽³⁸⁾.

Mai mult, Comisia a prezentat, la data de 2 iulie 2008, o propunere de directivă [COM(2008) 426 final], care, într-o perspectivă largă, este menită să pună în aplicare principiul egalității de tratament dincolo de limitele încadrării în muncă. Motivele de discriminare avute în vedere sunt religia și credința, dizabilitatea, vârsta și orientarea sexuală, mai precis acele motive (împreună cu sexul și rasa, deja abordate în directivele UE anterioare) enumerate la articolul 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

De asemenea, Comisia elaborează o politică de promovare a învățării limbii și a diversității lingvistice care include toate limbile prezente în UE și implicit limbajele mimico-gestuale. Prin programele sale de finanțare, Comisia cofinanțează proiecte și rețele de promovare a învățării limbii și a diversității lingvistice. În anul 2008, invitația pentru prezentare de propuneri din cadrul Programului de învățare de-a lungul vieții 2007-2013 a acordat prioritate proiectelor și rețelelor care sunt menite să promoveze limbile persoanelor cu nevoi speciale. În cadrul invitației pentru prezentare de propuneri din 2009, una dintre priorități a fost din nou „identificarea, schimbul și consolidarea bunelor practici în predarea limbilor străine persoanelor cu nevoi speciale”⁽³⁹⁾. În anul 2008 au fost selectate trei proiecte care abordează limbajele mimico-gestuale și acestea sunt în prezent în desfășurare.

Mai mult, Comisia atrage atenția asupra faptului că toate statele membre și Comunitatea Europeană au semnat Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități la 30 martie 2007 în măsura competențelor care le-au fost conferite. Anumite articole (9, 21, 24 și 30) prevăd obligațiile statelor părți de a adopta măsuri corespunzătoare în legătură cu limbajele mimico-gestuale, de a oferi asistență, de a accepta și de a facilita utilizarea și învățarea lor. În special, articolul 21 se referă la recunoașterea și promovarea utilizării limbajelor mimico-gestuale ca fiind o astfel de măsură.

În cele din urmă, Comisia reamintește că regimul lingvistic al instituțiilor europene este guvernat de Regulamentul nr. 1/1958 al Consiliului⁽⁴⁰⁾. Acest regulament enumeră în primul său articol limbile care sunt oficiale și limbile de lucru ale instituțiilor. Pentru adoptarea sau modificarea de către Consiliu este necesar un vot unanim și nu este necesară o propunere de modificare din partea Comisiei. Orice includere a unor dispoziții specifice în ceea ce privește limbajele mimico-gestuale ar face obiectul procedurii menționate anterior. În ceea ce privește propria practică, Comisia oferă interpretare în câteva limbaje mimico-gestuale și, de asemenea, a finanțat un proiect de formare a interpreților în limbajele mimico-gestuale.

*

* *

(38) JO L 303, 2.12.2000

(39) http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior_en.pdf

(40) JO 17, 6.1.1958

Întrebarea nr. 45 adresată de Charalampos Angourakis (H-0461/09)**Subiect: Distrugerea sistemelor de asigurări sociale**

Utilizând terorismul ideologic în legătură cu datoria externă și deficitul public și pretextând că sistemele de asigurări sociale sunt în pericol de colaps ca urmare a îmbătrânirii populației și schimbărilor demografice nefavorabile, UE și guvernele statelor membre își unesc forțele cu capitalul pentru a lansa un atac violent la adresa drepturilor lucrătorilor. Pensiile și ajutoarele sociale și de sănătate scad, iar vârsta de pensionare crește. Exemplul tipic îl reprezintă Grecia unde, în urma înțelegerii secrete dintre Comisie, guvernele PASOK și ND și Curtea de Justiție a Comunităților Europene (CJEU), vârsta de pensionare pentru femeile care lucrează în sectorul public este amânată cu 5, până la 17 ani, punând sub semnul întrebării caracterul social și public al sistemului de asigurări sociale.

Poate spune Comisia dacă intenționează să urmeze aceeași politică de distrugere a sistemelor de asigurări sociale, în ciuda consecințelor tragice pentru lucrători?

Răspuns

Comisia este conștientă de nevoia de a asigura o protecție socială corespunzătoare. Subliniază faptul că, în temeiul Tratatului privind funcționarea UE, protecția socială este de competența statelor membre. Așa stând lucrurile, Comisia colaborează cu statele membre în cadrul metodei deschise de coordonare (MDC) privind protecția socială și incluziunea socială. Obiectivele comune ale MDC aprobate de statele membre în domeniul pensiilor se concentrează pe trei puncte principale: mai întâi, pensiile ar trebui să fie corespunzătoare. În al doilea rând, regimurile de pensii ar trebuie să fie durabile din punct de vedere financiar. În al treilea rând, sistemele de pensii ar trebui adaptate la cerințele societății moderne. O trăsătură importantă a activității din cadrul metodei deschise de coordonare socială este o analiză comună a Comisiei și a Consiliului și o evaluare a strategiilor naționale pentru protecție și incluziune socială sub forma unor rapoarte comune.

Raportul comun din 2009 s-a concentrat pe promovarea vieții active ca factor important în asigurarea că regimurile de pensii rămân durabile și că provocarea financiară nu se transformă într-una socială, dată fiind îmbătrânirea societăților noastre. Acesta a subliniat faptul că un caracter adecvat pe termen lung al pensiilor depinde de continuarea eforturilor de a atinge obiectivul de la Lisabona care prevede un nivel de 50 % de ocupare a forței de muncă pentru lucrătorii mai în vârstă, fără a ține seama de criză. De asemenea, raportul a subliniat importanța monitorizării acoperirii lucrătorilor vulnerabili de către sistemele de pensii⁽⁴¹⁾.

Mai mult, Comisia și statele membre evaluează împreună provocarea economică și bugetară pe termen lung ridicată de sistemele de pensii, dată fiind îmbătrânirea populației. Actualizări ale evaluării din cadrul Raportului privind îmbătrânirea populației și al Raportului privind durabilitatea au fost emise în 2009⁽⁴²⁾. În Raportul privind îmbătrânirea populației s-a constatat faptul că, drept consecință a schimbărilor demografice, cheltuielile publice cu pensiile ale statelor membre ar crește de la 10,1 % din PIB în 2007 la 18,8 % în 2060. Cu toate acestea, raportul constată că în 2060 cheltuielile publice ar ajunge la un nivel de doar 12,5 % din PIB, mulțumită reformelor puse în aplicare de statele membre și unei creșteri proiectate a nivelurilor de ocupare a locurilor de muncă. Creșterea duratei vieții active poate asigura astfel faptul că sistemele de pensii sunt adecvate și durabile.

În ceea ce privește situația la care se referă onorabilul deputat în Hotărârea Curții din 26 martie 2009, în cauza Comisia împotriva Greciei, Comisia subliniază faptul că instanța a decis în defavoarea Greciei pentru că aceasta nu a reușit să își îndeplinească obligațiile prevăzute la articolul 141 din TCE (articolul 157 din TFUE), care stabilește principiile plății egale pentru femeile și bărbații lucrători. În cauza de față, Curtea a notat că pensia, plătită în conformitate cu Codul elen, îndeplinea criteriile stabilite de jurisprudența Curții și, prin urmare, putea fi considerată drept remunerație, în sensul tratatului.

Hotărârea Curții are legătură doar cu chestiunea diferențelor de vârstă de pensionare între bărbați și femei.

*
* *

(41) <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=757&langId=en>.

(42) http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm. Raportul privind îmbătrânirea populației și Raportul privind durabilitatea sprijină documentele pentru COM(2009) 180 și, respectiv, COM(2009) 545, ambele fiind publicate de Direcția Generală a Comisiei Afaceri Economice și Financiare, în European Economy (Economia europeană) nr. 2/2009 și, respectiv, 9/2009.

Întrebarea nr. 46 adresată de Georgios Toussas (H-0467/09)**Subiect: Subvențiile pentru agricultori**

Digitizarea parcelelor de teren agricol, care trebuia să fie finalizată în Grecia în 2008, este încă în curs, încheierea acesteia până la sfârșitul anului fiind puțin probabilă, din motive tehnice, și, ca urmare, există pericolul ca agricultorii să nu primească subvențiile la care au dreptul. Având în vedere scăderea continuă a prețurilor la aproape toate produsele de cultură și animaliere, pentru cel de-al doilea an consecutiv, o parte a producției căreia i s-au alocat deja timp, bani și resurse, rămâne nevândută și este lăsată să putrezească pe câmpuri, în timp ce numeroși agricultori nu au primit valoarea de piață a producției (piersici, vin, cereale etc.) vândută comercianților și cooperativelor, rezultatul fiind acela că, în prezent, subvențiile alcătuiesc aproape jumătate din veniturile agricultorilor. În contextul în care există pericolul ca subvențiile să nu fie plătite, este în joc supraviețuirea agricultorilor, în special a agricultorilor mici și mijlocii, care fac eforturi pentru a supraviețui, au acumulat datorii mari și se află într-o situație financiară disperată.

Va plăti Comisia fără întârziere toate subvențiile la care au dreptul agricultorii, indiferent dacă digitizarea este realizată sau nu, pentru a-i salva de la faliment și pentru a le oferi posibilitatea de a lucra în continuare în agricultură?

Răspuns

Mai întâi, Comisia ar dori să arate onorabilului deputat faptul că gestionarea financiară a politicii agricole comune este repartizată între statele membre și Comisie în conformitate cu Regulamentul 1290/2005⁽⁴³⁾.

Plățile către fermieri sunt efectuate de agențiile de plată acreditate de statele membre. Ulterior, statele membre obțin rambursarea din partea Comisiei.

În Grecia, termenul final de depunere a subvențiilor pentru 2009 a fost 15 mai 2009 (care poate fi prelungit până la 9 iunie 2009, deși cu penalizări). Întrucât în cazul Greciei, parcelele agricole digitalizate fac parte din cererea fermierilor (pe lângă informațiile alfanumerice), această dată este, de asemenea, termenul pentru finalizarea digitalizării.

Fermierilor și sindicatelor acestora le-a fost acordată responsabilitatea pentru digitalizare. Cu toate acestea, din cauza unor probleme în sindicatele fermierilor, s-au produs întârzieri majore ale procesului de digitalizare. Ar trebui notat faptul că prezența fermierilor este necesară pentru realizarea acestei activități.

Conform legislației privind plățile directe și din motive evidente și solide de gestionare, controalele trebuie să fie realizate înainte de efectuarea plăților de către agențiile de plată. Pentru aceasta, este nevoie ca toate parcelele agricole să fie digitalizate.

Depinde de autoritățile elene să accelereze procesul de digitalizare și să îl finalizeze pentru a-i putea plăti pe fermieri cât de curând posibil.

*
* *

Întrebarea nr. 47 adresată de Iliana Malinova Iotova (H-0468/09)**Subiect: Procedura de încălcare a dreptului comunitar împotriva Bulgariei, având ca obiect aplicarea inadecvată a legislației comunitare privind deșeurile în Sofia, Bulgaria**

Comisia a ajuns la concluzia că nu se iau măsuri de urgență adecvate pentru soluționarea problemei deșeurilor care persistă de mai mulți ani în Sofia (Bulgaria). În același timp, guvernul bulgar și administrația locală din capitală afirmă că ar fi întreprins o serie de măsuri despre care Comisia are cunoștință.

Pe baza căror argumente a decis Comisia să inițieze procedura de încălcare a dreptului comunitar împotriva Bulgariei?

Are cunoștință Comisia despre măsurile întreprinse de Bulgaria pentru combaterea problemei deșeurilor în Sofia?

Sunt convingătoare dovezile prezentate Comisiei de partea bulgară?

⁽⁴³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune, JO L 209, 11.8.2005.

Există date furnizate de experți bulgari și, dacă da, au fost acestea luate în considerare?

Ce angajamente și-a asumat Comisia în urma discuțiilor avute cu premierul bulgar, Boiko Borisov, în legătură cu planurile Bulgariei privind soluționarea problemei deșeurilor?

Până la ce dată se așteaptă Comisia să vadă rezultate concrete din partea Bulgariei?

Răspuns

Comisia a hotărât să trimită Bulgaria în fața Curții pentru nerespectarea articolului 5 din Directiva privind deșeurile ⁽⁴⁴⁾ (Directiva-cadru privind deșeurile), care obligă statele membre să stabilească o rețea integrată și adecvată a instalațiilor de eliminare a deșeurilor.

În momentul expirării termenului de două luni pentru a răspunde avizului motivat trimis la 1 decembrie 2008, situația de nerespectare a directivei a persistat, ilustrată, printre altele, de câteva sute de mii de tone de deșeuri menajere din Sofia depozitate în baloți, în condiții contrare legislației comunitare, întrucât capacitatea gropii de gunoi Suhodol era pe punctul de a fi depășită, fără să existe alte facilități capabile să absoarbă producerea de deșeuri.

Comisia a luat în considerare toate informațiile oferite de Bulgaria referitoare la situația deșeurilor de lângă Sofia și a concluzionat pe baza acestor informații că, în vreme ce s-au înregistrat progrese în eliminarea deșeurilor balotate, precum și în inițierea pașilor necesari pentru crearea unui sistem integrat de gestionare a deșeurilor pentru Sofia, așa-numitul „Proiect al deșeurilor din Sofia”, problema unei infrastructuri adecvate și durabile pentru eliminarea deșeurilor nu a fost încă rezolvată.

Comisia salută pașii urmați de Bulgaria pentru a crea infrastructura pentru eliminarea deșeurilor despre care se speră și se așteaptă că va oferi o soluție durabilă pe termen lung pentru capitala Bulgariei, Sofia. Întrucât termenul pentru stabilirea infrastructurii necesare a expirat deja, Comisia se așteaptă ca Bulgaria să o furnizeze în cel mai scurt timp posibil și să se asigure că noile facilități sunt pe deplin în conformitate cu toată legislația comunitară aplicabilă, în special cu cerința de a utiliza cea mai bună tehnologie posibilă, așa cum se prevede la articolul 5 din Directiva privind deșeurile. Comisia ar dori să sublinieze, de asemenea, nevoia urgentă pentru o nouă infrastructură pentru deșeuri în afara Sofiei.

*
* *

Întrebarea nr. 48 adresată de Ivo Belet (H-0469/09)

Subiect: Viitorul automobilelor electrice

Viitoarea Comisie va trebui, printre altele, să se angajeze pentru continuarea eforturilor menite să asigure dezvoltarea unei economii cu niveluri scăzute de emisii de CO₂, prevăzând îndeosebi delimitarea emisiilor de carbon de aprovizionarea cu electricitate și de sectorul transporturilor și promovarea dezvoltării automobilelor electrice fără emisii.

Ce măsuri intenționează Comisia să ia pentru a realiza aceste ambiții?

Ce inițiative prevede Comisia pentru accelerarea introducerii automobilelor electrice?

Ce inițiative prevede Comisia pentru dezvoltarea rapidă a unei rețele de surse de alimentare pentru automobilele electrice?

Cum concepe Comisia rolul bateriilor mașinilor electrice în contextul necesității păstrării echilibrului între oferta și cererea de energie electrică?

Consideră Comisia că și Banca Europeană de Investiții îi revine un rol în acest domeniu?

Răspuns

UE trebuie să elaboreze o viziune privind un sistem energetic cu un nivel de carbon aproape de zero pentru UE până în 2050.

(44) Directiva 2006/12/CE, JO L 114, 27.4.2006

În centrul fiecărei agende referitoare la eliminarea conținutului de carbon trebuie să se afle tehnologiile cu un nivel scăzut sau inexistent de carbon pentru generarea de electricitate, tehnologii pentru vehicule nepoluante și încălzire și răcire ecoeficientă a clădirilor. Acesta este motivul pentru care în ultimii ani Comisia a formulat o gamă largă de inițiative menite să sporească gradul de utilizare a surselor de energie regenerabilă, stabilind standarde pentru eficiența energetică și promovând tehnologii pentru utilizarea durabilă a combustibililor fosili, precum și a unor tehnologii noi în domeniul energiilor regenerabile și eficienței energetice. Setul complet de măsuri care sunt în curs de adoptare sau care urmează a fi adoptate în viitorul apropiat a fost prezentat în detaliu, și anume în revizuirile strategice ale politicii energetice adoptate de Comisie în decembrie 2007 și 2008.

În Comunicarea intitulată „Un viitor durabil al transporturilor”, publicată în iunie 2009, Comisia identifică provocările, instrumentele și prioritățile pentru sectorul transporturilor cu o limită temporală în 2050. Anul viitor, Comisia va publica o Carte albă privind politicile din domeniul transporturilor care va prezenta măsurile de politică care trebuie adoptate în domeniul transporturilor în următorul deceniu. Noua carte albă se va concentra asupra combinării mobilității și a eliminării conținutului de carbon pentru a promova creșterea economică și progresul social, precum și progresul spre un sistem durabil de transport. În acest context, electromobilitatea va avea de jucat, fără îndoială, un rol important, deși acest lucru nu ar trebui să excludă soluții alternative.

Comisia a sprijinit mulți ani dezvoltarea tehnologiilor alternative din domeniul vehiculelor și combustibilului. Proiectele privind biocombustibilul, gazele naturale, hidrogenul și vehiculele electrice au primit o finanțare importantă prin Programul-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică. În 2008, a fost creată o inițiativă tehnologică comună privind pilele de combustie și hidrogenul, cu o finanțare comunitară de 470 de milioane de euro. Obiectivele pentru biocombustibilii și energiile regenerabile de pe piața carburanților au fost stabilite, criteriile pentru durabilitatea biocombustibililor sunt în curs de dezvoltare, și a fost activat un tratament fiscal favorabil pentru combustibilii alternativi. Directiva privind vehiculele nepoluante, care a fost adoptată în martie 2009, dispune ca, pe viitor, consumul de energie, emisiile de CO₂ și emisiile poluante să fie luate în considerare în deciziile de achiziționare a vehiculelor pentru serviciile de transport public. Acest lucru va promova introducerea pe piață a unor vehicule nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic. Au fost adoptate acte legislative în scopul reducerii emisiilor de CO₂ eliberate de autoturisme la 130 de grame în medie pe kilometru (atinse treptat din 2012 până în 2015) și, mai mult, la 95 g/km în 2020 [Regulamentul (CE) nr. 443/2009], iar acte legislative similare au fost propuse pentru vehiculele comerciale ușoare [COM(2009)593].

2. Planul de redresare economică, adoptat în noiembrie 2009, prevede trei parteneriate public-privat (PPP). Unul dintre ele este Inițiativa „Green Car” – Automobile ecologice. Inițiativa „Green Car” – Automobile ecologice (în total 5 miliarde de euro, din care 1 miliard de euro pentru C&D în PC 7 și 4 miliarde de euro ca împrumuturi BEI) va susține dezvoltarea unor forme noi și durabile de transport rutier. O prioritate va fi reprezentată de electrificarea vehiculelor rutiere (electromobilitate). Comisia Europeană va acorda finanțare pentru cercetare și dezvoltare, standardizarea și facilitarea introducerii pe piață, iar în 2010 vor fi acordate 108 milioane de euro.

Pe lângă aceste măsuri de sprijinire a industriei, Comisia lansează un studiu pentru a investiga impactul asupra mediului și alte consecințe ale unei posibile introduceri pe piață la scară largă a vehiculelor electrice și a vehiculelor electrice hibride.

De asemenea, în 2010, Comisia va propune condiții armonizate de aprobare a vehiculelor electrice, inclusiv a vehiculelor pur electrice și a celor hibride. Propunerea va introduce cerințe specifice cu privire la siguranța electrică în cadrul omologărilor de tip CE ale vehiculelor prin intermediul Regulamentului 100 al UNECE.

Mai mult, Comisia Europeană intenționează să împuternicească organismele europene de standardizare în vederea dezvoltării sau a revizuirii standardelor existente pentru a se asigura interoperabilitatea dintre sistemele de încărcare pentru bateriile folosite la vehiculele electrice. Astfel, utilizatorii vor putea utiliza în același timp încărcătoare pentru o serie de mașini, fără a trebui să achiziționeze un nou încărcător ori de câte ori cumpără o mașină sau o baterie nouă. De asemenea, ar permite consumatorilor să își reîncarce mașinile cu ușurință dacă aceștia conduc peste granițe sau când călătoresc în interiorul statului lor membru. De asemenea, ar facilita reîncărcarea în puncte de acces public și ar facilita extinderea infrastructurilor de reîncărcare. În cele din urmă, ar descuraja statele membre să adopte decizii în mod individual pentru că acest lucru ar putea duce la soluții care s-ar suprapune.

Adoptarea unor norme armonizate va face posibil un proces de aprobare simplu, direct și ieftin și astfel va încuraja introducerea rapidă pe piață a vehiculelor cu nivel scăzut de carbon în Uniunea Europeană. Un astfel

de cadru nou simplificat pentru vehicule electrice va spori competitivitatea industriei europene și va accelera decarbonizarea carburanților pentru transportul rutier.

3. Construirea infrastructurii de reîncărcare este un aspect luat în considerare în Inițiativa „Green Car” – Automobile ecologice. Un proiect mare de electromobilitate europeană, pentru care este lansată o invitație pentru prezentarea de propuneri până la 14 ianuarie 2010, va include vehicule, infrastructură și dezvoltarea unor coduri comune, standarde și regulamente. O activitate de C&D mai intensă este prevăzută în viitoarele invitații din cadrul Inițiativei „Green Car” – Automobile ecologice de a optimiza performanța și a reduce costurile, precum și dezvoltare a unor aplicații de rețele inteligente în acest scop (pentru a optimiza rețelele de transport, pentru a susține diferitele modele de afaceri și sisteme de plată etc.)

4. Potențialul bateriilor de la bordul vehiculelor electrice de a servi drept depozit de energie pentru rețeaua de energie electrică este analizat în proiecte selectate recent, pe care Comisia le finanțează deja prin Programul-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică. Cercetările viitoare și demonstrarea rolului bateriilor mașinilor electrice în relație cu echilibrarea cererii și ofertei de energie electrică constituie o problemă examinată în cadrul Inițiativei „Green Car” – Automobile ecologice și vor beneficia de rezultatele proiectelor actuale.

5. Mecanismele de împrumut ale Băncii Europene pentru Investiții (BEI) vor oferi o parte importantă a finanțării în cadrul Inițiativei „Green Car” – Automobile ecologice. Sunt disponibile două instrumente:

mecanismul de finanțare cu partajarea riscurilor (MFPR); și

mecanismul european privind transportul nepoluant (European Clean Transport Facility - ECTF); o facilitate care a fost proiectată în mod special pentru sprijinirea cercetării, a dezvoltării și a inovării din industria transporturilor.

MFPR este un sistem inovator ce vizează îmbunătățirea accesului la finanțarea datoriei pentru investiții de risc înalt în domeniul cercetării, dezvoltării și inovării, în vreme ce ECTF a făcut parte din pachetul legislativ anticriză pe care BEI l-a înființat în toamna lui 2008, menit în mod specific să cerceteze emisiile mai scăzute în domeniul transporturilor. În cadrul ECTF au fost acordate 4 miliarde de euro pentru Inițiativa „Green Car” – Automobile ecologice.

*
* *

Întrebarea nr. 49 adresată de Mairead McGuinness (H-0471/09)

Subiect: Inspectarea vehiculelor pentru transportul de marfă în portul Calais

Transportatorii care tranzitează portul Calais în drum spre Regatul Unit se confruntă, de ceva vreme, cu probleme legate de inspecțiile asupra vehiculelor pentru depistarea de pasageri clandestini efectuate de autoritățile franceze și britanice. S-ar părea că autoritățile britanice fac verificări mai stricte asupra vehiculelor care intră pe teritoriul lor decât inspecțiile realizate de omologii lor francezi. Transportatorii primesc amenzi pe loc când pasageri clandestini nedetecți de autoritățile franceze sunt găsiți ulterior în timpul inspecțiilor obligatorii ale Agenției de Frontieră a Regatului Unit.

Poate comenta Comisia cu privire la situația actuală? Consideră Comisia că trebuie să existe un echilibru mai mare între verificările efectuate de autoritățile franceze (controale la frontieră în conformitate cu acordul Schengen) și cele realizate de Agenția de Frontieră a Regatului Unit? Consideră Comisia că este echitabil ca transportatorii să fie considerați responsabili pentru neajunsurile din procesul de inspecție?

Răspuns

Comisia este conștientă de situația dificilă din zonele din jurul portului Calais, legată de prezența cetățenilor unor țări terțe care încearcă să intre în mod clandestin în Regatul Unit. Comisia este, de asemenea, conștientă de nivelul verificărilor și inspecției realizate la ieșire de autoritățile franceze asupra vehiculelor. Acest nivel poate fi considerat ca fiind ridicat, mai ales luând în considerare echipamentul tehnic utilizat.

Autoritățile britanice realizează verificări la intrare pe teritoriul francez pe baza unui acord bilateral între Franța și Regatul Unit. Comisia nu își poate exprima o opinie cu privire la nivelul verificărilor la graniță efectuate de Regatul Unit, fie pe teritoriul propriu, fie în Franța, pentru că Regatul Unit nu participă la dispozițiile relevante ale acquis-ului Schengen.

Nivelurile diferite de detecție nu sunt neapărat datorate procedurilor sau echipamentului diferit, ci altor motive, de exemplu limitările tehnice ale unui astfel de echipament sau ale utilizării lui; aleatoriu, bazat pe analize de informații sau de risc. Conform înțelegerii Comisiei, transportatorii nu sunt considerați responsabili de problemele din cursul procesului de inspecție; sancțiunile împotriva transportatorilor sunt legate de interesul pe care autoritățile din Regatul Unit îl așteaptă din partea acestora în raport cu legislația lor națională privind responsabilitatea transportatorilor pentru custodia vehiculelor lor (de exemplu, în alegerea unui loc de parcare sau sigilarea vehiculelor).

*

* *